

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ରିଗ୍ ବେଦ

(ରିଗ୍ ବେଦ)
Rig Veda

ଶାକଲ ସଂହିତା
Shakala Samhita

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର
ଶ୍ରୀ ନିଳାଦ୍ରି ବିହାରୀ ସତପଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା,

ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

astrosant@gmail.com

ଶ୍ରୀ ନିଳାଦ୍ରି ବିହାରୀ ସତପଥୀ

niladrihere@gmail.com

ପୂର୍ବାଭାଷ

ମାତାପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।
ସର୍ବଭ୍ୟାଂ ଗୁରୁଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।
ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତୟେ ନମଃ ।
ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।
ସର୍ବଭ୍ୟାଂ ଦେବେଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।
ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।
ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୨୫, ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୨୦, କୋଭିଡ-୧୯ ପାଇଁ ଭାରତ ବନ୍ଦ ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ସବୁକିଛି ବନ୍ଦ, ଘରେ ବସିବା ଛଡ଼ା କିଛି ରାସ୍ତା ନାହିଁ । ତେବେ କ'ଣ କରିବା ? ଖାଲି ବସିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କଲି ଯେ 'ବେଦ' ଉପରେ କିଛି କାମ କରିବି ବୋଲି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆରେ ବେଦର କୌଣସି ଡିଜିଟାଲ୍ ଦସ୍ତାବିଜ ନଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ବେଦର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ସମୟକୁ ବେଦର ରୂପାନ୍ତର କରିବାରେ ବିନିଯୋଗ କରିବି ବୋଲି ସ୍ଥିର କଲି । ଯଦିଓ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଉପରେ କାମ କରିବାକୁ ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ କର୍ମମୟ ଜୀବନରେ ସମୟର ଅଭାବରୁ ଏହା କରିପାରିନଥିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତାକଲି ପ୍ରଥମେ "ଋକ୍ ବେଦ"ରୁ ଅରମ୍ଭ କରିବି ଓ ଏହାପରେ ଅନ୍ୟ ବେଦ ମାନଙ୍କ ଉପରେ କାମ କରିବି ।

ଗତ ୭ ବର୍ଷ ହେବ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ମିଳୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବେଦ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିଆସୁଥିଲି । ଏ ସମୟରେ ଅନେକ ପୁରୁଣା ଓ ଅସାଧ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ ଗୁଡ଼ିକ ହାସଲ ହେଲା, ଓ କିଛି ପୁସ୍ତକ ଓ ଡିଭିଡି ଦେଶ ବା ବିଦେଶ ରୁ କିଣିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ି ଆସୁଅଛି । ମୋ ପାଇଁ ଋଚିର ବିଷୟ ଥିଲା, ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ କେମିତି ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଏତେ ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ, ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଆଜିର ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସରଣ କରିଆସୁଅଛି ।

ଏବେ ମନରେ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିପାରେ, ବେଦର ରୂପାନ୍ତର କ'ଣ ଦରକାର ? ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସ୍କୁଲରେ ସଂସ୍କୃତ ପଢୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସଂସ୍କୃତକୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ଲେଖୁଥିଲୁ ବା ପଢୁଥିଲୁ । ତେଣୁ ଯଦିଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂସ୍କୃତ ଜଣାଥିଲା କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସଂସ୍କୃତ ଲିପି ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରବୀଣ ନ ଥିଲେ । କାରଣ ଆମେ ସଂସ୍କୃତକୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ବା ଲେଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ବେଦର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତାହା ଛଡ଼ା ଯେଉଁମାନେ ସଂସ୍କୃତ ଲିପି ପଢ଼ିବା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବେଦ ମନ୍ତ୍ର ବା ଶ୍ଳୋକ ଜାଣିବାରେ ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ସହାୟକ ହେବ । ଏହାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଆଗକୁ ଆଗେଇଲି, କିନ୍ତୁ ଏକୁଟିଆ ଏ ସବୁ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ବେଦର ରୂପାନ୍ତର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋ ଜଣା ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କଲି ଓ କିଛି 'ଫେସବୁକ' ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କଲି । ସମସ୍ତେ ମତ ଦେଲା ପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲି ।

କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କଠିନତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସେ, ସେହିପରି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ସୁଖଦ ବିଷୟ, ମୋ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଇନ୍‌ଫର୍ମେସନ ଟେକନୋଲୋଜି ସଂଗରେ ଯୋଡ଼ା ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହି କାମରେ ସଫ୍ଟୱେୟର ବ୍ୟବହାର କଲି । ଏହା କିଛି ମାତ୍ରାରେ ସହାୟକ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ୮୦ ଭାଗ କାମ କରିସାରିବା ପରେ ଦେଖିଲି ଯେ ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର ଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ ରୂପାନ୍ତର ହୋଇପାରୁନି । ଏହା ବଡ଼ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ଥିଲା । କାରଣ ମନ୍ତ୍ରରେ ଆକାର, ହର୍ଷ-ଇକାର, ଦୀର୍ଘ-ଇକାର, ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର ଇତ୍ୟାଦି ଭୁଲ ହେଲେ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ର ବା ଶ୍ଳୋକର ଅର୍ଥ, ଶକ୍ତି ଓ ଫଳ ବଦଳିଯିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ - 'ସୁର' ଓ 'ସୂର' ; 'କର୍ମ' ଓ 'କ୍ରମ'; 'ସଂବାଦ' ଓ 'ସମ୍ବାଦ'; 'ସ୍ୱଷ୍ଟ' ଓ 'ସ୍ୱଷ୍ଟ' ଇତ୍ୟାଦି, ଯଦିଓ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚାରଣ ଏକ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ଅଲଗା ଅଲଗା । ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ତର ଥିଲା ଯେ - ଯେଉଁ ବେଦ ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଯେମିତି ଥିଲା, ଏବେ ବି ସେହିପରି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅଛି, ତେଣୁ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର ଠିକ ସେହିପରି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିବା ଦରକାର, ନଚେତ ଏ କାମର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହିବନାହିଁ । କିଛି ଦିନପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଲା । ତେଣୁ ପୁଣି ଥରେ ମୂଳରୁ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଶେଷରେ ସଫଳତା ମିଳିଲା ।

"ଋକ୍ ବେଦ" ବିଶ୍ୱର ସବୁଠୁ ପୁରୁଣା ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ, ଯାହାକି ୫୦୦୦ ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ । ସେଥିରେ ୧୦ଟି ମଣ୍ଡଳ (ପୁସ୍ତକ) ରହିଅଛି । ସେଥିରେ ୧,୦୨୮ ଟି "ସୁକ୍ତ", ସମୁଦାୟ ୧୦,୫୫୨ଟି "ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ର", ୨୧,୦୩୫ଟି "ପଦ" (ଲାଈନ୍), ୩୯,୮୩୯ଟି "ପାଦ", ୧,୬୩,୫୫୭ଟି "ଶବ୍ଦ", ଓ ୩,୮୪,୧୭୭ଟି "ଅକ୍ଷର" ଅଛି । ଏହାର ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କାମ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ମାସ ସମୟ ଲାଗିଗଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣ୍ଡଳର (ପୁସ୍ତକ) 'ସୁକ୍ତ', 'ମନ୍ତ୍ର', 'ପଦ', 'ପାଦ', 'ଶବ୍ଦ' ଓ ଅକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

	ମଣ୍ଡଳ ୧	ମଣ୍ଡଳ ୨	ମଣ୍ଡଳ ୩	ମଣ୍ଡଳ ୪	ମଣ୍ଡଳ ୫	ମଣ୍ଡଳ ୬	ମଣ୍ଡଳ ୭	ମଣ୍ଡଳ ୮	ମଣ୍ଡଳ ୯	ମଣ୍ଡଳ ୧୦	ସମୁଦାୟ
ସୁକ୍ତ	୧୯୧	୪୩	୬୨	୫୮	୮୭	୭୫	୧୦୪	୧୦୩	୧୧୪	୧୯୧	୧,୦୨୮
ମନ୍ତ୍ର	୨୦୦୭	୪୨୯	୬୧୭	୫୮୯	୭୨୭	୭୬୫	୮୪୧	୧୭୧୭	୧୧୦୮	୧୭୫୪	୧୦,୫୫୨
ପଦ	୪୦୪୦	୮୫୯	୧୨୩୪	୧୧୭୮	୧୪୪୭	୧୫୨୬	୧୬୪୨	୩୪୧୯	୨୧୯୨	୩୪୯୮	୨୧,୦୩୫
ପାଦ	୭୭୪୫	୧୭୯୪	୨୩୫୭	୨୨୪୯	୨୮୬୦	୨୯୧୯	୩୧୯୦	୬୦୭୧	୬୦୭୧	୬୯୯୬	୩୯,୮୩୯
ଶବ୍ଦ	୩୨୨୬୩	୭୬୯୮	୯୮୯୯	୯୬୭୩	୧୧୫୩୭	୧୨୫୨୯	୧୪୧୭୮	୨୧୮୧୭	୧୪୦୭୬	୨୯୮୮୭	୧,୬୩,୫୫୭
ଅକ୍ଷର	୭୫୭୪୯	୧୭୯୨୬	୨୩୯୫୧	୨୨୫୨୯	୨୭୭୭୩	୨୯୦୧୦	୩୨୯୩୯	୫୦୭୯୪	୩୪୦୫୭	୭୦୦୩୯	୩,୮୪,୧୭୭

ଏହି ରୂପାନ୍ତରିତ ରେ ବେଦର 'ସ୍ୱର' (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ସେ ପ୍ରକାର ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତଥାପି ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ଜାରି ରହିଛି, ହୋଇପାରେ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କରଣରେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । 'ଞ୍ଜେବ ସାଇଟ' ରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର 'ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି' ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

ଏହି 'ଋକ୍ ବେଦ' ର ରୂପାନ୍ତର ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସୂତ୍ର ଉପରେ ଅଧାରିତ । କେଉଁ କେଉଁ ସୂତ୍ର ଏହି ଦସ୍ତାବିଜରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ତାହାର ତାଲିକା ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥି

ମଧ୍ୟରୁ 'ଜର୍ମାନୀ' ର ସଂସ୍କୃତ ବିଷୟର "ମାକ୍ସ ଏଫ୍ ମୁଲ୍ଲେର" ଓ "ଡେଟଲେଫ୍ ଏଇଚଲେର୍" ଜ୍ଞର ମୂଳ ଦସ୍ତାବିଜ ଏହାର ଆଧାର । 'ମାକ୍ସ ମୁଲ୍ଲେର' ଭାରତକୁ ବେଦ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବାପାଇଁ ୧୮୫୦ ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ । 'ରକ୍ ବେଦ' ର ସୁକ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏହିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ୧୦ ବର୍ଷ ଲାଗି ଯାଇଥିଲା । ୧୮୭୦ ମସିହା ରେ 'ରକ୍ ବେଦ' ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ "ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଇଉନିଭରସିଟି" ରେ ଜମା କରିଥିଲେ । ସେହି ଦସ୍ତାବିଜ ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ରୂପାନ୍ତର ର ଆଧାର । ଏହା ସହିତ ଅନ୍ୟ ସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ବି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

'ରକ୍ ବେଦ' ର ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପୁଞ୍ଜ-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବିଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ଦସ୍ତାବିଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୫ ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାମରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର", ଓ "ଶ୍ରୀ ନିଳାଦ୍ରି ବିହାରୀ ସତପଥୀ " ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାମ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ, ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ “ରକ୍ ବେଦ” ଓଡ଼ିଆ ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୩୦.୧୨. ୨୦୨୦

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ “ରକ୍ତ ବେଦ” ଓଡ଼ିଆ ରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେବାରେ ଓ
ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶମ୍ବଦ

ସଂପାଦକ

ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ “ରକ୍ତ ବେଦ” ଓଡ଼ିଆ ରେ ଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି
ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ
ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ବେଦ ପଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ,
ବେଦ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ, ତେଣୁ ସଂପାଦକଙ୍କ ଆଉ ଏକ ପୁସ୍ତକ “ ବେଦ
ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ - ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ ” ପଠନ କରିପାରିବେ ।

ସଂପାଦକ,

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ ଯତ୍ନର
ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ, ସେଥିପାଇଁ
ପାଠକ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଗ୍ରୀମ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି । ଯଦି କିଛି ଭୁଲ ତ୍ରୁଟି
ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ।

କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ, ସଂପାଦକ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦବ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ଶମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ରାନ୍ତି ଶମସ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସୂତ୍ର	• Sir F MAX MULLER — 1st edition research paper on year 1860 submitted to Oxford University for publication • Sir DETLEF EICHLER • Ralph T H Griffith • www.sanskritdocuments.org • www.archive.org • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • www.docs.google.com • www.sanskritweb.net/rigveda/ • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org • www.vedicheritage.gov.in
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ଜେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବିଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

'ଋକ୍ ବେଦ' - ମଣ୍ଡଳ (ପୁସ୍ତକ) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା

'ଋକ୍ ବେଦ' ରଚନାରେ ୪୦୦ ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ଋଷି ମାନଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ରହିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୦ ଜଣ ନାରୀ ଋଷି ବା ଋଷିକା ଥିଲେ । ଏହି ଋଷି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ୧୦ଟି ମୁଖ୍ୟ ଋଷିକୁଳର ଥିଲେ । ଋଷିକୁଳ କହିଲେ, ସେଥିରେ ମୁଖ୍ୟଋଷି, ଋଷିଗଣ, ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ, ପରିବାର, ଓ ଶିଷ୍ୟ ଋଷିଗଣ କୁ ବୁଝାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଋଷିକୁଳ ତାଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ବ, ଯଥା ଆରାଧ୍ୟ, ସାଧନା, ତପ ଓ ବିଷୟ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହି ୧୦ଟି ଋଷିକୁଳ 'ଦଶତ୍ରୟୀ' ନାମରେ ଜଣା ଓ ତାଙ୍କ ପାଖରେ 'ଋକ୍ ବେଦ'ର ୯୫ ଭାଗ ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା । ଆଉ ୫ ଭାଗ ଅନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ଋଷି ମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର ସମୂହ ଥିଲା । ଏମାନେ 'ଋକ୍ ବେଦ'ର ରଚୟିତା ଭାବରେ ଜଣା । ଅର୍ଥାତ ସେମାନଙ୍କୁ 'ଋକ୍ ବେଦ' ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ରଚୟିତା' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ ଋଷି ଦ୍ବାରା, ଗୋଟିଏ ଛନ୍ଦରେ ଓ ଗୋଟିଏ ଦେବତା ବା ଯୁଗ୍ମ ଦେବତା ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଛନ୍ଦ ଓ ଦେବତା ରହିଥାଏ । ଆଗକୁ 'ଋକ୍ ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବୁଝିବା ପୂର୍ବରୁ, ଋଷି, ଛନ୍ଦ ଓ ଦେବତା ବିଷୟର କିଛି ତଥ୍ୟ ବୁଝିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ 'ସର୍ବାନୁକ୍ରମଣୀ' ଓ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷଙ୍କ 'ନିରୁକ୍ତ'ରେ, ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଏଠି ଋଷିର ସଂଜ୍ଞା କହିଲେ –

- ସେ, ଜଣେ ନାରୀ ବା ପୁରୁଷ, ଜଣେ ବିବାହିତ ବା ଅବିବାହିତ, ଓ ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥ ବା ବନସ୍ଥ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ସେ, କୌଣସି ଋଷିଙ୍କର ପୁତ୍ର, ବା ପୌତ୍ର, ବା କନ୍ୟା ବା ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ସେ, କୌଣସି ଗୋତ୍ର, ବା ବଂଶ, ବା କୁଳ, ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟନ୍ତି । ତଥା ସେ, ମଧ୍ୟ କଥାପକଥନ ବା ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ର ଦେବତା ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।

- ଅନେକ ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ରର ରଚୟିତା ଋଷିଙ୍କର ଦୁଇଟି ନାମ ରହିଥାଏ, ତେବେ ଏହା କ'ଣ ଦୁଇଟି ଋଷିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି ? ଏହାର ଉତ୍ତର, ନାଁ, ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଋଷି ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି । ତେବେ ୨ୟ ନାମ କ'ଣ ପାଇଁ ? ଏହାର ଉତ୍ତର, ୨ୟ ନାମ ତାଙ୍କର ପିତାଃ, ବା ଗୁରୁ, ବା ସ୍ଵାମୀ, ବା ଗୋତ୍ର, ବା କୁଳ, ବା ବଂଶ, ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ବା ଉକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ଦେବତା ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରରେ ଋଷିଙ୍କର ଦୁଇଟି ନାମରୁ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ, ଯଥା ସେ କାହା ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା, କେଉଁ ଋଷିକୁଳର, କେଉଁ ଗୋତ୍ରର ଇତ୍ୟାଦି ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ –

- 'ଋକ୍ ବେଦ'ର ପ୍ରଥମ ସୁକ୍ତର ରଚୟିତା - (ଋ.ବେ ୧.୧) - ମଧୁଛନ୍ଦାଃ ବୈଶ୍ଵାମିତ୍ରଃ ଅଟନ୍ତି । ଏଠି ରଚୟିତା ଋଷି ହେଉଛନ୍ତି ମଧୁଛନ୍ଦା, ସେ ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରଙ୍କର ପୁତ୍ର/ ଶିଷ୍ୟ ।
- ସେହିପରି - (ଋ.ବେ - ୩.୬୨.୧୦) ଗାୟତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରର ରଚୟିତା ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରଃ ଗାଧିନଃ ଅଟନ୍ତି । ଏଠି ରଚୟିତା ଋଷି ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର, ଓ ସେ ଗାଧିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।
- ଅନ୍ୟଏକ, (ଋ.ବେ - ୧୦.୩୯) ସୁକ୍ତର ରଚୟିତା ଘୋଷା କକ୍ଷିବତୀ ଅଟନ୍ତି । ଏଠି ରଚୟିତା ଋଷିକା ହେଉଛନ୍ତି ଘୋଷା ଓ ସେ କକ୍ଷିବନ ଋଷିଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି ।
- ଆଉ ଏକ, (ଋ.ବେ ୧.୧୭୦) ସୁକ୍ତର ରଚୟିତା ଇନ୍ଦ୍ରଃ, ଅଗସ୍ତ୍ୟଃ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ, । ଏଠି ଏହି ସୁକ୍ତର ପ୍ରକୃତ ରଚୟିତା ଋଷି ଅଗସ୍ତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ-ପ୍ରଭୃକ୍ତର ଦେବତା ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ମିତ୍ର-ବରୁଣ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସୁକ୍ତର ଋଷି ବୋଲି ମାନାଯାଏ ।

'ଋକ୍ ବେଦ'ର ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିଷୟରେ "ବେଦ ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ - ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ" ପୁସ୍ତକରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଛନ୍ଦରୁ ମନ୍ତ୍ରର ଭାବ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ ଓ ଦେବତାରୁ ମନ୍ତ୍ରର ଶକ୍ତି ଓ ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ ।

ଏବେ ଆମେ, ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରବନ୍ଧନକୁ ଆଧାର କରି, 'ଋକ୍ ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, ରଚୟିତା, ଦେବତା, ଛନ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ସମ୍ୟକ ଜାଣିବା ।

ମଣ୍ଡଳ - ୧, (ପୁସ୍ତକ - ୧)

“ମଣ୍ଡଳ-୧” କୁ ‘ଶତରଚିନଃ’ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ ରକ୍ଷିମାନେ ୧୦୦ରୁ ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ର ‘ରକ୍ ବେଦ’କୁ ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ମଣ୍ଡଳ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୧୯୧ଟି ସୁକ୍ତ ବା ସମୁଦାୟ ୨୦୦୬ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୭ଟି ରକ୍ଷିକୂଳର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ସେହି ରକ୍ଷିକୂଳ ଗୁଡିକ ହେଲେ - କଶ୍ଵ (୨୭ ସୁକ୍ତ, ୩୨୧ ମନ୍ତ୍ର), ଆଙ୍ଗିରସ (୯୬ ସୁକ୍ତ, ୧୦୪୭ ମନ୍ତ୍ର), ଅଗସ୍ତ୍ୟ (୨୭ ସୁକ୍ତ, ୨୩୯ ମନ୍ତ୍ର), ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର (୧୮ ସୁକ୍ତ, ୨୩୯ ମନ୍ତ୍ର), ବସିଷ୍ଠ (୯ ସୁକ୍ତ, ୯୧ ମନ୍ତ୍ର), କଶ୍ୟପ (୧ ସୁକ୍ତ, ୧ ମନ୍ତ୍ର), ଓ ଭରତ (୧୩ ସୁକ୍ତ, ୧୦୦ ମନ୍ତ୍ର) ଥିଲା ।

ଏଥିରୁ ପ୍ରଥମ ସୁକ୍ତ ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଛି, ଓ ତାଙ୍କ ନାମ ‘ରକ୍ ବେଦ’ର ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ବାକି ସମସ୍ତ ସୁକ୍ତ ଓ ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅଗ୍ନି, ଓ ଇନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଏହା ସହିତ ବରୁଣ, ମିତ୍ର, ଅଶ୍ଵିନ,ମରୁତ, ଉଷା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଋତୁ, ରୁଦ୍ର, ବାୟୁ, ବୃହସ୍ପତି, ବିଷ୍ଣୁ, ଦ୍ୟାସ୍ତ୍ୟା, ପୃଥିବୀ, ଓ ବିଶ୍ଵଦେବ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଗାୟତ୍ରୀ, ତ୍ରିଷୁପ୍, ଅନୁଷୁପ୍, ଜଗତୀ, ବୃହତୀ ଓ ପଞ୍ଜି ଇତ୍ୟାଦି ଛନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ‘ପ୍ରହେଳିକା ବା କୌତୁହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ଶନତତ୍ତ୍ଵ’ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯେଉଁ ଗୁଡିକ ପର ସମୟରେ ‘ଉପନିଷଦ’ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୁକ୍ତ ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୁକ୍ତ	ସୁକ୍ତ ନାମ	ଦେବତା	ରକ୍ଷି	ମନ୍ତ୍ର
୧.୧	ଅଗ୍ନି-ସୁକ୍ତ	ଅଗ୍ନି	ମଧୁକ୍ଷ୍ମାଃ ବୈଶ୍ଵାମିତ୍ରଃ	ଅଗ୍ନିମୀଳେ ପୁରୋହିତଂ...
୧.୨୨	ବିଷ୍ଣୁ-ସୁକ୍ତ	ବିଷ୍ଣୁ	ମେଧାତିଥିଃ କାଶ୍ଵଃ	ଅତୋ ଦେବା ଅବନ୍ଧୁ...
୧.୩୨	ଇନ୍ଦ୍ର-ସୁକ୍ତ	ଇନ୍ଦ୍ର	ହିରଣ୍ୟସ୍ତ୍ରୁପଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ନୁ ବୀର୍ଯ୍ୟାଣି...
୧.୮୯	ଶାନ୍ତି-ସୁକ୍ତ	ବିଶ୍ଵେ ଦେବା	ଗୌତମଃ ରାହୁଗଣଃ	ଆ ନୋ ଭଦ୍ରଃ କ୍ରତବୋ...
୧.୯୦	ମଧୁ-ସୁକ୍ତ	ବିଶ୍ଵେ ଦେବା	ଗୌତମଃ ରାହୁଗଣଃ	ଋଜୁନୀତୀ ନୋ ବରୁଣୋ...
୧.୯୯	ଅଗ୍ନି-ଦୁର୍ଗା-ସୁକ୍ତ	ଅଗ୍ନି	କଶ୍ୟପଃ ମାରିତଃ	ଜାତବେଦସେ ସୁନବାମ...
୧.୧୨୨	ଅଶ୍ଵମେଧ-ସୁକ୍ତ	ଅଶ୍ଵଃ	ଦୀର୍ଘତମାଃ ଔରଥ୍ୟଃ	ମା ନୋ ମିତ୍ରୋ ବରୁଣୋ...

ମଣ୍ଡଳ – ୨, (ପୁସ୍ତକ - ୨)

“ମଣ୍ଡଳ-୨”, “ଗୃହମନ୍ତ ମଣ୍ଡଳ” ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଜଣା । ଏହି ମଣ୍ଡଳ ଗୃହମନ୍ତ ଋଷିକୁଳକୁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪୩ଟି ସୁକ୍ତ ବା ୪୨୯ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଗୃହମନ୍ତ ଋଷିକୁଳର ମୁଖ୍ୟ ଋଷି ‘ମହର୍ଷି ଗୃହମନ୍ତ ଶୌନହୋତ୍ର’ ଥିଲେ । ଗୃହମନ୍ତ ଅଗ୍ନିଦେବ, ଓ ଗଣେଶଙ୍କର ପରମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ, ତଥା ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ସବୁଠୁ ପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳରେ ଅଗ୍ନି, ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଅନେକ ସୁକ୍ତ ରହିଅଛି, ତଥା ଅଶ୍ୱିନ, ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତି, ଆଦିତ୍ୟ, ବରୁଣ, ସବିତା, ରୁଦ୍ର, ମରୁତ, ମିତ୍ରାବରୁଣ, ଓ ବିଶ୍ୱଦେବୀ ଆଦି ଦେବତା ମାନଙ୍କର ସୁକ୍ତ ଓ ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୨ଟି ଋଷିକୁଳର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ସେ ଋଷିକୁଳ ମାନେ ହେଲେ - ଗୃହମନ୍ତ (୩୯ ସୁକ୍ତ, ୩୯୮ ମନ୍ତ୍ର) ଓ ଭୃଗୁ (୪ ସୁକ୍ତ, ୩୧ ମନ୍ତ୍ର) । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଜଗତୀ, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ ଓ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦ ଗୁଡିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୁକ୍ତ ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୁକ୍ତ	ସୁକ୍ତ ନାମ	ଦେବତା	ଋଷି	ମନ୍ତ୍ର
୨.୧୨	ସଜନୀୟ-ସୁକ୍ତ	ଇନ୍ଦ୍ର	ଗୃହମନ୍ତ ଭାର୍ଗବ ଶୌନକଃ	ଘ୍ନୋ ଜାତ ଏବ ପ୍ରଥମୋ...
୨.୨୩.୧	ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତି-ଗଣେଶ	ଗଣେଶ	ଗୃହମନ୍ତ ଭାର୍ଗବ ଶୌନକଃ	ଗଣାନାଂ ତ୍ୱା ଗଣପତିଂ...
୨.୪୨	କପିଞ୍ଜଲରୂପୀନ୍ଦ୍ରଃ	ଇନ୍ଦ୍ର	ଗୃହମନ୍ତ ଭାର୍ଗବ ଶୌନକଃ	କନିକ୍ରଦଞ୍ଜନୁଷଂ ପ୍ରବୁବାଣ...
୨.୪୩	କପିଞ୍ଜଲରୂପୀନ୍ଦ୍ରଃ	ଇନ୍ଦ୍ର	ଗୃହମନ୍ତ ଭାର୍ଗବ ଶୌନକଃ	ପ୍ରଦକ୍ଷିଣଦତ୍ତି ଗୃଣନ୍ତି...

ମଣ୍ଡଳ – ୩, (ପୁସ୍ତକ - ୩)

“ମଣ୍ଡଳ-୩” କୁ “ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ମଣ୍ଡଳ” ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ମଣ୍ଡଳ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଗୁରୁକୁଳକୁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ମୁଖ୍ୟ ଋଷି “ ମହର୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର” ଅଟନ୍ତି । ସେ ରାଜର୍ଷିରୁ ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି ହେଲେ, ଓ ତାଙ୍କର ମହାନତା ପାଇଁ ସେ ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ । ସେ ସବିତା (ସୂର୍ଯ୍ୟ), ଅଗ୍ନି ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ବଡ଼ ଉପାସକ ଥିଲେ, ତଥା ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରରେ ଗୋ ମହିମାର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ଏହି ୩ୟ ମଣ୍ଡଳରେ ସମୁଦାୟ ୬୨ ସୂକ୍ତ ବା ୬୧୭ ମନ୍ତ୍ର ଅଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସୂକ୍ତ ଗୁଡିକ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ (୬୦ ସୂକ୍ତ, ୫୮୮ ମନ୍ତ୍ର) ଦ୍ୱାରା, ଓ ଆଙ୍ଗିରସ, ଭୃଗୁ, ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର (୨ ସୂକ୍ତ, ୨୯ ମନ୍ତ୍ର) ଦ୍ୱାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳରେ ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର, ଉଷା, ସବିତା, ମିତ୍ର, ଅଶ୍ୱିନ, ଋତୁ, ପର୍ବତ ଓ ବିଶ୍ୱଦେବ ଆଦି ଦେବତା ମାନଙ୍କର ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍, ଜଗତୀ, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍, ଗାୟତ୍ରୀ ଓ ବୃହତୀ ଆଦି ଛନ୍ଦ ଗୁଡିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ମହର୍ଷି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର, ସବୁଠୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଗାୟତ୍ରୀମନ୍ତ୍ରର ରଚୟିତା ଓ ତାହା, ଏହି ୩ୟ ମଣ୍ଡଳର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର ନାମ	ଦେବତା	ଋଷି	ମନ୍ତ୍ର
୩.୬୨.୧୦	ଗାୟତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ର	ସବିତା	ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଃ ଗାଧିନଃ	ତଦ୍-ସବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟଂ ଭର୍ଗୋ...
୩.୮	ଯଜ୍ଞ ସୂକ୍ତ	ବିଶ୍ୱେଦେବା	ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଃ ଗାଧିନଃ	ଅଞ୍ଜନ୍ତି ଦ୍ୱାମଧ୍ୱରେ...
୩.୪	ଆପ୍ତି ସୂକ୍ତ	ଯାଜ୍ଞିକ	ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଃ ଗାଧିନଃ	ସମିସ୍ତମିସ୍ତୁମନା ବୋଧ୍ୟସ୍ତେ...

ମଣ୍ଡଳ – ୪, (ପୁସ୍ତକ - ୪)

“ମଣ୍ଡଳ-୪”, “ବାମଦେବ ମଣ୍ଡଳ” ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏହି ମଣ୍ଡଳ, ଆଙ୍ଗିରସ ଗୁରୁକୁଳକୁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ମୁଖ୍ୟ ଋଷି “ମହର୍ଷି ବାମଦେବ” ଅଟନ୍ତି । ସେ ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ସବିତା ଜ୍ଞର ଉପାସକ ଥିଲେ । ସେ, ଏହି ୪ର୍ଥ ମଣ୍ଡଳରେ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ଅନେକ ରୂପ ଓ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ତଥା ବର୍ତ୍ତାଶାସ୍ତ୍ର, କୃଷିଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଆତ୍ମା ସଂବନ୍ଧୀୟ ସୂକ୍ତ ଗୁଡିକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଝଠି ସୂକ୍ତ ବା ଝଠି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ସମସ୍ତ ସୂକ୍ତ ଆଙ୍ଗିରସ ଗୁରୁକୁଳ (ଝଠ ସୂକ୍ତ, ଝଠି ମନ୍ତ୍ର) ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ‘ବାମଦେବ ଗୌତମ’ ନିଜେ ଝଠି ସୂକ୍ତ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର, ଋତୁ, ଦଧିକ୍ରା, ବରୁଣ, ଉଷା, ଅଶ୍ଵିନ, ବାୟୁ, ବୃହସ୍ପତି, ସବିତା, ବିଶ୍ଵଦେବା, ସ୍ଵର୍ଗ-ପୃଥିବୀ, କ୍ଷେତ୍ରପତି, ଘୃତ, ଆତ୍ମା ଆଦି ଦେବତା ମାନଙ୍କର ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳ ମୁଖ୍ୟତଃ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍, ଜଗତୀ ଓ ଗାୟତ୍ରୀ ଆଦି ଛନ୍ଦ ଗୁଡିକରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂକ୍ତ	ସୂକ୍ତ/ମନ୍ତ୍ର	ଦେବତା	ଋଷି	ମନ୍ତ୍ର
୪.୪୦.୫	ସୌରୀ ମନ୍ତ୍ର	ସୂର୍ଯ୍ୟ	ବାମଦେବ ଗୌତମ	ହଂସଃ ଶୁଚିଷ୍ଠସୁରତ୍ରରିକ୍ଷସଜ୍ଞୋତା...
୪.୫୭	କୃଷି ସୂକ୍ତ	କ୍ଷେତ୍ରପତି	ବାମଦେବ ଗୌତମ	କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ପତିନା...
୪.୫୮	ଆଜ୍ୟ ସୂକ୍ତ	ଅଗ୍ନିସୂର୍ଯ୍ୟାବ୍- ଗୋଘୃତାନାମନ୍ୟତମଃ	ବାମଦେବ ଗୌତମ	ସମୁଦ୍ରାଦୁର୍ମର୍ମଧୁମାଁ...
୪.୫୮.୩	ପଞ୍ଚଦେବତାପରକ	ଅଗ୍ନିସୂର୍ଯ୍ୟାବ୍- ଗୋଘୃତାନାମନ୍ୟତମଃ	ବାମଦେବ ଗୌତମ	ଚତ୍ଵାରି ଶୃଙ୍ଗା ତ୍ରୟୋ ଅସ୍ୟ...

ମଣ୍ଡଳ – ୫, (ପୁସ୍ତକ - ୫)

“ମଣ୍ଡଳ-୫”, “ଆତ୍ରେୟ ମଣ୍ଡଳ” ନାମରେ ଜଣା । ଏହି ମଣ୍ଡଳକୁ ‘ଆତ୍ରେୟ ଗୁରୁକୁଳ’କୁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ମୁଖ୍ୟ “ମହର୍ଷି ଅତ୍ରି” ଅଟନ୍ତି । ସେ, ଇନ୍ଦ୍ର, ଅଗ୍ନି, ଓ ସବିତାଙ୍କର ଉପାସକ ଥିଲେ, ତଥା ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କର କୃପା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଜାପତି’ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ସେ, ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ଅଗ୍ନିଙ୍କର ସହକର୍ମୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ତଥା ମାନବ ମଙ୍ଗଳ ସକାଶେ ‘ସ୍ୱସ୍ତି ସୁକ୍ତ’ ଓ କଲ୍ୟାଣ ସୁକ୍ତ ଆଦି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୮୭ଟି ସୁକ୍ତ ବା ୭୭୭ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳର ସମସ୍ତ ସୁକ୍ତ, ୫ଟି ଗୁରୁକୁଳ ଦ୍ୱାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ, ଆଙ୍ଗିରସ (୩ ସୁକ୍ତ, ୧୯ ମନ୍ତ୍ର), ଅଗସ୍ତ୍ୟ (୧ ସୁକ୍ତ, ୪ ମନ୍ତ୍ର), ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର (୨ ସୁକ୍ତ, ୧୯ମନ୍ତ୍ର), ଅତ୍ରି (୭୯ ସୁକ୍ତ, ୬୫୫ ମନ୍ତ୍ର), ବସିଷ୍ଠ (୧ ସୁକ୍ତ, ୧୫ ମନ୍ତ୍ର), ତଥା ମହର୍ଷି ଅତ୍ରି ଓ ମହର୍ଷି କଶ୍ୟପ (୧ ସୁକ୍ତ, ୧୫ ମନ୍ତ୍ର) । ଏହିସବୁ ସୁକ୍ତ ଗୁଡିକ, ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ବିଶ୍ୱଦେବା, ମରୁତ, ମିତ୍ରା-ବରୁଣ, ଅଶ୍ୱିନ, ଉଷା, ସବିତା, ପର୍ଜ୍ୟନ୍ୟା, ପୃଥିବୀ ଓ ବରୁଣ ଆଦି ଦେବତା ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ, ମୁଖ୍ୟତଃ ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍, ଗାୟତ୍ରୀ, ପଞ୍ଜି ଓ ଜଗତୀ, ଆଦି ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୁକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୁକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର ନାମ	ଦେବତା	ଋଷି	ଛନ୍ଦ	ମନ୍ତ୍ର
୫.୫	ଆତ୍ରି ସୁକ୍ତ	ଯାଜ୍ଞିକ	ବସୁଶ୍ରୁତଃ ଆତ୍ରେୟଃ	ଗାୟତ୍ରୀ	ସୁସମିଦାୟ ଶୋଚିଷେ...
୫.୪୭	ସ୍ୱସ୍ତି ସୁକ୍ତ	ବିଶ୍ୱେ ଦେବାଃ	ଭୌମଃ ଅତ୍ରିଃ	ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍	ତମୁ ଷ୍ଟୁହି ଯଃ ସ୍ୱିଷ୍ଟଃ...
୫.୮୭	କଲ୍ୟାଣ ସୁକ୍ତ	ସବିତା	ଶ୍ୟାବାଶ୍ୱଃ ଆତ୍ରେୟଃ	ଗାୟତ୍ରୀ	ତସ୍ତବିତୁର୍ବୃଣୀମହେ ବୟଂ...

ମଣ୍ଡଳ - ୨, (ପୁସ୍ତକ - ୨)

“ମଣ୍ଡଳ-୨”, “ଭରଦ୍ବାଜ ମଣ୍ଡଳ” ନାମରେ ଜଣା । ଏହି ମଣ୍ଡଳ ଆଜିରସ ଗୁରୁକୁଳର ମହର୍ଷି ଭରଦ୍ବାଜଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ମହର୍ଷି ଭରଦ୍ବାଜ ଜଣେ ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ଋଷି ଥିଲେ । ସେ, ଅନେକ ବିଦ୍ୟାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସେ, ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ବ୍ୟାକରଣ ଓ ଆୟୁର୍ବେଦ, ମହର୍ଷି ତୃଗୁଙ୍କ ଠାରୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତଥା ଶିକ୍ଷାଶାସ୍ତ୍ର, ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର, ଧନୁର୍ବେଦ, ଓ ଭୌତିକ ବିଜ୍ଞାନ ଆଦି ଅନେକ ବିଦ୍ୟାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହିସବୁ ବିଦ୍ୟା ପରସମୟରେ ଅନେକ ବେଦ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ରଚନା କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଅର୍ପଣ କରିଥିଲା । 'ଋକ୍ ବେଦ'ରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେ, ଇନ୍ଦ୍ର, ଅଗ୍ନି, ଓ ସରସ୍ବତୀଙ୍କର ଉପାସକ ଥିଲେ । ସେ 'ଋକ୍ ବେଦ'ରେ ମାନବ ଅନ୍ତର୍ସ୍ଥିତ ଅଗ୍ନିର ମହତ୍ବ, ବାତ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାର, ସରସ୍ବତୀଙ୍କ ସ୍ମୃତି, ଯୁଦ୍ଧଶସ୍ତ୍ର ଓ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ଉପଦେଶ ଓ ସ୍ମୃତି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୭୫ଟି ସୁକ୍ତ ବା ୭୭୫ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏ ସମସ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ଆଜିରସ ଗୁରୁକୁଳ ଦ୍ବାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି, ସେଥିରୁ ୫୭ଟି ସୁକ୍ତ ଭରଦ୍ବାଜଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଓ ବାକି ତାଙ୍କ ପରିବାର ଓ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ବାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏ ସମସ୍ତ ସୁକ୍ତ ଗୁଡିକ ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର, ଗୋ, ବିଶ୍ବଦେବା, ଅଶ୍ବିନ, ପୁଷା, ସରସ୍ବତୀ, ଉଷା, ମିତ୍ର-ବରୁଣ, ମରୁତ, ବିଷ୍ଣୁ, ସବିତା, ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ, ରୁଦ୍ର, ବୃହସ୍ପତି ଆଦି ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ମୃତି କରାଯାଇଛି । ଏ ସମସ୍ତ ସୁକ୍ତ ଗୁଡିକ ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍, ଗାୟତ୍ରୀ, ଜଗତୀ, ବୃହତୀ ଓ ଉଷ୍ଟିକ୍ ଆଦି ଛନ୍ଦରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୁକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୁକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର ନାମ	ଦେବତା	ଋଷି	ମନ୍ତ୍ର
୨.୯.୪	ଅନ୍ତଃଅଗ୍ନି ମନ୍ତ୍ର	ବୈଶ୍ବାନରଃ ଅଗ୍ନିଃ	ଭରଦ୍ବାଜଃ ବାର୍ହସ୍ପତ୍ୟଃ	ଅୟଂ ହୋତା ପ୍ରଥମଃ...
୨.୧୪.୨	ଅନ୍ତଃଅଗ୍ନି ମନ୍ତ୍ର	ଅଗ୍ନିଃ	ଭରଦ୍ବାଜଃ ବାର୍ହସ୍ପତ୍ୟଃ	ଅଗ୍ନିରିଦି ପ୍ରଚେତା...
୨.୨୮	ଗୋ ସୁକ୍ତ	ଗାବଃ	ଭରଦ୍ବାଜଃ ବାର୍ହସ୍ପତ୍ୟଃ	ଆ ଗାବୋ ଅଗ୍ନନ୍ତୁ...
୨.୨୨	ସରସ୍ବତୀ ସୁକ୍ତ	ସରସ୍ବତୀ	ଭରଦ୍ବାଜଃ ବାର୍ହସ୍ପତ୍ୟଃ	ସୁଷେ ନରା ଦିବୋ ଅସ୍ୟ...
୨.୨୫	ଯୁଦ୍ଧଶସ୍ତ୍ର ସୁକ୍ତ	ଯୁଦ୍ଧଶସ୍ତ୍ର	ପାୟୁଃ ଭାରଦ୍ବାଜଃ	ଜୀମୂତସ୍ୟେବ ଭବତି ପ୍ରତୀକଂ...

ମଣ୍ଡଳ - ୨, (ପୁସ୍ତକ - ୨)

“ମଣ୍ଡଳ-୨”, “ବସିଷ୍ଠ ମଣ୍ଡଳ” ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ । ଏହି ମଣ୍ଡଳ ‘ବସିଷ୍ଠ ଗୁରୁକୁଳ’କୁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ମୁଖ୍ୟ ‘ମହର୍ଷି ବସିଷ୍ଠ’ ଅଟନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କର ସାଧନା, ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ‘ଋକ୍ ବେଦ’ରେ ତାଙ୍କର ବିଚାର ଓ ଉପଦେଶ, ତାଙ୍କର ରଚନାରୁ ମିଳିଥାଏ । ତାଙ୍କ ବିଚାରରେ, ତୁଳନାତ୍ମକକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ଗୁଣାତ୍ମକକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ବରୁଣ ଉଭୟଙ୍କର ପରିପୁରକ, କେହି ବଡ଼ ନୁହଁନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଗୁଣ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଡ଼ ଅଟନ୍ତି । ‘ଋକ୍ ବେଦ’ରେ ତାଙ୍କ ରଚନା ଗୁଡ଼ିକ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେରଣା ଦାୟକ ଓ ଦର୍ଶନତତ୍ତ୍ବର ପରିଚୟ ଦିଏ, ତାଙ୍କ ମତରେ ମାନବ ନିଜର ଅର୍ଥ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଓ ସେହି ଅନୁସାରେ କର୍ମ, ଓ ଧର୍ମ କରିବା ଦରକାର, ତଥା ନିଜର ପ୍ରତିଭା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରି ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ଦରକାର । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ‘କାମଧେନୁ’ ଓ ‘ନନ୍ଦିନୀ’ ନାମକ ଗୋ ମାତା ଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାନୁଥିଲେ, ଏଥିରୁ ଜଣାପଡେ ସେ ଗୋ ମହିମାକୁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଥିଲେ । ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି ବରେଣ୍ୟ, ନଦୀର ମହାତ୍ମ୍ୟ, ଜଳର ମହାତ୍ମ୍ୟ, ରୁଦ୍ର ଓ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମହାତ୍ମ୍ୟ ଆଦି ଅନେକ ବିଷୟରେ ‘ଋକ୍ ବେଦ’ରେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଅତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ “ମହାମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ମନ୍ତ୍ର” ରଚନା କରିଥିଲେ । ସେ, “ଯୋଗ ବସିଷ୍ଠ”, “ବସିଷ୍ଠ ଧର୍ମସୂତ୍ର”, “ବସିଷ୍ଠ ସଂହିତା” ଆଦି ଅନେକ ଶାସ୍ତ୍ର ରଚନା କରିଥିଲେ, ଯାହା ପର ସମୟରେ ‘ଯୋଗସୂତ୍ର’, ଓ ‘ବେଦାନ୍ତ’ ଆଦି ରଚନା କରିବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣା କରିଥିଲା । ସେ, ଅଗ୍ନି, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଇନ୍ଦ୍ର, ଋଦ୍ର ଓ ବିଷ୍ଣୁ ଙ୍କର ଉପାସକ ଥିଲେ । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୧୦୪ଟି ସୂକ୍ତ ବା ୮୪୧ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ସୂକ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ବସିଷ୍ଠ ଗୁରୁକୁଳ (୧୦୨ ସୂକ୍ତ, ୮୩୨ ମନ୍ତ୍ର) ଦ୍ବାରା ତଥା ଆଙ୍ଗିରସ ଓ ବସିଷ୍ଠ (୨ ସୂକ୍ତ, ୯ ମନ୍ତ୍ର) ଦ୍ବାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ସମସ୍ତ ସୂକ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ, ଅଗ୍ନି, ଇନ୍ଦ୍ର, ବିଶ୍ବଦେବା, ମରୁତ, ମିତ୍ରା-ବରୁଣ, ଅଶ୍ବିନ, ଉଷା, ଇନ୍ଦ୍ର-ବରୁଣ, ବାୟୁ, ସରସ୍ବତୀ, ଋଦ୍ର, ଆପଃ, ଆଦିତ୍ୟ, ବିଷ୍ଣୁ, ବୃହସ୍ପତି, ସବିତା, ଭଗ, ଦଧିକ୍ରା, ଋତୁ, ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ, ପର୍ଜନ୍ୟ ଆଦି ଦେବତା ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି

ସମସ୍ତ ସୂକ୍ତ ଗୁଡିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍, ଗାୟତ୍ରୀ, ଜଗତୀ, ବୃହତୀ ଆଦି ଛନ୍ଦରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର ନାମ	ଦେବତା	ଋଷି	ମନ୍ତ୍ର
୭.୨	ଆପ୍ତି ସୂକ୍ତ	ଯାଜ୍ଞିକ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ଭୃଷସ୍ବ ନଃ ସମିଧମଗ୍ନେ...
୭.୪୬	ରଦ୍ର ସୂକ୍ତ	ରଦ୍ରଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ଇମା ରୁଦ୍ରାୟ ସ୍ଥିରଧନ୍ବନେ...
୭.୫୯.୧୨	ମହାମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ମନ୍ତ୍ର	ରଦ୍ରଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ତ୍ର୍ୟମ୍ବକଂ ଯଜାମହେ ସୁଗନ୍ଧିଂ...
୭.୬୦.୧	ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର	ସୂର୍ଯ୍ୟଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ୟଦଦ୍ୟା ସୂର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରବୋଽନାଗା...
୭.୬୨.୧-୩	ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର	ସୂର୍ଯ୍ୟଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ଭଦ୍-ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ବୃହଦର୍ଚୀଂଷ୍ୟଶ୍ରେତ୍-ପୁରୁ...
୭.୬୬.୧୪-୧୬	ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର	ସୂର୍ଯ୍ୟଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ୟଦୀମାଶୁର୍ବହତି ଦେବ ଏତଶୋ...
୭.୧୦୦	ବିଷ୍ଣୁ ସୂକ୍ତ	ବିଷ୍ଣୁଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ନୁ ମର୍ତ୍ତୋ ଦୟତେ ସନିଷ୍ୟନ୍ୟୋ...
୭.୧୦୩	ମଣ୍ଡୁକ ସୂକ୍ତ	ମଣ୍ଡୁକାଃ	ବସିଷ୍ଠ ମୈତ୍ରାବରୁଣିଃ	ସଂବସ୍ରତଂ ଶଶୟାନା...

ମଣ୍ଡଳ – ୮, (ପୁସ୍ତକ - ୮)

“ମଣ୍ଡଳ-୮”, ଏଥିରେ 'କଣ୍ଠ ଋଷିକୁଳ'ଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର ଥିବାରୁ, ଏହା "କଣ୍ଠ ମଣ୍ଡଳ" ନାମରେ ପରିଚିତ । 'କଣ୍ଠ ଋଷିକୁଳ'ର ମୁଖ୍ୟ ମହର୍ଷି କଣ୍ଠ, ଜଣେ ଅତିଥି ପ୍ରିୟ ଓ ଯାଜ୍ଞିକ ଋଷି ଭାବରେ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲେ । ସେ, ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଭକ୍ତ ଥିଲେ, ତଥା ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱିନଙ୍କର କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା । 'ଋକ୍ ବେଦ'ରେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ସୂକ୍ତ ଓ ମନ୍ତ୍ର, ଲୌକିକ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ, ଓ ଅନିଷ୍ଟ ନିବାରଣ ବିଷୟରେ ରଚିତ ହୋଇଛି । ସେ, ଗୋ ମହିମାର ଉପଦେଶ ଓ ପୂଜା ବିଷୟରେ ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୧୦୩ଟି ସୂକ୍ତ, ବା ୧୭୧୬ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୧୧ଟି ସୂକ୍ତ (୮.୪୯ - ୫୯) ବାଲଗିଲ୍ୟ ସୂକ୍ତ ନାମରେ ପରିଚିତ ।

ଏହି ମଣ୍ଡଳର ସୂକ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ୬ଟି ଋଷିକୁଳ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି, ଯଥା, କଶ୍ଵ (୫୫ ସୂକ୍ତ, ୯୯୩ ମନ୍ତ୍ର), ଆଙ୍ଗିରସ (୨୫ ସୂକ୍ତ, ୪୬୦ ମନ୍ତ୍ର), ଅଗସ୍ତ୍ୟ (୧ ସୂକ୍ତ, ୨୧ ମନ୍ତ୍ର), ଅତି (୭ ସୂକ୍ତ, ୮୮ ମନ୍ତ୍ର), କଶ୍ୟପ (୬ ସୂକ୍ତ, ୭୪ ମନ୍ତ୍ର), ଭୃଗୁ (୪ ସୂକ୍ତ, ୪୬ ମନ୍ତ୍ର), ତଥା ମିଶ୍ଵିତ (୪ ସୂକ୍ତ, ୭୭ ମନ୍ତ୍ର) । ଏହି ସୂକ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ଇନ୍ଦ୍ର, ଅଗ୍ନି, ଅଶ୍ଵିନ, ମରୁତ, ଆଦିତ୍ୟ, ବରୁଣ, ମିତ୍ର-ବରୁଣ, ବିଶ୍ଵଦେବା, ଆଦି ଦେବତା ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ସୂକ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍, ବୃହତୀ, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍, ଗାୟତ୍ରୀ, ଉଷ୍ଠିକ୍, ଓ ଜଗତୀ ଆଦି ଛନ୍ଦରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର ନାମ	ଦେବତା	ଋଷି	ମନ୍ତ୍ର
୮.୬୧.୧୩	ଦୁଃସ୍ଵପ୍ନ ନିବାରଣ ମନ୍ତ୍ର	ଇନ୍ଦ୍ରଃ	ଭର୍ଗଃ ପ୍ରାଗାଥଃ	ୟତ ଇନ୍ଦ୍ର ଭୟାମହେ...
୮.୯୭.୪	କପୋଳଶକ୍ତି ମନ୍ତ୍ର	ଇନ୍ଦ୍ରଃ	ରେଭଃ କାଶ୍ୟପଃ	ୟଜ୍ଞକ୍ରାସି ପରାବତି...
୮.୧୦୦	ଇନ୍ଦ୍ର-ବାକ୍ ସୂକ୍ତ	ଇନ୍ଦ୍ରଃ	ନେମଃ ଭାର୍ଗବଃ	ଅୟଂ ତ ଏମି ତନ୍ମା...
୮.୧୦୧.୧୫-୧୬	ଗୋ ମହିମା ମନ୍ତ୍ର	ଗୌଃ	ଜମଦଗ୍ନିଃ ଭାର୍ଗବଃ	ମାତା ରୁଦ୍ରାଣାଂ ଦୁହିତା ବସୁନାଂ...

ମଣ୍ଡଳ – ୯, (ପୁଷ୍ତକ - ୯)

“ମଣ୍ଡଳ-୯”, “ସୋମ ମଣ୍ଡଳ” ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଜଣା । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ କେବଳ ‘ସୋମ ସୂକ୍ତ’ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । ଏହି ‘ସୋମ ସୂକ୍ତ’ ଗୁଡ଼ିକ ୩ ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ, ଯଥା, ୧). ସୋମ ଲତା ବା ଗଛ ବା ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ର ଚରିତ୍ର ବା ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକ, ୨). କିପରି ‘ସୋମ ରସ’ ବାହାର କରାଯାଏ, ତା’ର ପଦ୍ଧତି ଓ ୩). ‘ସୋମଯଜ୍ଞ’ରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଉଥିବା ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୧୧୪ଟି ସୂକ୍ତ, ବା ୧୧୦୮ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ସୂକ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ୯ଟି ଗୁରୁକୁଳ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି, ଯଥା, କଶ୍ଵ (୮ ସୂକ୍ତ, ୫୦ ମନ୍ତ୍ର), ଆଙ୍ଗିରସ

(୩୦ ସୂକ୍ତ, ୨୧୭ ମନ୍ତ୍ର), ଅଗସ୍ତ୍ୟ (୨ ସୂକ୍ତ, ୧୨ ମନ୍ତ୍ର), ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର (୫ ସୂକ୍ତ, ୪୪ ମନ୍ତ୍ର), ଅତି (୨ ସୂକ୍ତ, ୧୬ ମନ୍ତ୍ର), ବସିଷ୍ଠ (୧ ସୂକ୍ତ, ୬ ମନ୍ତ୍ର), କଶ୍ୟପ (୩୬ ସୂକ୍ତ, ୩୦୦ ମନ୍ତ୍ର), ଭରତ (୨ ସୂକ୍ତ, ୨୭ ମନ୍ତ୍ର), ଭୃଗୁ (୧୪ ସୂକ୍ତ, ୧୩୬ ମନ୍ତ୍ର), ତଥା ମିଶ୍ରିତ ଋଷିଗଣ (୬ ସୂକ୍ତ, ୧୯୬ ମନ୍ତ୍ର) । ଏହି ମଣ୍ଡଳର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମୁଖ୍ୟତଃ, ଗାୟତ୍ରୀ, ଜଗତ୍ରୀ, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ ଓ ଉଷ୍ଟିକ୍ ଆଦି ଛନ୍ଦରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ସୂକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୯.୫ ସୂକ୍ତ "ଆପ୍ତି ସୂକ୍ତ" ଓ ଏହା ଯାଜ୍ଞିକ ଅଟେ ।

ମଣ୍ଡଳ – ୧୦, (ପୁଷ୍ପକ - ୧୦)

'ମଣ୍ଡଳ-୧୦'ରେ, ଯେଉଁ ସୂକ୍ତ ଗୁଡିକ ୧ମ ରୁ ୯ମ ମଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରୁ ନଥିଲା, ସେ ସବୁ ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମଣ୍ଡଳର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର, ଯଥା ପୌରାଣିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଦର୍ଶନିକ, ସାମାଜିକ, ବିଶ୍ୱ ନିର୍ମାଣ, ରକ୍ଷା, ଜ୍ଞାନ, ଦାନ, ଧର୍ମ ଓ ନୀତି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ୧୯୧ ସୂକ୍ତ ବା ୧୭୫୪ ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହି ସୂକ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ୯ଟି ଋଷିକୁଳ ଓ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଋଷିଗଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କଶ୍ଵ (୧ ସୂକ୍ତ, ୯ ମନ୍ତ୍ର), ଆଙ୍ଗିରସ (୫୮ ସୂକ୍ତ, ୪୮୫ ମନ୍ତ୍ର), ଅଗସ୍ତ୍ୟ (୪ ସୂକ୍ତ, ୪୦ମନ୍ତ୍ର), ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର (୧୨ ସୂକ୍ତ, ୯୧ ମନ୍ତ୍ର), ଅତି (୮ ସୂକ୍ତ, ୧୧୨ ମନ୍ତ୍ର), ବସିଷ୍ଠ (୨୬ ସୂକ୍ତ, ୨୭୬ ମନ୍ତ୍ର), କଶ୍ୟପ (୩ ସୂକ୍ତ, ୨୪ ମନ୍ତ୍ର), ଭରତ (୪ ସୂକ୍ତ, ୪୨ ମନ୍ତ୍ର), ଭୃଗୁ (୨୪ ସୂକ୍ତ, ୨୫୫ ମନ୍ତ୍ର), ତଥା ମିଶ୍ରିତ ଋଷିଗଣ (୬ ସୂକ୍ତ, ୪୪ ମନ୍ତ୍ର), ଓ ଅଜ୍ଞାତ ଋଷିଗଣ (୪୪ସୂକ୍ତ, ୩୭୧ ମନ୍ତ୍ର) । ଏହି ସୂକ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଇନ୍ଦ୍ର, ଅଗ୍ନି, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ସବିତା, ଉଷା, ପ୍ରଜାପତି, ଓ ଆପଃ ଇତ୍ୟାଦି ଦେବତା, ତଥା ଅନେକ ଅଦେବତା ମାନଙ୍କର ସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ସୂକ୍ତର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ସମସ୍ତ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଛନ୍ଦରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ଅନେକ ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ଏଥିରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସୂକ୍ତ ବା ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ର ନାମ	ଦେବତା	ଉଷି	ମନ୍ତ୍ର
୧୦.୧୦	ୟମ-ୟମୀ ଉକ୍ତି	ୟମଃ ଯମୀ	ବୈବସ୍ୱତୀ ଯମୀ ଯମଃ ବୈବସ୍ୱତୋ	ଓ ଚିତ୍ରଖାୟଂ ସଖ୍ୟା...
୧୦.୧୩	ହବିର୍ଧାନ ସୂକ୍ତ	ହବିର୍ଧାନେ	ବିବସ୍ୱାନ୍ ଆଦିତ୍ୟଃ	ୟୁଜେ ବାଂ ବ୍ରହ୍ମ...
୧୦.୧୫	ପିତୃ ଯଜ୍ଞ ସୂକ୍ତ	ପିତରଃ	ଶଙ୍ଖଃ ଯାମାୟନଃ	ଉଦୀରତାମବର ଉପୁରାସ...
୧୦.୧୮	ପିତୃ ଯଜ୍ଞ ସୂକ୍ତ	ପିତୃମେଧଃ	ସଂକୁସୁକଃ ଯାମାୟନଃ	ପରଂ ମୃତ୍ୟୋ ଅନୁ...
୧୦.୩୭	ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୂକ୍ତ	ସୂର୍ଯ୍ୟଃ	ଅଭିତପାଃ ସୌର୍ଯ୍ୟଃ	ନମୋ ମିତ୍ରସ୍ୟ ବରୁଣସ୍ୟ...
୧୦.୪୭	ଇନ୍ଦ୍ର ବୈକୁଣ୍ଠ	ବୈକୁଣ୍ଠଃ ଇନ୍ଦ୍ରଃ	ସପ୍ତଗୁଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ଜଗ୍ନୁତ୍ୱା ତେ ଦକ୍ଷିଣମିନ୍ଦ୍ର...
୧୦.୪୮	ଇନ୍ଦ୍ର ବୈକୁଣ୍ଠ	ଇନ୍ଦ୍ରଃ	ବୈକୁଣ୍ଠଃ ଇନ୍ଦ୍ରଃ	ଅହଂ ଭୁବଂ ବସୁନଃ...
୧୦.୫୯	ଯାଜ୍ଞିକ	ଯାଜ୍ଞିକ	ବୟଃ ଶୁତବୟଃ	ପ୍ର ତାୟାୟୁଃ ପ୍ରତରଂ...
୧୦.୬୦.୭-୧୧	ଜୀବ ମନ୍ତ୍ର	ଜୀବଃ	ବିପ୍ରବନ୍ଧୁଃ ଗୌପାୟନଃ	ଅୟଂ ମାତାୟଂ ପିତାୟଂ...
୧୦.୬୦	ଯାଜ୍ଞିକ	ଯାଜ୍ଞିକ	ସୁମିତ୍ରଃ ବାଧ୍ର୍ୟଶୁଃ	ଇମାଂ ମେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧଂ...
୧୦.୬୧	ଜ୍ଞାନ ସୂକ୍ତ	ଜ୍ଞାନମ୍	ବୃହସ୍ପତିଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ବୃହସ୍ପତେ ପ୍ରଥମଂ ବାତୋ...
୧୦.୬୫	ନଦୀ ସୂକ୍ତ	ନଦୀଃ	ସିନ୍ଧୁକ୍ଷିତ୍ ପ୍ରେୟମେଧଃ	ପ୍ର ସୁ ବ ଆପୋ...
୧୦.୮୧-୮୨	ବିଶ୍ୱକର୍ମା ସୂକ୍ତ	ବିଶ୍ୱକର୍ମା	ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଭୌବନଃ	ୟ ଇମା ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାନି...
୧୦.୮୩	ମନ୍ତ୍ରୀ ସୂକ୍ତ	ମନ୍ତ୍ରୀଃ	ମନ୍ତ୍ରୀଃ ତାପସଃ	ୟସ୍ତେ ମନୋଽବିଧଦୁଜ୍ଜ...
୧୦.୮୫	ବିବାହ ସୂକ୍ତ	ସୂର୍ଯ୍ୟଃ	ସାବିତ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟା	ସତ୍ୟେନୋଭିତା ଭୂମିଃ...
୧୦.୯୦	ପୁରୁଷ ସୂକ୍ତ	ପୁରୁଷଃ	ନାରାୟଣଃ	ସହସ୍ରଶୀର୍ଷା ପୁରୁଷଃ...
୧୦.୯୬	ହରି ସୂକ୍ତ	ହରିଃ	ବରୁଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ପ୍ର ତେ ମହେ ବିଦଧେ...
୧୦.୯୭	ଔଷଧ ସୂକ୍ତ	ଔଷଧୟଃ	ଆଥର୍ବଣଃ ଭିଷକ୍	ୟ ଓଷଧୀଃ ପୂର୍ବା ଜାତା...
୧୦.୧୦୭	ଦକ୍ଷିଣା ସୂକ୍ତ	ଦକ୍ଷିଣା ଦକ୍ଷିଣାବାତାରଃ	ଦିବ୍ୟଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ ପ୍ରଜାପତ୍ୟା	ଆବିରଭୁନ୍ନୁହି ମାଘୋନମେଷାଂ...
୧୦.୧୦୮	ସରମା-ପଣି ଉକ୍ତି	ସରମା ପଣୟଃ	ସରମା ପଣୟଃ	କିମିଚ୍ଛନ୍ତୀ ସରମା...
୧୦.୧୧୦	ଯାଜ୍ଞିକ	ଯାଜ୍ଞିକ	ଜମଦଗ୍ନିଃ ଭାର୍ଗବଃ ରାମଃ ଜାମଦଗ୍ନୀଃ	ସମିଜ୍ଞୋ ଅଦ୍ୟ ମନୁଷୋ...
୧୦.୧୧୭	ଦାନ ସୂକ୍ତ	ଧନାନୁଦାନଂ	ଭିକ୍ଷୁଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ନ ବା ଉ ଦେବାଃ...
୧୦.୧୨୧	ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ	କଃ (ପ୍ରଜାପତିଃ)	ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ	ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭଃ ସମବର୍ତ୍ତତାଗ୍ନେ...
୧୦.୧୨୩	ବେନ ସୂକ୍ତ	ବେନଃ	ବେନଃ ଭାର୍ଗବଃ	ଅୟଂ ବେନଶ୍ଳୋଦୟତ୍-ପୃଶ୍ନିଗର୍ଭା...
୧୦.୧୨୫	ଆତ୍ମା ସୂକ୍ତ	ଆତ୍ମା	ବାକ୍ ଆମୃଣୀ	ଅହଂ ରୁଦ୍ରେଭିର୍ବସୁଭିଷ୍ଟ...
୧୦.୧୨୭	ରାତ୍ରି ସୂକ୍ତ	ରାତ୍ରିଃ	କୁଶିକଃ ସୌଭରଃ ରାତ୍ରିଃ ଭାରଦ୍ୱାଜୀ	ରାତ୍ରୀ ବ୍ୟଖ୍ୟଦାୟତୀ...
୧୦.୧୨୯	ନାସଦୀୟ ସୂକ୍ତ	ଭାବବୃତ୍ତମ୍	ପରମେଷ୍ଠି ପ୍ରଜାପତିଃ	ନାସଦାସୀନ୍ନୋ ସଦାସୀଉଦାନୀଂ...

୧୦.୧୩୦	ନାସଦୀୟ ସୁକ୍ତ	ଭାବବୃତ୍ତମ୍	ୟଜ୍ଞଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ	ୟୋ ଯଜ୍ଞୋ ବିଶ୍ୱତସ୍ତନ୍ତୁଭିସ୍ତତ...
୧୦.୧୪୬	ଅରଣ୍ୟ ସୁକ୍ତ	ଅରଣ୍ୟାନୀ	ଐରଂମଦଃ ଦେବମୁନିଃ	ଅରଣ୍ୟାନ୍ୟରଣ୍ୟାନ୍ୟସୌ ଯା...
୧୦.୧୬୨	ଗର୍ଭସଂସ୍ରାବ ସୁକ୍ତ	ଗର୍ଭସଂସ୍ରାବେପ୍ରାୟଶ୍ଚିତଂ	ରକ୍ଷୋହା ବ୍ରାହ୍ମଃ	ବ୍ରହ୍ମଣାଗ୍ନିଃ ସଂବିଦାନୋ...
୧୦.୧୬୪	ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ନାଶନ ସୁକ୍ତ	ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନନାଶନଂ	ପ୍ରଚେତାଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ଅପେହି ମନସସ୍ତତେପ...
୧୦.୧୬୯	ଗୋ ସୁକ୍ତ	ଗାବଃ	କକ୍ଷୀବତଃ ଶବରଃ	ମୟୋଭୂର୍ବାତୋ ଅଭି ବାତୁସ୍ରା...
୧୦.୧୭୩-୧୭୪	ରାଜାଭିଷେକ ସୁକ୍ତ	ରାଜା	ଅଭିବର୍ତ୍ତଃ ଆଙ୍ଗିରସଃ	ଆ ଦ୍ୱାହାର୍ଷମନ୍ତରେଧି...
୧୦.୧୭୭	ମାୟାଭେଦ ସୁକ୍ତ	ମାୟାଭେଦଃ	ପତଙ୍ଗଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ	ପତଙ୍ଗମକ୍ତମସ୍ତରସ୍ୟ ମାୟାୟା...
୧୦.୧୭୮	ତାର୍ଷ୍ୟ ସୁକ୍ତ	ତାର୍ଷ୍ୟଃ	ଅରିଷ୍ଟନେମିଃ ତାର୍ଷ୍ୟଃ	ତ୍ୟମ୍ ସୁ ବାଜିନଂ ଦେବଭୂତଂ...
୧୦.୧୮୩	ପୁତ୍ରକାମ୍ୟ ସୁକ୍ତ	ୟଜ୍ଞମାନଃ	ପ୍ରଜାବାନ୍ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ	ଅପଶ୍ୟଂ ତ୍ୱା ମନସା...

'ରକ୍ ବେଦ' ରଚନାରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଜଣ ନାରୀ ରଷି (ରଷିକା) ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟ୍ରୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ହଲେ, ଘୋଷା କକ୍ଷିବତୀ, ଦକ୍ଷିଣା ପ୍ରଜାପତ୍ୟା, ବିଶ୍ୱବାରା ଆତ୍ରେୟୀ, ଗୋଧା ରଷିକା, ଅପାଲା ଆତ୍ରେୟୀ, ଯମୀ ବୈବସ୍ୱତୀ, ଲୋପମୁଦ୍ରା, ରୋମଶା ସ୍ୱନୟା, ଅଦିତି ଦାକ୍ଷାୟଣୀ, ରାତ୍ରି ଭାରଦ୍ୱାଜୀ, ବସୁକ୍ରପତ୍ନୀ , ସାବିତ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟା, ଇନ୍ଦ୍ରାଣି, ସରମା ଦେବସୁନୀ, ଉର୍ବଶୀ, ଶଶ୍ୱତୀ ଆଙ୍ଗିରସୀ, ଅଦିତି, ଜୁହୂ ବ୍ରହ୍ମଜାୟା, ତୃଷ୍ଣା ଗର୍ଭକର୍ତ୍ତା, ବାକ୍ ଆମ୍ବୁଶୀ, ଶ୍ରଦ୍ଧା କାମାୟନୀ, ଶତୀ ପୌଲୋମୀ, ସାର୍ପରାଜ୍ଞୀ, ସିକତା ନିବାବରୀ, କାଶ୍ୟପେୟୀ ଶିଖଣ୍ଡିନେୟୀ ଅପ୍ସରସୌ, ଜରିତା ଶାର୍ଙ୍ଗ, ସୁଦୀତିପୁରୁମିଲ୍ଲେହି ଆଙ୍ଗିରସୌ, ଦେବଜାମୟଃ ଇନ୍ଦ୍ରମାତରୋ, ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ।

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ରିଗ୍ ବେଦ

Rig Veda

ଦ୍ୱିତୀୟ ମଣ୍ଡଳମ୍

2nd Mandalam

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଶ୍ରୀ ନିଳାଦ୍ରି ବିହାରୀ ସତପଥୀ

ରିକ୍ ବେଦ

[ଅଥଃ ଦ୍ଵିତୀୟଂ ମଣ୍ଡଳମ୍]

| ଅଥଃ ଦ୍ଵିତୀୟାଷ୍ଟକଃ |

(ପଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ || ବର୍ଗାଃ ୧-୨୯)

(୨।୧) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ, ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

ତ୍ଵମଗ୍ନେ ଦୁ୍ୟତିସ୍ତ୍ଵମାଶୁଶୁକ୍ଷଣିସ୍ତ୍ଵମଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତ୍ଵମଶ୍ନୁନୟାରି ।
ତ୍ଵଂ ବନେଭ୍ୟସ୍ତ୍ଵମୋଷଧୀଭ୍ୟସ୍ତ୍ଵଂ ନୃଶାଂ ନୃପତେ ଜାୟସେ ଶୁଚିଃ ॥୧॥
ତବାଗ୍ନେ ହୋତ୍ରଂ ତବ ପୋତ୍ରମୃତିୟଂ ତବ ନେଷ୍ଟ୍ରଂ ତ୍ଵମଗ୍ନିଦୃତାୟତଃ ।
ତବ ପ୍ରଶାସ୍ତ୍ରଂ ତ୍ଵମଧ୍ଵରୀୟସି ବ୍ରହ୍ମା ଚାସି ଗୃହପତିଶ୍ଚ ନୋ ଦମେ ॥୨॥
ତ୍ଵମଗ୍ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୃଷଭଃ ସତାମସି ତ୍ଵଂ ବିଷ୍ଣୁରୁରୁଗାୟୋ ନମସ୍ୟଃ ।
ତ୍ଵଂ ବ୍ରହ୍ମା ରୟିବିଦ୍-ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତେ ତ୍ଵଂ ବିଧର୍ତ୍ତଃ ସତସେ ପୁରଂଧ୍ୟା ॥୩॥
ତ୍ଵମଗ୍ନେ ରାଜା ବରୁଣୋ ଧୃତବ୍ରତସ୍ତ୍ଵଂ ମିତ୍ରୋ ଭବସି ଦସ୍ତ ଇତ୍ୟଃ ।
ତ୍ଵମର୍ଯ୍ୟମା ସତ୍-ପତିର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ସଂଭୁଜଂ ତ୍ଵମଂଶୋ ବିଦଥେ ଦେବ ଭାଜୟୁଃ ॥୪॥
ତ୍ଵମଗ୍ନେ ତ୍ଵଷ୍ଟା ବିଧତେ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଂ ତବ ଗ୍ଲାବୋ ମିତ୍ରମହଃ ସଜାତ୍ୟମ୍ ।
ତ୍ଵମାଶୁହେମା ରରିଷେ ସ୍ଵଶ୍ଵାଂ ତ୍ଵଂ ନରାଂ ଶର୍ପୋ ଅସି ପୁରୁବସୁଃ ॥୫॥
ତ୍ଵମଗ୍ନେ ରୁଦ୍ରୋ ଅସୁରୋ ମହୋ ଦିବସ୍ତ୍ଵଂ ଶର୍ପୋ ମାରୁତଂ ପୃକ୍ଷ ଇଶିଷେ ।
ତ୍ଵଂ ବାତୈରୁଶୈର୍ଯ୍ୟସି ଶଂଗୟସ୍ତ୍ଵଂ ପୃଷା ବିଧତଃ ପାସି ନୁ ତ୍ଵନା ॥୬॥
ତ୍ଵମଗ୍ନେ ଦ୍ରବିଶୋଦା ଅରଂକୃତେ ତ୍ଵଂ ଦେବଃ ସବିତା ରତ୍ନଧା ଅସି ।
ତ୍ଵଂ ଭଗୋ ନୃପତେ ବସ୍ତ ଇଶିଷେ ତ୍ଵଂ ପାୟୁର୍ଦମେ ଯୁସ୍ତ୍ଵେବିଧତ୍ ॥୭॥
ତ୍ଵମଗ୍ନେ ଦମ ଆ ବିଶ୍ଵତିଂ ବିଶସ୍ତ୍ଵାଂ ରାଜାନଂ ସୁବିଦତ୍ରମୃଞ୍ଜିତେ ।
ତ୍ଵଂ ବିଶ୍ଵାନି ସ୍ଵନୀକ ପତ୍ୟସେ ତ୍ଵଂ ସହସ୍ରାଶି ଶତା ଦଶ ପ୍ରତି ॥୮॥

ତ୍ୱାମଗ୍ନେ ପିତରମିଷ୍ଠିଭିର୍ନରସ୍ତ୍ୱାଂ ଭ୍ରାତ୍ରାୟ ଶମ୍ୟା ତନୁରୁଚମ୍ ।
 ତ୍ୱଂ ପୁତ୍ରୋ ଭବସି ଯୁସ୍ତେଃବିଧତ୍ୱଂ ସଖା ସୁଶେବଃ ପାସ୍ୟାଧୃଷଃ ॥୯॥
 ତ୍ୱମଗ୍ନ ରତୁରାକେ ନମସ୍ୟସ୍ତ୍ୱଂ ବାଜସ୍ୟ ସୁମତୋ ରାୟ ଇଶିଷେ ।
 ତ୍ୱଂ ବି ଭାସ୍ୟାନୁ ଦକ୍ଷି ଦାବନେ ତ୍ୱଂ ବିଶିଷ୍ଟରସି ଯଜ୍ଞମାତନିଃ ॥୧୦॥
 ତ୍ୱମଗ୍ନେ ଅଦିତିର୍ଦେବ ଦାଶୁଷେ ତ୍ୱଂ ହୋତ୍ରା ଭାରତୀ ବଧସେ ଗିରା ।
 ତ୍ୱମିଳା ଶତହିମାସି ଦକ୍ଷସେ ତ୍ୱଂ ବୃତ୍ରହା ବସୁପତେ ସରସ୍ୱତୀ ॥୧୧॥
 ତ୍ୱମଗ୍ନେ ସୁଭୃତ ଉତ୍ତମଂ ବୟସ୍ତବ ସ୍ୱାହେ ବର୍ଣ୍ଣ ଆ ସଂଦୃଶି ଶ୍ରିୟଃ ।
 ତ୍ୱଂ ବାଜଃ ପ୍ରତରଣୋ ବୃହନ୍ନସି ତ୍ୱଂ ରୟିର୍ବହୁଲୋ ବିଶ୍ୱତସ୍ତଥୁଃ ॥୧୨॥
 ତ୍ୱାମଗ୍ନ ଆଦିତ୍ୟାସ ଆସ୍ୟଂ ତ୍ୱାଂ ଜିହ୍ୱାଂ ଶୁଚୟଶ୍ଚକ୍ରିରେ କବେ ।
 ତ୍ୱାଂ ରାତିଷାରୋ ଅଧିରେଷୁ ସନ୍ଧିରେ ତ୍ୱେ ଦେବା ହବିରଦନ୍ତ୍ୟାହୁତମ୍ ॥୧୩॥
 ତ୍ୱେ ଅଗ୍ନେ ବିଶ୍ୱେ ଅମୃତାସୋ ଅଦ୍ରୁହ ଆସା ଦେବା ହବିରଦନ୍ତ୍ୟାହୁତମ୍ ।
 ତ୍ୱୟା ମର୍ତ୍ତାସଃ ସ୍ୱଦନ୍ତ ଆସୁତିଂ ତ୍ୱଂ ଗର୍ଭୋ ବୀରୁଧାଂ ଜଜ୍ଞିଷେ ଶୁଚିଃ ॥୧୪॥
 ତ୍ୱଂ ତାହ୍ୱସଂ ଚ ପ୍ରତି ଚାସି ମଜ୍ଜନାଗ୍ନେ ସୁଜାତ ପ୍ର ଚ ଦେବ ରିଚ୍ୟସେ ।
 ପୃଷ୍ଠୋ ଯଦତ୍ର ମହିନା ବି ତେ ଭୁବଦନ୍ତ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ରୋଦସୀ ଉଭେ ॥୧୫॥
 ଯେ ସ୍ତ୍ରୋତୃଭ୍ୟୋ ଗୋଅଗ୍ରାମଶ୍ୱପେଶସମଗ୍ନେ ରାତିମୁପସୃଜନ୍ତି ସୁରୟଃ ।
 ଅସ୍ମାଞ୍ଚି ତାଂଶ୍ଚ ପ୍ର ହି ନେଷି ବସ୍ୟ ଆ ବୃହଦ୍ୱଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୬॥

(୨।୨) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ, ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

ଯଜ୍ଞେନ ବଧତ ଜାତବେଦସମଗ୍ନିଂ ଯଜଧ୍ୱଂ ହବିଷା ତନା ଗିରା ।
 ସମିଧାନଂ ସୁପ୍ରୟସଂ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରଂ ଦୁ୍ୟକ୍ଷଂ ହୋତାରଂ ବୃଜନେଷୁ ଧୂର୍ଷଦମ୍ ॥୧॥
 ଅଭି ତ୍ୱା ନକ୍ତୀରୁଷସୋ ବବାଶିରେଃଗ୍ନେ ବହ୍ନଂ ନ ସ୍ୱସରେଷୁ ଧେନବଃ ।
 ଦିବ ଇବେଦରତିର୍ମାନୁଷା ଯୁଗା କ୍ଷପୋ ଭାସି ପୁରୁବାର ସଂୟତଃ ॥୨॥
 ତଂ ଦେବା ବୁଧ୍ନେ ରଜସଃ ସୁଦଂସସଂ ଦିବସ୍ତୃପିବ୍ୟୋରରତିଂ ନ୍ୟେରିରେ ।
 ରଥମିବ ବେଦ୍ୟଂ ଶୁକ୍ରଶୋଚିଷମଗ୍ନିଂ ମିତ୍ରଂ ନ କ୍ଷିତିଷୁ ପ୍ରଶଂସ୍ୟମ୍ ॥୩॥

=====

(୨।୩) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧-୭, ୮-୧୧, ଜଗତୀ ୭,
 ଦେବତା - ଇଧ୍ମଃ ସମିକ୍ଷଃ ଅଗ୍ନିଃ ଙ୍ ୧, ନରାଶଂସଃ ୨, ଇଲଃ ୩, ବହିଃ ୪, ଦେବୀର୍ଦ୍ଧାରଃ ୫,
 ଉଷାସାନକ୍ତା ୬, ଦୈବ୍ୟୋ ହୋତାରୌ ପ୍ରଚେତସୌ ୭, ତିସ୍ରଃ ଦେବ୍ୟଃ ସରସ୍ୱତୀଳାଭାରତ୍ୟଃ ୮,
 ତୃଷ୍ଣା ୯, ବନସ୍ପତିଃ ୧୦, ସ୍ୱାହାକୃତୟଃ ୧୧

=====

ସମିକ୍ଷୋ ଅଗ୍ନିର୍ନିହିତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଂ ପ୍ରତ୍ୟତ୍ ବିଶ୍ୱାନି ଭୁବନାନ୍ୟସ୍ମାତ୍ ।
 ହୋତା ପାବକଃ ପ୍ରତିବଃ ସୁମେଧା ଦେବୋ ଦେବାନ୍ୟଜତ୍ୱଗ୍ନିର୍ହନ୍ ॥୧॥
 ନରାଶଂସଃ ପ୍ରତି ଧାମାନ୍ୟଜ୍ଞନ୍ ତିସ୍ରୋ ଦିବଃ ପ୍ରତି ମହ୍ନା ସ୍ୱର୍ଚ୍ଚଃ ।
 ଘୃତପୁଷା ମନସା ହବ୍ୟମୁଦନ୍ଧୂର୍ଧନ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ସମନକ୍ତୁ ଦେବାନ୍ ॥୨॥
 ଇଳିତୋ ଅଗ୍ନେ ମନସା ନୋ ଅର୍ହନ୍ନେବାନ୍ୟସି ମାନୁଷାତ୍-ପୂର୍ବୋ ଅବ୍ୟ ।
 ସ ଆ ବହ ମରୁତାଂ ଶର୍ପୋ ଅରୁ୍ୟତମିନ୍ଦ୍ରଂ ନରୋ ବର୍ହିଷଦଂ ଯଜଧ୍ୱମ୍ ॥୩॥
 ଦେବ ବର୍ହିର୍ବର୍ଧମାନଂ ସୁବୀରଂ ସ୍ତ୍ରୀର୍ଣ୍ଣଂ ରାୟେ ସୁଭରଂ ବେଦ୍ୟସ୍ୟାମ୍ ।
 ଘୃତେନାକ୍ତଂ ବସବଃ ସୀଦତେଦଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଆଦିତ୍ୟା ଯଜ୍ଞିୟାସଃ ॥୪॥
 ବି ଶ୍ରୟନ୍ତାମୁର୍ବିୟା ହୃୟମାନା ଦ୍ୱାରୋ ଦେବୀଃ ସୁପ୍ରାୟଶା ନମୋଭିଃ ।
 ବ୍ୟତସ୍ୱତୀର୍ବି ପ୍ରଥନ୍ତାମଭୂୟା ବର୍ଣ୍ଣଂ ପୁନାନା ଯଶସଂ ସୁବୀରମ୍ ॥୫॥
 ସାଧୁପାଂସି ସନତା ନ ଉକ୍ଷିତେ ଉଷାସାନକ୍ତା ବୟୋବ ରଶ୍ମିତେ ।
 ତନ୍ତ୍ରଂ ତତଂ ସଂବୟନ୍ତୀ ସମୀଚୀ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପେଶଃ ସୁଦୁଘେ ପୟସ୍ୱତୀ ॥୬॥
 ଦୈବ୍ୟା ହୋତାରା ପ୍ରଥମା ବିଦୁଷ୍ଟର ଋତୁ ଯକ୍ଷତଃ ସମୃତା ବପୁଷ୍ଟରା ।
 ଦେବାନ୍ୟଜନ୍ତାବୃତୁଥା ସମଜ୍ଞିତୋ ନାଭା ପୃଥିବ୍ୟା ଅଧି ସାନୁଷ୍ଠୁ ତ୍ରିଷୁ ॥୭॥
 ସରସ୍ୱତୀ ସାଧୟନ୍ତୀ ଧିୟଂ ନ ଇଳା ଦେବୀ ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱତୁର୍ଚ୍ଚିଃ ।
 ତିସ୍ରୋ ଦେବୀଃ ସ୍ୱଧୟା ବର୍ହିରେଦମଜ୍ଞିତ୍ରଂ ପାନ୍ତୁ ଶରଣଂ ନିଷଦ୍ୟ ॥୮॥
 ପିଶଙ୍ଗରୂପଃ ସୁଭରୋ ବୟୋଧାଃ ଶୁଷ୍ଣୀ ବୀରୋ ଜାୟତେ ଦେବକାମଃ ।
 ପ୍ରଜାଂ ତୃଷ୍ଣା ବି ଷ୍ୟତୁ ନାଭିମସ୍ତେ ଅଥା ଦେବାନାମପ୍ୟେତୁ ପାଥଃ ॥୯॥
 ବନସ୍ପତିରବସ୍ତଜନ୍ତୁପ ସ୍ଥାଦଗ୍ନିର୍ହବିଃ ସୁଦୟାତି ପ୍ର ଧୀଭିଃ ।
 ତ୍ରିଧା ସମକ୍ତଂ ନୟତୁ ପ୍ରଜାନନ୍ନେବେଭ୍ୟୋ ଦୈବ୍ୟଃ ଶମିତୋପ ହବ୍ୟମ୍ ॥୧୦॥

ଘୃତଂ ମିମିକ୍ଷେ ଘୃତମସ୍ୟ ଯୋନିର୍ଘୃତେ ଶ୍ରିତୋ ଘୃତମୁସ୍ୟ ଧାମ ।
ଅନୁଷ୍ଠପମା ବହ ମାଦୟସ୍ତ ସ୍ବାହାକୃତଂ ବୃଷଭ ବକ୍ଷି ହବ୍ୟମ୍ ॥୧୧॥

=====

(୨।୪) ଋଷିଃ - ଭାର୍ଗବଃ ସୋମାଦୁତିଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ଦୁବେ ବଃ ସୁଦ୍ୟୋତ୍ତାନଂ ସୁବୃକ୍ତିଂ ବିଶାମଗ୍ନିମତିଥିଂ ସୁପ୍ରୟସମ୍ ।
ମିତ୍ର ଇବ ଯୋ ଦିଧିଷାୟୋ ଭୂଢେବ ଆଦେବେ ଜନେ ଜାତବେଦାଃ ॥୧॥
ଇମଂ ବିଧନ୍ତୋ ଅପାଂ ସଧସ୍ତେ ଦ୍ବିତାଦଧୁର୍ଭୃଗବୋ ବିଷ୍ଣାୟୋଃ ।
ଏଷ ବିଶ୍ୱାନ୍ୟଭ୍ୟସ୍ତୁ ଭୂମା ଦେବାନାମଗ୍ନିରରତିର୍ଜୀରାଶୁଃ ॥୨॥
ଅଗ୍ନିଂ ଦେବାସୋ ମାନୁଷୀଷୁ ବିଷୁ ପ୍ରିୟଂ ଧୁଃ କ୍ଷେଷ୍ୟନ୍ତୋ ନ ମିତ୍ରମ୍ ।
ସ ଦୀଦୟଦୁଗତୀରୁର୍ମ୍ୟା ଆ ଦକ୍ଷାୟୋ ଯୋ ଦାସ୍ତେ ଦମ ଆ ॥୩॥
ଅସ୍ୟ ରଶ୍ମା ସ୍ୱସ୍ୟେବ ପୁଷ୍ଟିଃ ସଂଦୃଷ୍ଟିରସ୍ୟ ହିୟାନସ୍ୟ ଦକ୍ଷୋଃ ।
ବି ଯୋ ଭରିଭ୍ରଦୋଷଧୀଷୁ ଜିହ୍ୱାମତ୍ୟୋ ନ ରଥ୍ୟୋ ଦୋଧବୀତି ବାରାନ୍ ॥୪॥
ଆ ଯନ୍ତେ ଅଭୂଂ ବନଦଃ ପନନ୍ତୋଶିଗ୍-ଭ୍ୟୋ ନାମିମୀତ ବର୍ଣ୍ଣମ୍ ।
ସ ଚିତ୍ରେଣ ଚିକିତେ ରଂସୁ ଭାସା ଭୁଭୁର୍ବା ଯୋ ମୁଦୁରା ଯୁବା ଭୂତ୍ ॥୫॥
ଆ ଯୋ ବନା ତାତୃଷାଣୋ ନ ଭାତି ବାର୍ଣ୍ଣ ପଥା ରଥ୍ୟେବ ସ୍ୱାନୀତ୍ ।
କୃଷ୍ଣାଧ୍ୱା ତପୁ ରଶ୍ମିକ୍ଷିକେତ ଦୈରିବ ସ୍ଥୟମାନୋ ନଭୋଭିଃ ॥୬॥
ସ ଯୋ ବ୍ୟସ୍ଥାଦଭି ଦକ୍ଷଦୁର୍ବାଂ ପଶୁର୍ନୈତି ସ୍ୱୟୁରଗୋପାଃ ।
ଅଗ୍ନିଃ ଶୋଚିଷ୍ଟା ଅତସ୍ତାନୁଷ୍ଠନ୍-କୃଷ୍ଣବ୍ୟଧିରସ୍ୱଦୟନ୍ ଭୂମ ॥୭॥
ନୁ ତେ ପୂର୍ବସ୍ୟାବସୋ ଅଧୀତୌ ତୃତୀୟେ ବିଦଥେ ମନ୍ନ ଶଂସି ।
ଅସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ସଂୟଦ୍ୱୀରଂ ବୃହନ୍ତଂ କ୍ଷୁମନ୍ତଂ ବାଜଂ ସ୍ୱପତ୍ୟଂ ରୟିଂ ଦାଃ ॥୮॥
ତ୍ୱୟା ଯଥା ଗୃହମଦାସୋ ଅଗ୍ନେ ଗୁହା ବନ୍ଦୁନ୍ତ ଉପରା ଅଭି ସ୍ତୁୟଃ ।
ସୁବୀରାସୋ ଅଭିମାତିଷାହଃ ସ୍ଥୁରୁରିଭ୍ୟୋ ଗୃଣତେ ତଦ୍ୱୟୋ ଧାଃ ॥୯॥

=====

(୨।୫) ଋଷିଃ - ଭାର୍ଗବଃ ସୋମାଦୁତିଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍,

ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ହୋତାଜନିଷ୍ଠ ଚେତନଃ ପିତା ପିତୃଭ୍ୟା ଉତୟେ । ପ୍ରୟଶଞ୍ଜେନ୍ୟଂ ବସୁ ଶକେମ ବାଜିନୋ ଯୁମମ୍ ॥୧॥
ଆ ଯସ୍ମିନ୍ନସପ୍ତ ରଶ୍ମୟସ୍ତତା ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ନେତରି । ମନୁଷ୍ଠଦୈବ୍ୟମଷ୍ଟମଂ ପୋତା ବିଶ୍ଵଂ ତଦିନ୍ଦୁତି ॥୨॥
ଦଧନ୍ତେ ବା ଯଦୀମନ୍ତୁ ବୋଚଦ୍-ବ୍ରହ୍ମାଣି ବେରୁ ତତ୍ । ପରି ବିଶ୍ଵାନି କାବ୍ୟା ନେମିଶ୍ଵକ୍ରମିବାଭବତ୍ ॥୩॥
ସ୍ରାକଂ ହି ଶୁଚିନା ଶୁଚିଃ ପ୍ରଶାସ୍ତା କ୍ରତୁନାଜନି । ବିଦ୍ଵାଂ ଅସ୍ୟ ବ୍ରତା ଧ୍ରୁବା ବୟା ଇବାନ୍ତୁ ରୋହତେ ॥୪॥
ତା ଅସ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣମାୟୁବୋ ନେଷ୍ଠଃ ସଚନ୍ତ ଧେନବଃ । କୁବିଭିସ୍ତୃଭ୍ୟା ଆ ବରଂ ସ୍ଵସାରୋ ଯା ଇଦଂ ଯୁୟୁଃ ॥୫॥
ୟଦୀ ମାତୁରୁପ ସ୍ଵସା ଘୃତଂ ଭରନ୍ତ୍ୟସ୍ମିତ । ତାସାମଧ୍ୟର୍ଯୁରାଗତୌ ଯୁବୋ ବୃଷ୍ଟୀବ ମୋଦତେ ॥୬॥
ସ୍ଵଃ ସ୍ଵାୟ ଧାୟସେ କୃଶୁତାମୃତିଗୁଡ଼ିଜମ୍ । ସ୍ତୋମଂ ଯଜ୍ଞଂ ଚାଦରଂ ବନେମା ରରିମା ବୟମ୍ ॥୭॥
ୟଥା ବିଦ୍ଵାଂ ଅରଂ କରଦ୍ଵିଶ୍ଵେଭ୍ୟା ଯଜତେଭ୍ୟଃ । ଅୟମଗ୍ନେ ତ୍ଵେ ଅପି ଯଂ ଯଜ୍ଞଂ ଚକ୍ରମା ବୟମ୍ ॥୮॥

=====

(୨।୬) ଋଷିଃ - ଭାର୍ଗବଃ ସୋମାଦୁତିଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ଗାୟତ୍ରୀ,

ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ଇମାଂ ମେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧମିମାମୁପସଦଂ ବନେଃ ।	ଇମା ଉ ସୁ ଶୁଧୀ ଗିରଃ ॥୧॥
ଅୟା ତେ ଅଗ୍ନେ ବିଧେମୋର୍ଜୋ ନପାଦଶ୍ଵମିଷ୍ଠେ ।	ଏନା ସୁକ୍ରେନ ସୁଜାତ ॥୨॥
ତଂ ତ୍ଵା ଗୀର୍ଭିର୍ଗର୍ବଶସଂ ଦ୍ରବିଶସ୍ତ୍ୟଂ ଦ୍ରବିଶୋଦଃ ।	ସପର୍ଯ୍ଯେମ ସପର୍ଯ୍ଯବଃ ॥୩॥
ସ ବୋଧି ସୁରିର୍ମଘବା ବସୁପତେ ବସୁଦାବନ୍ ।	ୟୁୟୋଧ୍ୟସ୍ତୁଦ୍ଵେଷାଂସି ॥୪॥
ସ ନୋ ବୃଷ୍ଟିଂ ଦିବସ୍ଵରି ସ ନୋ ବାଜମନର୍ବାଶମ୍ ।	ସ ନଃ ସହସ୍ତ୍ରିଣୀରିଷଃ ॥୫॥
ଇଳାନାୟାବସ୍ୟାବେ ଯବିଷ୍ଠ ଦୂତ ନୋ ଗିରା ।	ୟଜିଷ୍ଠ ହୋତରା ଗହି ॥୬॥
ଅନ୍ତର୍ହ୍ୟଗ୍ନ ଇୟସେ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଜନ୍ମୋଭୟା କବେ ।	ଦୂତୋ ଜନ୍ୟେବ ମିତ୍ରଃ ॥୭॥
ସ ବିଦ୍ଵାଂ ଆ ଚ ପିପ୍ରୟୋ ଯୁଷି ଚିକିତ୍ସ ଆନୁଷକ୍ ।	ଆ ଚାସ୍ମିନ୍ନସସ୍ମି ବର୍ହିଷି ॥୮॥

=====

(୨।୭) ଋଷିଃ - ଭାର୍ଗବଃ ସୋମାହୁତିଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ଗାୟତ୍ରୀ,

ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ଶ୍ରେଷ୍ଠଂ ଯୁବିଷ୍ଠ ଭାରତାଗ୍ନେ ଦ୍ୟୁମନ୍ତମା ଭବ ।
ମା ନୋ ଅରାତିରୀଶତ ଦେବସ୍ୟ ମର୍ତ୍ତ୍ୟସ୍ୟ ଚ ।
ବିଶ୍ୱା ଭତ ତ୍ୱୟା ବୟଂ ଧାରା ଭଦନ୍ୟା ଇବ ।
ଶୁଚିଃ ପାବକ ବନ୍ଧୋଽଗ୍ନେ ବୃହଦ୍ଭି ରୋଚସେ ।
ତ୍ୱଂ ନୋ ଅସି ଭାରତାଗ୍ନେ ବଶାଭିରୁକ୍ଷଭିଃ ।
ଦୁନ୍ନଃ ସର୍ପିରାସୁତିଃ ପ୍ରତ୍ନୋ ହୋତା ବରେଣ୍ୟଃ ।

ବସୋ ପୁରୁଷ୍ଟହଂ ରୟିମ୍ ॥୧॥
ପର୍ଷି ତସ୍ୟା ଭତ ଦ୍ୱିଷଃ ॥୨॥
ଅତି ଗାହେମହି ଦ୍ୱିଷଃ ॥୩॥
ତ୍ୱଂ ଘୃତେଭିରାହୁତଃ ॥୪॥
ଅଷ୍ଟାପଦୀଭିରାହୁତଃ ॥୫॥
ସହସ୍ରସ୍ତ୍ରୋ ଅଦ୍-ଭୁତଃ ॥୬॥

=====

(୨।୮) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ଗାୟତ୍ରୀ ୧-୫, ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ ୬, ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ବାଜୟନ୍ତିବ ନୁ ରଥାନୋଗାଁ ଅଗ୍ନେରୁପ ସୁହି ।
ୟଃ ସୁନୀଥୋ ଦଦାଶୁଷେଃଜୁୟୋ ଜରୟନ୍ନରିମ୍ ।
ୟ ଉ ଶ୍ରିୟା ଦମେଷ୍ଠା ଦୋଷୋଷସି ପ୍ରଶସ୍ୟତେ ।
ଆ ଯଃ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଭାନୁନା ଚିତ୍ରୋ ବିଭାତ୍ୟର୍ଚିଷା ।
ଅତ୍ରିମନ୍ତୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟମଗ୍ନିମୁକ୍ଥାନି ବାବୃଧୁଃ ।
ଅଗ୍ନେରିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ସୋମସ୍ୟ ଦେବାନାମୁତିଭିର୍ବୟମ୍ ।

ୟଶସ୍ତମସ୍ୟ ମୀଳଦୁଷଃ ॥୧॥
ଚାରୁପ୍ରତୀକ ଆହୁତଃ ॥୨॥
ୟସ୍ୟ ବ୍ରତଂ ନ ମୀୟତେ ॥୩॥
ଅଞ୍ଜାନୋ ଅଜରୈରଭି ॥୪॥
ବିଶ୍ୱା ଅଧି ଶ୍ରିୟୋ ଦଧେ ॥୫॥
ଅରିଷ୍ୟନ୍ତଃ ସତେମହ୍ୟଭି ଷ୍ୟାମ ପୃତନ୍ୟତଃ ॥୬॥

॥ ଇତି ଦ୍ୱିତୀୟାଷ୍ଟକେ ପଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ॥

। ଅଥଃ ଦ୍ଵିତୀୟାଷ୍ଟକଃ । (ଷଷ୍ଠୋଧ୍ୟାୟଃ ।। ବର୍ଗାଃ ୧-୩୨)

=====

(୨।୯) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ନି ହୋତା ହୋତୃଷଦନେ ବିଦାନସ୍ତେଷୋ ଦୀଦିବ୍ଧା ଅସଦସ୍ତୁଦକ୍ଷଃ ।
 ଅଦବ୍-ଧବ୍ରତପ୍ରମତିର୍ବସିଷ୍ଠଃ ସହସ୍ରଂଭରଃ ଶୁଚିଜିହ୍ଵୋ ଅଗ୍ନିଃ ।।୧।।
 ତ୍ଵଂ ଦୂତସ୍ତୁମ୍ଭୁ ନଃ ପରସ୍ତାସ୍ତୁଂ ବସ୍ୟ ଆ ବୃଷଭ ପ୍ରଣୋତା ।
 ଅଗ୍ନେ ତୋକସ୍ୟ ନସ୍ତନେ ତନୁନାମପ୍ରୟୁକ୍ତନ୍ଦୀଦ୍ୟଦ୍ଘୋଧି ଗୋପାଃ ।।୨।।
 ବିଧେମ ତେ ପରମେ ଜନ୍ମନ୍ତଗ୍ନେ ବିଧେମ ସ୍ତ୍ରୋମୈରବରେ ସଧସ୍ତେ ।
 ଯସ୍ତ୍ଵାଦ୍ୟୋନେରୁଦାରିଥା ଯଜେ ତଂ ପ୍ର ତ୍ଵେ ହବୀଂଷି ଜୁହୁରେ ସମିଜ୍ଞେ ।।୩।।
 ଅଗ୍ନେ ଯଜସ୍ଵ ହବିଷା ଯଜୀୟାଞ୍ଜ୍ଞିଷ୍ଠୀ ଦେଷ୍ଟମତି ଗୃଣାହି ରାଧଃ ।
 ତ୍ଵଂ ହ୍ୟସି ରୟିପତୀ ରୟୀଣାଂ ତ୍ଵଂ ଶୁକ୍ରସ୍ୟ ବଚସୋ ମନୋତା ।।୪।।
 ଉଭୟଂ ତେ ନ କ୍ଷୀୟତେ ବସବ୍ୟଂ ଦିବେଦିବେ ଜାୟମାନସ୍ୟ ଦସ୍ତୁ ।
 କୃଧି କ୍ଷୁମନ୍ତଂ ଜରିତାରମଗ୍ନେ କୃଧି ପତିଂ ସ୍ଵପତ୍ୟସ୍ୟ ରାୟଃ ।।୫।।
 ସୈନାନୀକେନ ସୁବିଦତ୍ରୋ ଅସ୍ତେ ଯଷ୍ଟା ଦେବୀ ଆୟଜିଷ୍ଠଃ ସ୍ଵସ୍ତି ।
 ଅଦଘ୍ନୋ ଗୋପା ଉତ ନଃ ପରସ୍ତା ଅଗ୍ନେ ଦ୍ୟୁମଦୁତ ରେବଜିଦୀହି ।।୬।।

=====

(୨।୧୦) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

=====

ଜୋହୂତ୍ରୋ ଅଗ୍ନିଃ ପ୍ରଥମଃ ପିତେବେଳସ୍ତଦେ ମନୁଷା ଯସ୍ତମିକ୍ଷଃ ।
 ଶ୍ରିୟଂ ବସାନୋ ଅମୃତୋ ବିଚେତା ମର୍ମୃଜେନ୍ୟଃ ଶ୍ରବସ୍ୟଃ ସ ବାଜୀ ।।୧।।
 ଶୂୟା ଅଗ୍ନିଶ୍ଚିତ୍ରଭାନୁର୍ହବଂ ମେ ବିଶ୍ଵାଭିର୍ଗୀର୍ଭିରମୃତୋ ବିଚେତାଃ ।
 ଶ୍ୟାବା ରଥଂ ବହତୋ ରୋହିତା ବୋତାରୁଷାହ ତକ୍ରେ ବିଭୃତଃ ।।୨।।

ଉଦ୍ଧାନାୟାମଜନୟନ୍ତ୍ରସୁଷୁତଂ ଭୁବଦଗ୍ନିଃ ପୁରୁପେଶାସୁ ଗର୍ଭଃ ।
 ଶିରିଶାୟାଂ ଚିଦଙ୍କୁନା ମହୋଦିରପରୀବୃତୋ ବସତି ପ୍ରଚେତାଃ ॥୩॥
 ଜିହ୍ୱର୍ଯ୍ୟଗ୍ନିଂ ହବିଷା ଘୃତେନ ପ୍ରତିକ୍ଷିୟନ୍ତଂ ଭୁବନାନି ବିଶ୍ୱା ।
 ପୃଥୁଂ ତିରଶ୍ଚା ବୟସା ବୃହନ୍ତଂ ବ୍ୟତିଷ୍ଠମନ୍ତେ ରଭସଂ ଦୃଶାନମ୍ ॥୪॥
 ଆ ବିଶ୍ୱତଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ ଜିହ୍ୱର୍ଯ୍ୟରକ୍ଷସା ମନସା ତଦ୍ଭୁଷେତ ।
 ମର୍ଯ୍ୟଗ୍ରୀଃ ସ୍ୱହୟଦୃଶ୍ୱୋ ଅଗ୍ନିର୍ନାଭିମୃଶେ ତନ୍ନା ଜର୍ଭୁରାଶଃ ॥୫॥
 ଜ୍ଞେୟା ଭାଗଂ ସହସାନୋ ବରେଣ ଦ୍ୱାଦୂତାସୋ ମନୁବଦ୍ଧଦେମ ।
 ଅନୁନମଗ୍ନିଂ ଭୁହ୍ନା ବଚସ୍ୟା ମଧୁପୃତଂ ଧନସା ଜୋହବୀମି ॥୬॥

(୨।୧୧) ରକ୍ଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ବିରାଟସ୍ଥାନା ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧-୨୦, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୨୧,
 ଦେବତା - ଅଗ୍ନିଃ

ଶୁଧୀ ହବମିନ୍ଦ୍ର ମା ରିଷଣ୍ୟଃ ସ୍ୟାମ ତେ ଦାବନେ ବସୁନାମ୍ ।
 ଇମା ହି ଦ୍ୱାମୂର୍ତ୍ତୋ ବର୍ଧୟନ୍ତି ବସୁୟବଃ ସିନ୍ଧବୋ ନ କ୍ଷରନ୍ତଃ ॥୧॥
 ସୃଜୋ ମହୀରିନ୍ଦ୍ର ଯା ଅପିନ୍ଦୁଃ ପରିଷ୍ଠିତା ଅହିନା ଶୂର ପୂର୍ବୀଃ ।
 ଅମର୍ତ୍ୟଂ ଚିଦାସଂ ମନ୍ୟମାନମବାଭିନଦୁକ୍-ଧୈର୍ବାବୃଧାନଃ ॥୨॥
 ଉକ୍-ଧୈଷ୍ଠିନ୍ନୁ ଶୂର ଯେଷୁ ଚାକନ୍-ସ୍ତୋମେଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ର ରୁଦ୍ରିୟେଷୁ ତ ।
 ତୁଭ୍ୟେଦେତା ଯାସୁ ମନ୍ଦସାନଃ ପ୍ର ବାୟବେ ସିସ୍ରତେ ନ ଶୁଭ୍ରାଃ ॥୩॥
 ଶୁଭ୍ରଂ ନୁ ତେ ଶୁଷ୍ଟଂ ବର୍ଧୟନ୍ତଃ ଶୁଭ୍ରଂ ବଜ୍ରଂ ବାହ୍ୱୋର୍ଦଧାନାଃ ।
 ଶୁଭ୍ରସ୍ତମିନ୍ଦ୍ର ବାବୃଧାନୋ ଅସ୍ତେ ଦାସୀର୍ବିଶଃ ସୂର୍ଯ୍ୟେଣ ସହ୍ୟାଃ ॥୪॥
 ଗୁହା ହିତଂ ଗୁହ୍ୟଂ ଗୁଲ୍ହମପ୍ସ୍ୱପୀବୃତଂ ମାୟିନଂ କ୍ଷୟନ୍ତମ୍ ।
 ଉତୋ ଅପୋ ଦ୍ୟାଂ ତସ୍ତଦ୍ଭାଂସମହନ୍ନହିଂ ଶୂର ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ॥୫॥
 ସ୍ତବା ନୁ ତ ଇନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ବ୍ୟା ମହାନୁତ ସ୍ତବାମ ନୂତନା କୃତାନି ।
 ସ୍ତବା ବଜ୍ରଂ ବାହ୍ୱୋରୁଶନ୍ତଂ ସ୍ତବା ହରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ କେତୁ ॥୬॥

ହରୀ ନୁ ତ ଇନ୍ଦ୍ର ବାଜୟନ୍ତା ଘୃତଶ୍ଚୁତଂ ସ୍ଵାରମସ୍ଵାର୍ଷାମ୍ ।
 ବି ସମନା ଭୂମିରପ୍ରଥିଷ୍ଠାରଂସ୍ତ ପର୍ବତଶ୍ଚିସ୍ତରିଷ୍ୟନ୍ ॥୭॥
 ନି ପର୍ବତଃ ସାଦ୍ୟପ୍ରୟୁକ୍ତହସଂ ମାତୃଭିର୍ବାବଶାନୋ ଅକ୍ରାନ୍ ।
 ଦୂରେ ପାରେ ବାଣୀଂ ବର୍ଧୟନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରେଷିତାଂ ଧମନିଂ ପପ୍ରଥନ୍ନି ॥୮॥
 ଇନ୍ଦ୍ରୋ ମହାଂ ସିନ୍ଧୁମାଶୟାନ୍ ମାୟାବିନଂ ବୃତ୍ରମସ୍-ପୁରନ୍ନିଃ ।
 ଅରେଜେତାଂ ରୋଦସୀ ଭିୟାନେ କନିକ୍ରଦତୋ ବୃଷ୍ଣୋ ଅସ୍ୟ ବଜ୍ରାତ୍ ॥୯॥
 ଅରୋରବୀଦୃଷ୍ଟୋ ଅସ୍ୟ ବଜ୍ରୋଽମାନୁଷଂ ଯନ୍ତାନୁଷୋ ନିଜୁର୍ବାତ୍ ।
 ନି ମାୟିନୋ ଦାନବସ୍ୟ ମାୟା ଅପାଦୟତ୍-ପପିବାହୁସୁତସ୍ୟ ॥୧୦॥
 ପିବାପିବେଦିନ୍ତ ଶୂର ସୋମଂ ମନ୍ଦନ୍ତ ତ୍ଵା ମନ୍ଦିନଃ ସୁତାସଃ ।
 ପୃଣନ୍ତସ୍ତେ କୁକ୍ଷୀ ବର୍ଧୟନ୍ତିତ୍-ଥା ସୁତଃ ପୌର ଇନ୍ଦ୍ରମାବ ॥୧୧॥
 ତ୍ଵେ ଇନ୍ଦ୍ରାପ୍ୟଭୂମ ବିପ୍ରା ପିୟଂ ବନେମ ରତୟା ସପନ୍ତଃ ।
 ଅବସ୍ୟବୋ ଧୀମହି ପ୍ରଶସ୍ତିଂ ସଦ୍ୟସ୍ତେ ରାୟୋ ଦାବନେ ସ୍ୟାମ ॥୧୨॥
 ସ୍ୟାମ ତେ ତ ଇନ୍ଦ୍ର ଯେ ତ ଉତୀ ଅବସ୍ୟବ ଉର୍ଜଂ ବର୍ଧୟନ୍ତଃ ।
 ଶୁଷ୍ଟିନ୍ତମଂ ଯଂ ଚାକନାମ ଦେବାସ୍ତେ ରୟିଂ ରାସି ବୀରବନ୍ତମ୍ ॥୧୩॥
 ରାସି କ୍ଷୟଂ ରାସି ମିତ୍ରମସ୍ତେ ରାସି ଶର୍ପ ଇନ୍ଦ୍ର ମାରୁତଂ ନଃ ।
 ସଜୋଷସୋ ଯେ ତ ମନ୍ଦସାନାଃ ପ୍ର ବାୟବଃ ପାନ୍ତ୍ୟଗ୍ରଣୀତିମ୍ ॥୧୪॥
 ବ୍ୟକ୍ତିନ୍ତୁ ଯେଷୁ ମନ୍ଦସାନସ୍ତୃପସ୍ରୋମଂ ପାହି ଦ୍ରହ୍ୟଦିନ୍ତ ।
 ଅସ୍ମାନ୍ନସୁ ପୃସ୍ତା ତରୁତ୍ରାବର୍ଧୟୋ ଦ୍ୟାଂ ବୃହତ୍-ଭିରକ୍ତୈଃ ॥୧୫॥
 ବୃହନ୍ତ ଇନ୍ଦୁ ଯେ ତେ ତରୁତ୍ରୋକ୍-ଥେଭିର୍ବା ସୁମ୍ନମାବିବାସାନ୍ ।
 ସ୍ତୃଣାନାସୋ ବର୍ହିଃ ପସ୍ତ୍ୟାବତ୍ତୋତା ଇଦିନ୍ତ ବାଜମଗ୍ନନ୍ ॥୧୬॥
 ଉଗ୍ରେଷ୍ଟିନ୍ତୁ ଶୂର ମନ୍ଦସାନସ୍ତ୍ରିକଦ୍ରୁକେଷୁ ପାହି ସୋମମିନ୍ତ ।
 ପ୍ରଦୋଧୁବକ୍ତ୍ତଶ୍ଚୁଷୁ ପ୍ରୀଣାନୋ ଯାହି ହରିଭ୍ୟାଂ ସୁତସ୍ୟ ପୀତିମ୍ ॥୧୭॥
 ପିଷ୍ତା ଶବଃ ଶୂର ଯେନ ବୃତ୍ରମବାଭିନଦାନୁମୌର୍ଷ୍ଣବାଭମ୍ ।
 ଅପାବୃଣୋର୍ଜ୍ୟୋତିରାୟାୟ ନି ସବ୍ୟତଃ ସାଦି ଦସ୍ୟୁରିନ୍ତ ॥୧୮॥
 ସନେମ ଯେ ତ ଉତିଭିସ୍ତରନ୍ତୋ ବିଶ୍ଵାଃ ସ୍ଵଧ ଆର୍ଯ୍ୟେଣ ଦସ୍ୟୁନ୍ ।
 ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ତତ୍ତ୍ଵାଷ୍ଟ୍ରଂ ବିଶ୍ଵରୂପମରକ୍ଷୟଃ ସାଖ୍ୟସ୍ୟ ତ୍ରିତାୟ ॥୧୯॥

ଅସ୍ୟ ସୁବାନସ୍ୟ ମନ୍ଦିନସ୍ତ୍ରୁତସ୍ୟ ନ୍ୟରୁଦଂ ବାବୁଧାନୋ ଅସ୍ତ୍ରଃ ।
 ଅବର୍ତ୍ତୟସ୍ତୁୟୋ ନ ଚକ୍ରଂ ଭିନଦ୍ବଲମିନ୍ଦ୍ରୋ ଅଙ୍ଗିରସ୍ତାନ୍ ॥୨୦॥
 ନୂନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
 ଶିକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୋତୃତ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୨୧॥

=====

(୨।୧୨) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

=====

ୟୋ ଜାତ ଏବ ପ୍ରଥମୋ ମନସ୍ତାନ୍ଦେବୋ ଦେବାନ୍-କ୍ରତୁନା ପର୍ଯ୍ୟଭୁଷତ୍ ।
 ଯସ୍ୟ ଶୁଷ୍ମାଦ୍ରୋଦସୀ ଅଭ୍ୟସେତାଂ ନୃମ୍ଣସ୍ୟ ମହ୍ନା ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୧॥
 ଯଃ ପୃଥିବୀଂ ବ୍ୟଥମାନାମଦୃଂହଦ୍ୟଃ ପର୍ବତାନ୍ପ୍ରକୁପିତାଁ ଅରମ୍ଭାତ୍ ।
 ଯୋ ଅନ୍ତରିକ୍ଷଂ ବିମମେ ବରୀୟୋ ଯୋ ଦ୍ୟାମସ୍ତଭ୍ନାସ୍ତ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୨॥
 ଯୋ ହୃଦ୍ବାହିମରିଣାସ୍ତପ୍ତ ସିନ୍ଧୁନ୍ୟୋ ଗା ଉଦାଜଦପଧା ବଲସ୍ୟ ।
 ଯୋ ଅଶ୍ୱନୋରନ୍ତରଗ୍ନିଂ ଜଜାନ ସଂବୃକ୍ଷମସ୍ତୁ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୩॥
 ଯେନେମା ବିଶ୍ୱା ଚ୍ୟବନା କୃତାନି ଯୋ ଦାସଂ ବର୍ଣ୍ଣମଧରଂ ଗୁହାକଃ ।
 ଶୃଙ୍ଗୀବ ଯୋ ଜିଗୀର୍ବା ଲକ୍ଷମାଦଦର୍ଯ୍ୟଃ ପୁଷ୍ଟାନି ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୪॥
 ଯଂ ସ୍ତ୍ନା ପୃଚ୍ଛନ୍ତି କୁହ ସେତି ଘୋରମୁତେମାଦୁର୍ନୈଷୋ ଅସ୍ତ୍ରୀତ୍ୟେନମ୍ ।
 ସୋ ଅର୍ଯ୍ୟଃ ପୁଷ୍ଟୀର୍ବିଜ ଇବା ମିନାତି ଶ୍ରଦସ୍ତୈ ଧଉ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୫॥
 ଯୋ ରଧ୍ରସ୍ୟ ଚୋଦିତା ଯଃ କୃଣସ୍ୟ ଯୋ ବ୍ରହ୍ମଣୋ ନାଧମାନସ୍ୟ କୀରେଃ ।
 ଯୁକ୍ତଗ୍ରାବ୍-ଣୋ ଯୋଃବିତା ସୁଗିପ୍ରଃ ସୁତସୋମସ୍ୟ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୬॥
 ଯସ୍ୟାଶ୍ୱାସଃ ପ୍ରଦିଶି ଯସ୍ୟ ଗାବୋ ଯସ୍ୟ ଗ୍ରାମା ଯସ୍ୟ ବିଶ୍ୱେ ରଥାସଃ ।
 ଯଃ ସୂର୍ଯ୍ୟଂ ଯ ଉଷସଂ ଜଜାନ ଯୋ ଅପାଂ ନେତା ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୭॥
 ଯଂ କ୍ରନ୍ଦସୀ ସଂୟତୀ ବିହ୍ୱୟେତେ ପରେଃବର ଉଭୟା ଅମିତ୍ରାଃ ।
 ସମାନଂ ଚିଦ୍ରଥମାତସ୍ଥିବାଂସା ନାନା ହବେତେ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୮॥
 ଯସ୍ତାନୁ ଋତେ ବିଜୟନ୍ତେ ଜନାସୋ ଯଂ ଯୁଧ୍ୟମାନା ଅବସେ ହବନ୍ତେ ।
 ଯୋ ବିଶ୍ୱସ୍ୟ ପ୍ରତିମାନଂ ବଭୂବ ଯୋ ଅରୁ୍ୟତରୁ୍ୟସ୍ତ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୯॥

ଯଃ ଶଶ୍ୱତୋ ମହ୍ୟେନୋ ଦଧାନାନମନ୍ୟମାନାଞ୍ଜିର୍ବା ଜଘାନ ।
 ଯଃ ଶର୍ଧତେ ନାନୁଦଦାତି ଶୃଧ୍ୟାଂ ଯୋ ଦସ୍ୟୋର୍ହତ୍ତା ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୧୦॥
 ଯଃ ଶମ୍ବରଂ ପର୍ବତେଷୁ କ୍ଷିୟନ୍ତଂ ଚତ୍ୱାରିଂଶ୍ୟାଂ ଶରଦ୍ୟନ୍ୱବିନ୍ଦତ୍ ।
 ଓଜାୟମାନଂ ଯୋ ଅହିଂ ଜଘାନ ଦାନୁଂ ଶୟାନଂ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୧୧॥
 ଯଃ ସପ୍ତରଶ୍ମିର୍ବୃଷଭସ୍ତୁବିଷ୍ମାନବାସ୍ତୃଜସ୍ତର୍ତ୍ତବେ ସପ୍ତ ସିନ୍ଧୁନ୍ ।
 ଯୋ ରୌହିଣମସ୍ତ୍ରୁରଦ୍ୱଜ୍ରବାହୁର୍ଦ୍ୟାମାରୋହନ୍ତଂ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୧୨॥
 ଦ୍ୟାବା ଚିଦସ୍ତୈ ପୃଥିବୀ ନମେତେ ଶୁଷ୍ମାଜିଦସ୍ୟ ପର୍ବତା ଭୟନ୍ତେ ।
 ଯଃ ସୋମପା ନିଚିତୋ ବଜ୍ରବାହୁର୍ଯୋ ବଜ୍ରହସ୍ତଃ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୧୩॥
 ଯଃ ସୁନ୍ଦ୍ରତମବତି ଯଃ ପରନ୍ତଂ ଯଃ ଶଂସନ୍ତଂ ଯଃ ଶଶମାନମୂତୀ ।
 ଯସ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ ବର୍ଧନଂ ଯସ୍ୟ ସୋମୋ ଯସ୍ୟେଦଂ ରାଧଃ ସ ଜନାସ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ॥୧୪॥
 ଯଃ ସୁନ୍ଦ୍ରତେ ପରତେ ଦୁପ୍ର ଆ ଚିଦ୍ୱାଜଂ ଦର୍ଦ୍ଦର୍ଷି ସ କିଲାସି ସତ୍ୟଃ ।
 ବୟଂ ତ ଇନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱହ ପ୍ରିୟାସଃ ସୁବୀରାସୋ ବିଦଥମା ବଦେମ ॥୧୫॥

(୨।୧୩) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ- ଜଗତୀ ୧-୧୨, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧୩, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

ଋତୁର୍ଜନିତ୍ରୀ ତସ୍ୟା ଅପୟ୍ସରି ମୟୂ ଜାତ ଆବିଶଦ୍ୟାସୁ ବର୍ଧତେ ।
 ତଦାହନା ଅଭବତ୍-ପିପ୍ପ୍ୟାଷୀ ପୟୋଂଶୋଃ ପୀୟୂଷଂ ପ୍ରଥମଂ ତଦୁକ୍ତ୍ୟମ୍ ॥୧॥
 ସଧ୍ରୀମା ଯନ୍ତି ପରି ବିଭ୍ରତୀଃ ପୟୋ ବିଶ୍ୱପ୍-ସ୍ନାୟ ପ୍ର ଭରନ୍ତ ଭୋଜନମ୍ ।
 ସମାନୋ ଅଧ୍ୱା ପ୍ରବତାମନୁଷ୍ୟଦେ ଯସ୍ତ୍ରାକୃଣୋଃ ପ୍ରଥମଂ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ତ୍ୟଃ ॥୨॥
 ଅନ୍ୱେକୋ ବଦତି ଯଜଦାତି ତଦ୍ରୂପା ମିନନ୍ତଦପା ଏକ ଇୟତେ ।
 ବିଶ୍ୱା ଏକସ୍ୟ ବିନ୍ନୁଦସ୍ତ୍ରିକ୍ଷତେ ଯସ୍ତ୍ରାକୃଣୋଃ ପ୍ରଥମଂ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ତ୍ୟଃ ॥୩॥
 ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ପୁଷ୍ଟିଂ ବିଭଜନ୍ତ ଆସତେ ରୟିମିବ ପୃଷ୍ଠଂ ପ୍ରଭବନ୍ତମାୟତେ ।
 ଅସିନ୍ନନ୍-ଶ୍ରେଃ ପିତୁରଭି ଭୋଜନଂ ଯସ୍ତ୍ରାକୃଣୋଃ ପ୍ରଥମଂ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ତ୍ୟଃ ॥୪॥
 ଅଧାକୃଣୋଃ ପୃଥିବୀଂ ସଂଦୃଶେ ଦିବେ ଯୋ ଧୌତୀନାମହିହନ୍ନାରିଶକ୍ତ୍ୟଃ ।
 ତଂ ତ୍ୱା ସ୍ତୋମେଭିରୁଦଭିର୍ନ ବାଜିନଂ ଦେବଂ ଦେବା ଅଜନନ୍ତସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ତ୍ୟଃ ॥୫॥

ଯୋ ଭୋଜନଂ ଚ ଦୟସେ ଚ ବର୍ଧନମାର୍ତ୍ତାଦା ଶୁଷ୍କଂ ମଧୁମଜ୍ଜୁଦୋହିଥ ।
 ସ ଶେବପିଂ ନି ଦପିଷେ ବିବସ୍ତତି ବିଶ୍ଵସ୍ୟେକ ଇଶିଷେ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୭॥
 ଯଃ ପୁଷ୍ଟିଶୀଘ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁଷ୍ଟ ଧର୍ମଶାପି ଦାନେ ବ୍ୟବନୀରଧାରୟଃ ।
 ଯଶ୍ଵାସମା ଅଜନୋ ଦିଦୁ୍ୟତୋ ଦିବ ଉରୁରୁର୍ବା ଅଭିତଃ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୮॥
 ଯୋ ନାର୍ମରଂ ସହବସ୍ତୁଂ ନିହନ୍ତବେ ପୃଷ୍ଠାୟ ଚ ଦାସବେଶାୟ ଚାବହଃ ।
 ଉର୍ଜୟନ୍ତ୍ୟା ଅପରିବିଷ୍ଟମାସ୍ୟମୁତୈବାଦ୍ୟ ପୁରୁକୃତ୍ରାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୯॥
 ଶତଂ ବା ଯସ୍ୟ ଦଶ ସାକମାଦ୍ୟ ଏକସ୍ୟ ଶୁଷ୍ଟୌ ଯଜ ଚୋଦମାବିଥ ।
 ଅରଜ୍ଞୌ ଦସ୍ୟୁଃସମୁନବ୍-ଦଭୀତୟେ ସୁପ୍ରାବେ୍ୟା ଅଭବଃ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୧୦॥
 ବିଶ୍ଵେଦନ୍ତୁ ରୋଧନା ଅସ୍ୟ ପୌଂସ୍ୟଂ ଦଦୁରସ୍ତୈ ଦପିରେ କୃତ୍ତବେ ଧନମ୍ ।
 ଷଳସ୍ତୁଭା ବିଷ୍ଟିରଃ ପଞ୍ଚି ସଂଦୃଶଃ ପରି ପରୋ ଅଭବଃ ସାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୧୧॥
 ସୁପ୍ରବାଚନଂ ତବ ବୀର ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଯଦେକେନ କ୍ରତୁନା ବିନ୍ଦସେ ବସୁ ।
 ଜାତୁଷ୍ଟିରସ୍ୟ ପ୍ର ବୟଃ ସହସ୍ରତୋ ଯା ଚକର୍ଥ ସେନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୧୨॥
 ଅରମୟଃ ସରପସସ୍ତ୍ରାୟ କଂ ତୁର୍ବାତୟେ ଚ ବୟାୟ ଚ ସୁତିମ୍ ।
 ନୀଚା ସନ୍ତମୁଦନୟଃ ପରାବୃଜଂ ପ୍ରାଞ୍ଵଂ ଶ୍ରୋଶଂ ଶ୍ରବୟନ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର୍ୟକ୍ଥ୍ୟଃ ॥୧୩॥
 ଅସ୍ତୁଭ୍ୟଂ ତଦୂସୋ ଦାନାୟ ରାଧଃ ସମର୍ଥୟସ୍ତୁ ବହୁ ତେ ବସବ୍ୟମ୍ ।
 ଇନ୍ଦ୍ର ଯଜିତ୍ରଂ ଶ୍ରବସ୍ୟା ଅନୁ ଦ୍ୟୁନ୍-ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୪॥

(୭।୧୪) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

ଅଧ୍ଵର୍ଯ୍ୟବୋ ଭରତେନ୍ଦ୍ରାୟ ସୋମମାମତ୍ରେଭିଃ ସିଞ୍ଚିତା ମଦ୍ୟମନ୍ତଃ ।
 କାମୀ ହି ବୀରଃ ସଦମସ୍ୟ ପୀତିଂ ଜୁହୋତ ବୃଷ୍ଟେ ତଦିଦେଷ ବଷ୍ଟି ॥୧॥
 ଅଧ୍ଵର୍ଯ୍ୟବୋ ଯୋ ଅପୋ ବଦ୍ରିବାଂସଂ ବୃତ୍ରଂ ଜଘାନାଶନେ୍ୟବ ବୃକ୍ଷମ୍ ।
 ତସ୍ମା ଏତଂ ଭରତ ତଦୃଶାୟ୍ ଏଷ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଅର୍ହତି ପୀତିମସ୍ୟ ॥୨॥
 ଅଧ୍ଵର୍ଯ୍ୟବୋ ଯୋ ଦୃଭୀକଂ ଜଘାନ ଯୋ ଗା ଉଦାଜଦପ ହି ବଲଂ ବଃ ।
 ତସ୍ମା ଏତମନ୍ତରିକ୍ଷେ ନ ବାତମିନ୍ଦ୍ରଂ ସୋମୈରୋର୍ଣ୍ଣୁତ ଜୁର୍ନ ବସ୍ତ୍ରେଃ ॥୩॥

ଅଧ୍ୟକ୍ଷବୋ ଯ ଉରଣଂ ଜଘାନ ନବ ଚଣ୍ଡାଂସଂ ନବତିଂ ଚ ବାହୁନ୍ ।
 ଯୋ ଅର୍ବୁଦମବ ନୀତା ବବାଧେ ତମିନ୍ଦ୍ରଂ ସୋମସ୍ୟ ଭୂଥେ ହିନୋତ ॥୪॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବୋ ଯଃ ସ୍ବଶ୍ନଂ ଜଘାନ ଯଃ ଶୁଷ୍ଟମଶୁଷଂ ଯୋ ବ୍ୟଂସମ୍ ।
 ଯଃ ପିପ୍ପୁଂ ନମୁତିଂ ଯୋ ରୁଧିକ୍ରାଂ ତସ୍ମା ଇନ୍ଦ୍ରାୟାନ୍ନସୋ ଜୁହୋତ ॥୫॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବୋ ଯଃ ଶତଂ ଶମ୍ବରସ୍ୟ ପୁରୋ ବିଭେଦାଶ୍ଚନେବ ପୂର୍ବୀଃ ।
 ଯୋ ବର୍ତ୍ତନଃ ଶତମିନ୍ଦ୍ରଃ ସହସ୍ରମପାବପଦ୍-ଭରତା ସୋମମସ୍ତେ ॥୬॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବୋ ଯଃ ଶତମା ସହସ୍ରଂ ଭୂମ୍ୟା ଉପସ୍ତୋବପଞ୍ଚଘନାନ୍ ।
 କୁସ୍ରସ୍ୟାୟୋରତିଥିଗୁସ୍ୟ ବୀରାନ୍ୟାବୃଣଗ୍ଭରତା ସୋମମସ୍ତେ ॥୭॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବୋ ଯନ୍ନରଃ କାମୟାଧ୍ବେ ଶୁଷ୍ଠୀ ବହନ୍ତୋ ନଶଥା ତଦିନ୍ଦ୍ରେ ।
 ଗଭସ୍ତିପୂତଂ ଭରତ ଶୁଭାୟେନ୍ଦ୍ରାୟ ସୋମଂ ଯଜ୍ୟବୋ ଜୁହୋତ ॥୮॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବଃ କର୍ତ୍ତନା ଶୁଷ୍ଠିମସ୍ତେ ବନେ ନିପୂତଂ ବନ ଉନ୍ନୟଧୁମ୍ ।
 ଜୁଷାଣୋ ହସ୍ତ୍ୟମଭି ବାବଶେ ବ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସୋମଂ ମଦିରଂ ଜୁହୋତ ॥୯॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବଃ ପୟସୋଧର୍ଯ୍ୟଥା ଗୋଃ ସୋମେଭିରୀଂ ପୃଣତା ଭୋଜମିନ୍ଦ୍ରମ୍ ।
 ବେଦାହମସ୍ୟ ନିଭୃତଂ ମ ଏତଢିସ୍ତନ୍ତଂ ଭୂୟୋ ଯଜତଶ୍ଚିକେତ ॥୧୦॥
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷବୋ ଯୋ ଦିବ୍ୟସ୍ୟ ବସ୍ତୋ ଯଃ ପାର୍ଥିବସ୍ୟ କ୍ଷମ୍ୟସ୍ୟ ରାଜା ।
 ତମୂର୍ଦ୍ଧରଂ ନ ପୃଣତା ଯବେନେନ୍ଦ୍ରଂ ସୋମେଭିସ୍ତଦପୋ ବୋ ଅସ୍ତୁ ॥୧୧॥
 ଅସ୍ତଭ୍ୟଂ ତଦ୍ବସୋ ଦାନାୟ ରାଧଃ ସମର୍ଥୟସ୍ତୁ ବହୁ ତେ ବସବ୍ୟମ୍ ।
 ଇନ୍ଦ୍ର ଯଜିତ୍ରଂ ଶ୍ରବସ୍ୟା ଅନୁ ଦ୍ୟୁନ୍ନୁହଦ୍ବଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୨॥

(୨।୧୫) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

ପ୍ର ଘା ନୁସ୍ୟ ମହତୋ ମହାନି ସତ୍ୟା ସତ୍ୟସ୍ୟ କରଣାନି ବୋତମ୍ ।
 ତ୍ରିକଦ୍ରୁକେଷ୍ଠପିବସ୍ତୁତସ୍ୟାସ୍ୟ ମଦେ ଅହିମିନ୍ଦ୍ରୋ ଜଘାନ ॥୧॥
 ଅବଂଶେ ଦ୍ୟାମସ୍ତଭାୟଦୃହନ୍ତମା ରୋଦସୀ ଅପୃଣଦନ୍ତରିଷମ୍ ।
 ସ ଧାରୟତ୍-ପୃଥିବୀଂ ପପ୍ରଥଜ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୨॥

ସଦ୍ଭୋଗ ପ୍ରାଚୀନ ବି ମିମାଂସା ମାନୈର୍ବଜ୍ଞେଷ ଖାନ୍ୟତୁଣନ୍ନଦୀନାମ୍ ।
 ବୃଥାସୃଜତ୍-ପଥିଭିର୍ଦୀର୍ଘୟାଥୈଃ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୩॥
 ସ ପ୍ରବୋଲ୍ଲହ୍ନପରିଗତ୍ୟା ଦତୀତେର୍ବିଶ୍ୱମଧ୍ୟାଗାୟାଧିମିଦ୍ଧେ ଅଗ୍ନୌ ।
 ସଂ ଗୋଭିରଶ୍ଚୈରସୃଜତ୍ରଥେଭିଃ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୪॥
 ସ ଇଂ ମହୀଂ ଧୁନିମେତୋରରମ୍ଭାସ୍ରୋ ଅସ୍ମାତୁନପାରୟସ୍ତୁପ୍ତି ।
 ତ ଉସ୍ନାୟ ରୟିମତି ପ୍ର ତସ୍ମୃଃ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୫॥
 ସୋଦଞ୍ଜଂ ସିନ୍ଧୁମରିଶାନ୍ନୁହିତ୍ୱା ବଜ୍ଞେଶାନ ଉଷସଃ ସଂ ପିପେଷ ।
 ଅଜବସୋ ଜବିନୀଭିର୍ବିବୃଶ୍ଚକ୍ତ୍ରସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୬॥
 ସ ବିଦ୍ୱାଂ ଅପଗୋହଂ କନୀନାମାବିର୍ଭବନ୍ନୁଦତିଷ୍ଠତ୍-ପରାବୃକ୍ ।
 ପ୍ରତି ଶ୍ରୋଶଃ ସ୍ଥାଦ୍ୟାନଗତଶ୍ଚ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୭॥
 ଭିନଦ୍ୱଲମଙ୍ଗିରୋଭିର୍ଗୁଣାନୋ ବି ପର୍ବତସ୍ୟ ଦୃଢ଼ିତାନୈରତ୍ ।
 ରିଶଗ୍ରୋଧ୍ୟାସି କୃତ୍ରିମାଶୋଷାଂ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୮॥
 ସ୍ୱପ୍ନେନାଭ୍ୟୁପ୍ୟା ରୁମୁରିଂ ଧୁନିଂ ତ ଜଘନ୍ନ ଦସ୍ୟୁଂ ପ୍ର ଦତୀତିମାବଃ ।
 ରମ୍ଭୀ ତିଦତ୍ର ବିବିଦେ ହିରଣ୍ୟଂ ସୋମସ୍ୟ ତା ମଦ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚକାର ॥୯॥
 ନୂନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
 ଶିକ୍ଷା ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୦॥

(୨।୧୭) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୮, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୯, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

ପ୍ର ବଃ ସତାଂ ଜ୍ୟେଷ୍ଠତମାୟ ସୁଷୁତିମଗ୍ନାବିବ ସମିଧାନେ ହବିର୍ଭରେ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରମଭୂର୍ଯ୍ୟଂ ଜରୟନ୍ତମୁଷିତଂ ସନାଦ୍ୟାବାନମବସେ ହବାମହେ ॥୧॥
 ଯସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରାଦୃହତଃ କିଂ ଚନେମୃତେ ବିଶ୍ୱାନ୍ୟସ୍ମିନ୍ନସଂଭୃତାପି ବୀର୍ଯ୍ୟା ।
 ଜଠରେ ସୋମଂ ତନ୍ନୀ ସହୋ ମହୋ ହସ୍ତେ ବଜ୍ରଂ ଭରତି ଶୀର୍ଷଣି କ୍ରତୁମ୍ ॥୨॥
 ନ ଶୋଶୀଭ୍ୟାଂ ପରିଭ୍ରେ ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ନ ସମୁଦ୍ରେଃ ପର୍ବତୈରିନ୍ଦ୍ର ତେ ରଥଃ ।
 ନ ତେ ବଜ୍ରମନ୍ୱଶ୍ନୋତି କଶ୍ଚନ ଯଦାଶୁଭିଃ ପତସି ଯୋଜନା ପୁରୁ ॥୩॥

ବିଶ୍ୱେ ହ୍ୟସ୍ତେ ଯଜତାୟ ଧୃଷ୍ଣବେ କ୍ରତୁଂ ଭରନ୍ତି ବୃଷଭାୟ ସଶ୍ୱତେ ।
 ବୃଷା ଯଜସ୍ୱ ହବିଷା ବିଦୁଷ୍ଠରଃ ପିବେନ୍ନ ସୋମଂ ବୃଷଭେଶ ଭାନୁନା ॥୪॥
 ବୃଷ୍ଣଃ କୋଶଃ ପବତେ ମଧୁ ଉର୍ମିର୍ବୃଷଭାନାୟ ବୃଷଭାୟ ପାତବେ ।
 ବୃଷଣାଧ୍ୟର୍ଯୁ ବୃଷଭାସୋ ଅଦ୍ରୟୋ ବୃଷଣଂ ସୋମଂ ବୃଷଭାୟ ସୁଷ୍ପତି ॥୫॥
 ବୃଷା ତେ ବଜ୍ର ଉତ ତେ ବୃଷା ରଥୋ ବୃଷଣା ହରୀ ବୃଷଭାଣ୍ୟାୟଧା ।
 ବୃଷ୍ଣୋ ମଦସ୍ୟ ବୃଷଭ ତ୍ୱମୀଶିଷ ଇନ୍ଦ୍ର ସୋମସ୍ୟ ବୃଷଭସ୍ୟ ତ୍ୱପ୍ଶୁହି ॥୬॥
 ପ୍ର ତେ ନାବଂ ନ ସମନେ ବଚସ୍ୟାବଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଯାମି ସବନେଷୁ ଦାଧୃଷିଃ ।
 କୁବିନ୍ନୋ ଅସ୍ୟ ବଚସୋ ନିବୋଧିଷଦିନ୍ଦ୍ରମୁହଂ ନ ବସୁନଃ ସିତାମହେ ॥୭॥
 ପୁରା ସମ୍ବାଧାଦଭ୍ୟା ବବୃସ୍ତ ନୋ ଧେନୁର୍ନ ବସ୍ରଂ ଯୁବସସ୍ୟ ପିପ୍ୟୁଷୀ ।
 ସକୃସ୍ତୁ ତେ ସୁମତିଭିଃ ଶତକ୍ରତୋ ସଂ ପତ୍ନୀଭିର୍ନ ବୃଷଣୋ ନସୀମହି ॥୮॥
 ନୁନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
 ଶିକ୍ଷା ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ୱଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୯॥

(୨।୧୭) ରକ୍ଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୭, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୮-୯, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

ତଦସ୍ତୈ ନବ୍ୟମଙ୍ଗିରସ୍ୱଦର୍ଚତ ଶୁଷ୍ଟା ଯଦସ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟୋଦୀରତେ ।
 ବିଶ୍ୱା ଯଦ୍-ଗୋତ୍ରା ସହସ୍ରା ପରୀବୃତା ମଦେ ସୋମସ୍ୟ ଦୃଂହିତାନୈରୟତ୍ ॥୧॥
 ସ ଭୂତୁ ଯୋ ହ ପ୍ରଥମାୟ ଧାୟସ ଓଜୋ ମିମାନୋ ମହିମାନମାତିରତ୍ ।
 ଶୂରୋ ଯୋ ଯୁସ୍ତୁ ତନ୍ମଂ ପରିବ୍ୟତ ଶୀର୍ଷଣି ଦ୍ୟାଂ ମହିନା ପ୍ରତ୍ୟମୁଞ୍ଚିତ ॥୨॥
 ଅଧାକୃଣୋଃ ପ୍ରଥମଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ମହଦ୍ୟଦସ୍ୟାଗ୍ରେ ବ୍ରହ୍ମଣା ଶୁଷ୍ଟମୈରୟଃ ।
 ରଥେଷ୍ଟେନ ହର୍ଯ୍ୟଶ୍ୱେନ ବିରୁ୍ୟତାଃ ପ୍ର ଜୀରୟଃ ସିସ୍ରତେ ସଧ୍ର୍ୟକ୍ପୃଥକ୍ ॥୩॥
 ଅଧା ଯୋ ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାଭି ମଜ୍ଜନେଶାନକୃତ୍-ପ୍ରବୟା ଅଭ୍ୟବର୍ଧତ ।
 ଆଦ୍ରୋଦସୀ ଜ୍ୟୋତିଷା ବହିରାତନୋସ୍ରୀବ୍ୟକ୍ତମାଂସି ଦୁଧିତା ସମବ୍ୟୟତ୍ ॥୪॥
 ସ ପ୍ରାଚୀନାନ୍-ପର୍ବତାୟଂ ହଦୋଜସାଧରାଚୀନମକୃଣୋଦପାମପଃ ।
 ଅଧାରୟତ୍-ପୃଥିବୀଂ ବିଶ୍ୱଧାୟସମସ୍ତଭାନ୍ନାୟୟା ଦ୍ୟାମବସ୍ରସଃ ॥୫॥

ସାସ୍ନା ଅରଂ ବାହୁଭ୍ୟାଂ ଯଂ ପିତାକୃଣୋଦ୍ବିଶ୍ଵସ୍ନାଦା ଜନ୍ମଷୋ ବେଦସସ୍ତୁରି ।
 ଯେନା ପୃଥିବ୍ୟାଂ ନି କ୍ରିବିଂ ଶୟଧ୍ୟୈଽ ବଜ୍ରେଣ ହୃଦ୍ୟବୃଣକ୍ଳବିଷ୍ଠଶିଃ ॥୭॥
 ଅମାଜୁରିବ ପିତ୍ରୋଃ ସତା ସତୀ ସମାନାଦା ସଦସସ୍ତୁମିୟେ ଭଗମ୍ ।
 କୃଧି ପ୍ରକେତମୁପ ମାସ୍ୟା ଭର ଦଢି ଭାଗଂ ତନ୍ନୋ ଯେନ ମାମହଃ ॥୭॥
 ଭୋଜଂ ଦ୍ଵାମିନ୍ଦ୍ର ବୟଂ ଦୁବେମ ଦଦିଷ୍ଠମିନ୍ଦ୍ରାପାଂସି ବାଜାନ୍ ।
 ଅବିତ୍ତୀନ୍ଦ୍ର ଚିତ୍ରୟା ନ ଉତୀ କୃଧି ବୃଷନ୍ନିନ୍ଦ୍ର ବସ୍ୟସୋ ନଃ ॥୮॥
 ନୂନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
 ଶିକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୋତୃଭ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୯॥

(୨।୧୮) ରକ୍ଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

ପ୍ରାତା ରଥୋ ନବୋ ଯୋଜି ସସ୍ନିଷ୍ଠୁର୍ଯୁଗସ୍ତ୍ରିକଶଃ ସପ୍ତରଶ୍ମିଃ ।
 ଦଶାରିତ୍ରୋ ମନୁଷ୍ୟଃ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଃ ସ ଇଷ୍ଠିଭିର୍ମତିଭୀ ରଂହ୍ୟା ଭୂତ୍ ॥୧॥
 ସାସ୍ନା ଅରଂ ପ୍ରଥମଂ ସ ଦ୍ଵିତୀୟମୁତୋ ତୃତୀୟଂ ମନୁଷ୍ୟଃ ସ ହୋତା ।
 ଅନ୍ୟସ୍ୟା ଗର୍ଭମନ୍ୟ ଉ ଜନନ୍ତ୍ର ସୋ ଅନ୍ୟେଭିଃ ସତତେ ଜେନ୍ୟୋ ବୃଷା ॥୨॥
 ହରୀ ନୁ କଂ ରଥ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଯୋଜମାୟୈ ସୁକ୍ଳେନ ବଚସା ନବେନ ।
 ମୋ ଷୁ ଦ୍ଵାମତ୍ର ବହବୋ ହି ବିପ୍ରା ନି ରୀରମନ୍ୟଜମାନାସୋ ଅନ୍ୟେ ॥୩॥
 ଆ ଦ୍ଵାଭ୍ୟାଂ ହରିଭ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ର ଯାହ୍ୟା ଚତୁର୍ଭିରା ଷତ୍ଭିର୍ହୃୟମାନଃ ।
 ଆଷ୍ଟାଭିର୍ଦଶଭିଃ ସୋମପେୟମୟଂ ସୁତଃ ସୁମଖ ମା ମୃଧୟଃ ॥୪॥
 ଆ ବିଂଶତ୍ୟା ତ୍ରିଂଶତା ଯାହ୍ୟର୍ବାଜା ଚତ୍ଵାରିଂଶତା ହରିଭିର୍ଯୁଜାନଃ ।
 ଆ ପଞ୍ଚାଶତା ସୁରଥେଭିରିନ୍ଦ୍ରା ଷଷ୍ଠ୍ୟା ସପ୍ତତ୍ୟା ସୋମପେୟମ୍ ॥୫॥
 ଆଶୀତ୍ୟା ନବତ୍ୟା ଯାହ୍ୟର୍ବାଜା ଶତେନ ହରିଭିରୁହ୍ୟମାନଃ ।
 ଅୟଂ ହି ତେ ଶୁନହୋତ୍ରେଷୁ ସୋମ ଇନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵାୟା ପରିଷିକ୍ତୋ ମଦାୟ ॥୬॥
 ମମ ବ୍ରହ୍ମେନ୍ଦ୍ର ଯାହ୍ୟାଞ୍ଜା ବିଶ୍ଵା ହରୀ ଧୁରି ପିଷ୍ଠା ରଥସ୍ୟ ।
 ପୁରୁତ୍ରା ହି ବିହବ୍ୟୋ ବଭୂଥାସ୍ମିଜ୍ଞୁର ସବନେ ମାଦୟସ୍ତୁ ॥୭॥

ନ ମ ଇନ୍ଦ୍ରେଣ ସଖ୍ୟଂ ବି ଯୋଷଦସ୍ତୁତ୍ୟମସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣା ଦୁହୀତ ।
 ଉପ ଜ୍ୟେଷ୍ଠେ ବରୁଧେ ଗଭସ୍ତୌ ପ୍ରାୟେପ୍ରାୟେ ଜିଗୀବାଂସଃ ସ୍ୟାମ ॥୮॥
 ନୂନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
 ଶିକ୍ଷା ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୯॥

=====

(୭।୧୯) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

=====

ଅପାୟସ୍ୟାନ୍ନସୋ ମଦାୟ ମନୀଷିଣଃ ସୁବାନସ୍ୟ ପ୍ରୟସଃ ।
 ଯସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରଃ ପ୍ରଦିବି ବାବୃଧାନ ଓକୋ ଦଧେ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟନ୍ତଶ୍ଚ ନରଃ ॥୧॥
 ଅସ୍ୟ ମନ୍ଦାନୋ ମଧ୍ୟୋ ବଜ୍ରହସ୍ତୋଽହିମିନ୍ଦ୍ରୋ ଅର୍ଣ୍ଣୋବୃତଂ ବି ବୃଶ୍ଚତ୍ ।
 ପ୍ର ଯଦ୍ବୟୋ ନ ସ୍ବସରାଣ୍ୟକ୍ତା ପ୍ରୟାଂସି ତ ନଦୀନାଂ ଚକ୍ରମନ୍ତ ॥୨॥
 ସ ମାହିନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଅର୍ଣ୍ଣୋ ଅପାଂ ପ୍ରେରୟଦହିହାକ୍ତା ସମୁଦ୍ରମ୍ ।
 ଅଜନୟସ୍ତୃୟଂ ବିଦଦ୍-ଗା ଅଜ୍ଞୁନାହ୍ନଂ ବୟୁନାନି ସାଧତ୍ ॥୩॥
 ସୋ ଅପ୍ରତୀନି ମନବେ ପୁରୁଣୀନ୍ଦ୍ରୋ ଦାଶକାଶୁଷେ ହୃଦ୍ଧି ବୃତ୍ରମ୍ ।
 ସଦ୍ୟୋ ଯୋ ନୃଭ୍ୟୋ ଅତସାୟୋ ଭୂତ୍-ପୟୁଧାନେଭ୍ୟଃ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ସାତୌ ॥୪॥
 ସ ସୁନ୍ବତ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ସୂର୍ଯ୍ୟମା ଦେବୋ ରିଶତ୍-ମର୍ତ୍ୟାୟ ସୁବାନ୍ ।
 ଆ ଯଦ୍ରୟିଂ ଗୁହଦବଦ୍ୟମସ୍ତୈ ଭରଦଂଶଂ ନୈତଶୋ ଦଶସ୍ୟନ୍ ॥୫॥
 ସ ରକ୍ଷୟସ୍ତଦିବଃ ସାରଥୟୋ ଶୁଷ୍ଟମଶୁଷଂ କୁୟବଂ କୁସାୟ ।
 ଦିବୋଦାସାୟ ନବତିଂ ତ ନବେନ୍ଦ୍ରଃ ପୁରୋ ବୈ୍ୟରକ୍ଷମ୍ବରସ୍ୟ ॥୬॥
 ଏବା ତ ଇନ୍ଦ୍ରୋତଥମହେମ ଶ୍ରବସ୍ୟା ନ ତ୍ବନା ବାଜୟନ୍ତଃ ।
 ଅଶ୍ୟାମ ତସ୍ରାପ୍ତମାଶୁଷାଶା ନନମୋ ବଧରଦେବସ୍ୟ ପୀୟୋଃ ॥୭॥
 ଏବା ତେ ଗୃହମଦଃ ଶୂର ମନ୍ତ୍ରାବସ୍ୟବୋ ନ ବୟୁନାନି ତକ୍ଷୁଃ ।
 ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ର ତେ ନବୀୟ ଇଷମୂର୍ଜଂ ସୁକ୍ଷିତିଂ ସୁମ୍ନମଶୁଃ ॥୮॥
 ନୂନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
 ଶିକ୍ଷା ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୯॥

=====

(୨।୨୦) ଋଷିଃ - ଗୁପ୍ତମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧-୨, ୪-୯, ବିରାଡ୍-ରୁପା ୩,
ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

=====

ବୟଂ ତେ ବୟଃ ଇନ୍ଦ୍ର ବିଜି ଷୁ ଶଃ ପ୍ର ଭରାମହେ ବାଜୟନ୍ ରଥମ୍ ।
ବିପନ୍ୟବୋ ଦୀଧ୍ୟତୋ ମନୀଷା ସୁମ୍ନମିୟୁଷକ୍ତସ୍ତ୍ରାବତୋ ନୃନ୍ ॥୧॥
ତ୍ୱଂ ନ ଇନ୍ଦ୍ର ତ୍ୱାଭିରୂତୀ ତ୍ୱାୟତୋ ଅଭିଷ୍ଟିପାସି ଜନାନ୍ ।
ତ୍ୱମିନୋ ଦାଶୁଷୋ ବରୁତେତ୍-ଥାଧୀରଭି ଯୋ ନକ୍ଷତି ତ୍ୱା ॥୨॥
ସ ନୋ ଯୁବେନ୍ଦ୍ରୋ ଜୋହୁତଃ ସଖା ଶିବୋ ନରାମସ୍ତୁ ପାତା ।
ୟଃ ଶଂସନ୍ତଂ ଯଃ ଶଶମାନମୂତୀ ପଚନ୍ତଂ ଚ ସୁବନ୍ତଂ ଚ ପ୍ରଶେଷତ୍ ॥୩॥
ତମ୍ନୁ ସୁଷ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ତଂ ଗୃଣୀଷେ ଯସ୍ମିନ୍ପୁରା ବାବୃଧୁଃ ଶାଶଦୁଶ୍ଚ ।
ସ ବସ୍ତଃ କାମଂ ପୀପରଦିୟାନୋ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟତୋ ନୂତନସ୍ୟାୟୋଃ ॥୪॥
ସୋ ଅଙ୍ଗିରସାମୁଚଥା ଜୁଜୁଷ୍ଟାନ୍-ବ୍ରହ୍ମା ତୁତୋଦିନ୍ଦ୍ରୋ ଗାତୁମିଷ୍ଟନ୍ ।
ମୁଷ୍ଟନୁଷସଃ ସୂର୍ଯ୍ୟେଶ ସ୍ତ୍ରବାନଶ୍ମସ୍ୟ ଚିକ୍ଛିଶ୍ମଥତ୍-ପୂର୍ବ୍ୟାଶି ॥୫॥
ସ ହ ଶୁଭ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ନାମ ଦେବ ଉର୍ଧ୍ୱୋ ଭୁବନ୍ନୁଷେ ଦସ୍ମତମଃ ।
ଅବ ପ୍ରିୟମର୍ଗସାନସ୍ୟ ସାହାଞ୍ଜିରୋ ଭରଦାସସ୍ୟ ସ୍ୱଧାବାନ୍ ॥୬॥
ସ ବୃତ୍ରହେନ୍ଦ୍ରଃ କୃଷ୍ଣୟୋନୀଃ ପୁରଂଦରୋ ଦାସୀରୈରୟୁର୍ହି ।
ଅଜନୟନ୍ନନବେ କ୍ଷାମପଶ୍ଚ ସତ୍ରା ଶଂସଂ ଯଜମାନସ୍ୟ ତୁତୋତ୍ ॥୭॥
ତସ୍ମୈ ତବସ୍ୟମନୁ ଦାୟି ସତ୍ରେନ୍ଦ୍ରାୟ ଦେବେଭିରର୍ଣ୍ଣସାତୌ ।
ପ୍ରତି ଯଦସ୍ୟ ବଜ୍ରଂ ବାହ୍ୱୋର୍ଧ୍ୱତ୍ୱୀ ଦସ୍ୟୁନ୍ପୁର ଆୟସୀର୍ନି ତାରୀତ୍ ॥୮॥
ନୂନଂ ସା ତେ ପ୍ରତି ବରଂ ଜରିତ୍ରେ ଦୁହୀୟଦିନ୍ଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣା ମଘୋନୀ ।
ଶିକ୍ଷା ସ୍ରୋତୃଭ୍ୟୋ ମାତି ଧଗ୍ଭଗୋ ନୋ ବୃହଦ୍ୱଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୯॥

=====

(୨।୨୧) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୫, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୭, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

=====

ବିଶ୍ୱଜିତେ ଧନଜିତେ ସ୍ୱର୍ଜିତେ ସତ୍ରାଜିତେ ନୃଜିତ ଉର୍ବରାଜିତେ ।
ଅଶ୍ୱଜିତେ ଗୋଜିତେ ଅବ୍-ଜିତେ ଭରେନ୍ଦ୍ରାୟ ସୋମଂ ଯଜତାୟ ହର୍ଯ୍ୟତମ୍ ॥୧॥
ଅଭିଭୁବେଃ ଭିଭଜ୍ଜାୟ ବନ୍ଧୁତେଃ ସାଲ୍‌ହାୟ ସହମାନାୟ ବେଧସେ ।
ତୁବିଗ୍ରୟେ ବହ୍ନୟେ ଦୁଷ୍ଟରୀତବେ ସତ୍ରାସାହେ ନମ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ବୋଚତ ॥୨॥
ସତ୍ରାସାହୋ ଜନଭକ୍ଷୋ ଜନଂ ସହଶ୍ଚ୍ୟବନୋ ଯୁଧ୍ମା ଅନୁ ଜୋଷମୁଷିତଃ ।
ବୃତଂ ଚୟଃ ସହୁରିର୍ବିଷ୍ଣୁରିତ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବୋଚଂ ପ୍ର କୃତାନି ବୀର୍ଯ୍ୟା ॥୩॥
ଅନାନୁଦୋ ବୃଷଭୋ ଦୋଧତୋ ବଧୋ ଗମ୍ଭୀର ଋଷ୍ଟୋ ଅସମଷ୍ଟକାବ୍ୟଃ ।
ରଧ୍ରୋଦୋଃ ଶ୍ମଧନୋ ବୀଳିତସ୍ତୃଧୁରିନ୍ଦ୍ରଃ ସୁୟଜ୍ଞ ଉଷସଃ ସ୍ୱର୍ଜନତ୍ ॥୪॥
ୟଜ୍ଞେନ ଗାତୁମପୁରୋ ବିବିଦ୍ରିରେ ଧିୟୋ ହିନ୍ଦ୍ୱାନା ଉଶିଜୋ ମନୀଷିଣଃ ।
ଅଭିସ୍ୱରା ନିଷଦା ଗା ଅବସ୍ୟବ ଇନ୍ଦ୍ରେ ହିନ୍ଦ୍ୱାନା ଦ୍ରବିଶାନ୍ୟାଶତ ॥୫॥
ଇନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠାନି ଦ୍ରବିଶାନି ଧେହି ଚିତ୍ତିଂ ଦକ୍ଷସ୍ୟ ସୁଭଗତ୍ପମସ୍ତେ ।
ପୋଷଂ ରୟୀଶାମରିଷ୍ଟିଂ ତନୁନାଂ ସ୍ୱାହ୍ମାନଂ ବାଚଃ ସୁଦିନତ୍ପମହ୍ନାମ୍ ॥୬॥

=====

(୨।୨୨) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଆଷ୍ଟିଃ ୧, ଅତିଶକ୍ତୁରୀ ୨-୩,
ଅତିଶକ୍ତୁରୀ ଆଷ୍ଟିଃ ବା ୪, ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ

=====

ତ୍ରିକଦ୍ରୁକେଷୁ ମହିଷୋ ଯବାଶିରଂ ତୁବିଶୁଷ୍ଟସ୍ତୃପସ୍ରୋମପିବଦ୍ୱିଷ୍ଣୁନା ସୁତଂ ଯଥାବଶତ୍ ।
ସ ଇଂ ମମାଦ ମହି କର୍ମ କର୍ତ୍ତବେ ମହାମୁରୁଂ ସୈନଂ ସଶ୍ଚଢେବୋ ଦେବଂ ସତ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଂ ସତ୍ୟ ଇନ୍ଦୁଃ ॥୧॥
ଅଧ ତ୍ୱିଷୀମାଁ ଅଭ୍ୟୋଜସା କ୍ରିବିଂ ଯୁଧାଭବଦା ରୋଦସୀ ଅପୃଣଦସ୍ୟ ମଜ୍ଜନା ପ୍ର ବାବୃଧେ ।
ଅଧଭାନ୍ୟଂ ଜଠରେ ପ୍ରେମରିଚ୍ୟତ ସୈନଂ ସଶ୍ଚଢେବୋ ଦେବଂ ସତ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଂ ସତ୍ୟ ଇନ୍ଦୁଃ ॥୨॥
ସାକଂ ଜାତଃ କ୍ରତୁନା ସାକମୋଜସା ବବକ୍ଷିଥ ସାକଂ ବୃଜ୍ଞୋ ବୀର୍ଯ୍ୟେଃ ସାସହିର୍ମୃଧୋ ବିଚର୍ଷଣିଃ ।
ଦାତା ରାଧଃ ସୁବତେ କାମ୍ୟଂ ବସୁ ସୈନଂ ସଶ୍ଚଢେବୋ ଦେବଂ ସତ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଂ ସତ୍ୟ ଇନ୍ଦୁଃ ॥୩॥

ତବ ତ୍ୟନ୍ନର୍ଯ୍ୟଂ ନୃତୋଽପ ଇନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥମଂ ପୂର୍ବ୍ୟଂ ଦିବି ପ୍ରବାଚ୍ୟଂ କୃତମ୍ ।
 ଯୁଦ୍ଧେବସ୍ୟ ଶବସା ପ୍ରାରିଣା ଅସ୍ତୁଂ ରିଶନ୍ନପଃ ।
 ଭୁବଦ୍ବିଶ୍ଵମଭ୍ୟାଦେବମୋଜସା ବିଦାଦୁର୍ଜଂ ଶତକ୍ରତୁର୍ବିଦାଦିଷମ୍ ॥୪॥

(୨।୨୩) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୧୪, ୧୬-୧୮, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧୫, ୧୯,
 ଦେବତା - ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ୧,୫,୯,୧୧,୧୭,୧୯, ବୃହସ୍ପତିଃ ୨-୪, ୬-୮, ୧୦, ୧୨-୧୬, ୧୮

ଗଣାନାଂ ତ୍ଵା ଗଣପତିଂ ହବାମହେ କବିଂ କବୀନାମୁପମଶ୍ରବସ୍ତମମ୍ ।
 ଜ୍ୟେଷ୍ଠରାଜଂ ବ୍ରହ୍ମଣାଂ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତି ଆ ନଃ ଶୃଣୁନ୍ନୁତିଭିଃ ସୀଦ ସାଦନମ୍ ॥୧॥
 ଦେବାଶ୍ଚିତ୍ତେ ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଚେତସୋ ବୃହସ୍ପତି ଯଜ୍ଞିନ୍ୟଂ ଭାଗମାନଶୁଃ ।
 ଉସ୍ରା ଇବ ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଜ୍ୟୋତିଷା ମହୋ ବିଶ୍ଵେଷାମିଜ୍ଞନିତା ବ୍ରହ୍ମଣାମସି ॥୨॥
 ଆ ବିବାଧ୍ୟା ପରିରାପସ୍ତମାଂସି ଚ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠକ୍ତଂ ରଥମୃତସ୍ୟ ତିଷ୍ଠସି ।
 ବୃହସ୍ପତି ଶ୍ରୀମମିତ୍ରଦମ୍ଭନଂ ରକ୍ଷୋହଣଂ ଗୋତ୍ରଭିଦଂ ସ୍ଵର୍ବିଦମ୍ ॥୩॥
 ସୁନୀତିଭିର୍ନୟସି ତ୍ରାୟସେ ଜନଂ ଯୁସ୍ତୁଭ୍ୟଂ ଦାଶାନୁ ତମଂହୋ ଅଶ୍ନବତ୍ ।
 ବ୍ରହ୍ମଦ୍ବିଷସ୍ତପନୋ ମନ୍ୟୁମୀରସି ବୃହସ୍ପତି ମହି ତତ୍ତେ ମହିତ୍ଵନମ୍ ॥୪॥
 ନ ତମଂହୋ ନ ଦୁରିତଂ କୁତଶ୍ଚନ ନାରାତୟସ୍ତ୍ରିତିରୁର୍ନ ଦ୍ଵୟାବିନଃ ।
 ବିଶ୍ଵା ଇଦସ୍ମାକ୍ଵରସୋ ବି ବାଧସେ ଯଂ ସୁଗୋପା ରକ୍ଷସି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତି ॥୫॥
 ତ୍ଵଂ ନୋ ଗୋପାଃ ପଥିକୃଦ୍ବିଚକ୍ଷଣସ୍ତବ ବ୍ରତାୟ ମତିଭିର୍ଜରାମହେ ।
 ବୃହସ୍ପତି ଯୋ ନୋ ଅଭି ହୁରୋ ଦଧେ ସ୍ତା ତଂ ମର୍ମର୍ତ୍ତୁ ଦୁଚ୍ଛୁନା ହରସ୍ତତୀ ॥୬॥
 ଉତ ବା ଯୋ ନୋ ମର୍ତ୍ତୟାଦନାଗସୋଽରାତୀବା ମର୍ତ୍ତଃ ସାନୁକୋ ବୃକଃ ।
 ବୃହସ୍ପତି ଅପ ତଂ ବର୍ତ୍ତୟା ପଥଃ ସୁଗଂ ନୋ ଅସ୍ତ୍ରୈଃ ଦେବବୀତୟେ କୃପି ॥୭॥
 ତ୍ରାତାରଂ ତ୍ଵା ତନୁନାଂ ହବାମହେଽବସ୍ତର୍ତ୍ତରପିବକ୍ତାରମସ୍ତୁୟମ୍ ।
 ବୃହସ୍ପତି ଦେବନିଦୋ ନି ବର୍ତ୍ତୟ ମା ଦୁରେବା ଉତ୍ତରଂ ସୁମ୍ନମୁନ୍ନଶନ୍ ॥୮॥
 ତ୍ଵୟା ବୟଂ ସୁବୃଧା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତି ସ୍ଵାର୍ତ୍ତା ବସୁ ମନୁଷ୍ୟା ଦଦୀମହି ।
 ଯା ନୋ ଦୁରେ ତଳିତୋ ଯା ଅରାତୟୋଽଭି ସନ୍ତି ଜନ୍ମୟା ତା ଅନପ୍ତସଃ ॥୯॥

ବୃହସ୍ପତିଃ ପ୍ରାମହେ ବୟୋ ବୃହସ୍ପତିଃ ପ୍ରାମହେ ପ୍ରାମହେ ପ୍ରାମହେ ।
 ମା ନୋ ଦୁଃଶଂସୋ ଅଭିଦିଦ୍ଧୁରୀଶତ ପ୍ର ସୁଶଂସା ମତିଭିସ୍ତାରିଷୀମହି ॥୧୦॥
 ଅନାନୁଦୋ ବୃଷଭୋ ଜଗ୍ନିରାହବଂ ନିଷ୍ଠୁଘା ଶତ୍ରୁଂ ପୃତନାସୁ ସାସହିଃ ।
 ଅସି ସତ୍ୟ ଋଣୟା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତ ଉଗ୍ରସ୍ୟ ଚିଦମିତା ବୀଳୁହର୍ଷଣଃ ॥୧୧॥
 ଅଦେବେନ ମନସା ଯୋ ରିଷଣ୍ୟତି ଶାସାମୁଗ୍ରୋ ମନ୍ୟମାନୋ ଜିଘାଂସତି ।
 ବୃହସ୍ପତିଃ ମା ପ୍ରଶକ୍ତସ୍ୟ ନୋ ବଧୋ ନି କର୍ମ ମନ୍ୟଂ ଦୁରେବସ୍ୟ ଶର୍ପତଃ ॥୧୨॥
 ଭରେଷୁ ହବ୍ୟୋ ନମସୋପସଦ୍ୟୋ ଗତ୍ତା ବାଜେଷୁ ସନିତା ଧନଂଧନମ୍ ।
 ବିଶ୍ୱା ଇଦୟୋ ଅଭିଦିଦ୍ଧୋ ମୃଧୋ ବୃହସ୍ପତିର୍ବି ବବର୍ହା ରଥାଁ ଇବ ॥୧୩॥
 ତେଜିଷ୍ଠୟା ତପନୀ ରକ୍ଷସସ୍ତପ ଯେ ତ୍ୱା ନିଦେ ଦଧିରେ ଦୃଷ୍ଟବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ ।
 ଆବିସ୍ତତ୍-କୃଷ୍ଣ ଯଦସତ୍ ଉକ୍ଥ୍ୟଂ ବୃହସ୍ପତିଃ ବି ପରିରାପୋ ଅର୍ଦୟ ॥୧୪॥
 ବୃହସ୍ପତିଃ ଅତି ଯଦୟୋ ଅର୍ହାଞ୍ଜ୍ୟମଦ୍ଭିଭାତି କ୍ରତୁମଜ୍ଜନେଷୁ ।
 ଯଜ୍ଞାଦୟଜ୍ଜବସ ଋତପ୍ରଜାତ ତଦସ୍ତାସୁ ଦ୍ରବିଣଂ ଧେହି ଚିତ୍ରମ୍ ॥୧୫॥
 ମା ନଃ ସ୍ତେନେଭ୍ୟୋ ଯେ ଅଭି ଦ୍ରୁହସ୍ପତିଃ ନିରାମିଶୋ ରିପବୋଽନ୍ନେଷୁ ଜାଗୃଧୁଃ ।
 ଆ ଦେବାନାମୋହତେ ବି ବ୍ରହ୍ମେ ହୃଦି ବୃହସ୍ପତିଃ ନ ପରଃ ସାମ୍ନୋ ବିଦୁଃ ॥୧୬॥
 ବିଶ୍ୱେଭ୍ୟୋ ହି ତ୍ୱା ଭୁବନେଭ୍ୟସ୍ତୁରି ଦୃଷ୍ଟାଜନସ୍ରାମ୍ନଃସ୍ରାମ୍ନଃ କବିଃ ।
 ସ ଋଣତିଦୃଶୟା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିର୍ଦ୍ରୁହୋ ହତ୍ତା ମହ ଋତସ୍ୟ ଧର୍ତ୍ତରି ॥୧୭॥
 ତବ ଶ୍ରିୟେ ବ୍ୟଜିହୀତ ପର୍ବତୋ ଗବାଂ ଗୋତ୍ରମୁଦସୃଜୋ ଯଦଙ୍ଗିରଃ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରେଣ ଯୁଜା ତମସା ପରୀବୃତଂ ବୃହସ୍ପତିଃ ନିରପାମୌର୍ବଜୋ ଅର୍ଣ୍ଣବମ୍ ॥୧୮॥
 ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ତୁମସ୍ୟ ଯଜ୍ଞା ସୂକ୍ତସ୍ୟ ବୋଧି ତନୟଂ ତ ଜିନ୍ତୁ ।
 ବିଶ୍ୱଂ ତଦ୍-ଭଦ୍ରଂ ଯଦବନ୍ତି ଦେବା ବୃହସ୍ପତିଃ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୯॥

॥ ଇତି ଦ୍ୱିତୀୟାଷ୍ଟକେ ଷଷ୍ଠୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ॥

। ଅଥଃ ଦ୍ଵିତୀୟାଷ୍ଟକଃ ।
(ସପ୍ତମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।। ବର୍ଗାଃ ୧-୨୫)

(୨।୨୪) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୧୧, ୧୩-୧୫, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧୨, ୧୬,
ଦେବତା - ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ୧-୧୧, ୧୩-୧୬, ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ଇନ୍ଦ୍ରଃ ୪ ୧୨

ସେମାମବିତ୍ତି ପ୍ରଭୃତିଂ ଯୁ ଇଶିଷେୟା ବିଧେମ ନବୟା ମହା ଗିରା ।
ୟଥା ନୋ ମୀତ୍ଵାନ୍ନସ୍ତବତେ ସଖା ତବ ବୃହସ୍ପତେ ସୀଷଧଃ ସୋତ ନୋ ମତିମ୍ ॥୧॥
ୟୋ ନନ୍ତୁନ୍ୟନମନ୍ନୋଽଜସୋତାଦର୍ଦମନ୍ତୁନା ଶମ୍ବରାଶି ବି ।
ପ୍ରାଚ୍ୟାବୟଦତ୍ୟୁତା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିରା ଚାବିଶଦ୍ଵସୁମନ୍ତଂ ବି ପର୍ବତମ୍ ॥୨॥
ତଢେବାନାଂ ଦେବତମାୟ କର୍ତ୍ତମଗ୍ରଥ୍ନନ୍ତୁହାବ୍ରଦନ୍ତ ବୀଳିତା ।
ଉଦ୍-ଗା ଆଜଦଭିନଦ୍-ବ୍ରହ୍ମଣା ବଲମଗୁହଞ୍ଜମୋ ବ୍ୟତକ୍ଷୟସ୍ତଃ ॥୩॥
ଅଶ୍ଵାସ୍ୟମବତଂ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିର୍ମଧୁଧାରମତି ଯମୋଜସ୍ରାତୁଶତ୍ ।
ତମେବ ବିଶ୍ଵେ ପପିରେ ସ୍ଵର୍ଦ୍ଧଶୋ ବହୁ ସାକଂ ସିସିତୁରୁସ୍ରମୁଦ୍ରିଶମ୍ ॥୪॥
ସନା ତା କା ଚିଦ୍-ଭୁବନା ଭବୀତ୍ଵା ମାଦ୍-ଭିଃ ଶରଦ୍-ଭିର୍ଦୁରୋ ବରନ୍ତ ବଃ ।
ଅୟତନ୍ତା ଚରତୋ ଅନ୍ୟଦନ୍ୟଦିଦ୍ୟା ଚକାର ବୟୁନା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ॥୫॥
ଅଭିନକ୍ଷନ୍ତୋ ଅଭି ଯୋ ତମାନଶୁର୍ନିଧିଂ ପଶୀନାଂ ପରମଂ ଗୁହା ହିତମ୍ ।
ତେ ବିଦ୍ଵାଂସଃ ପ୍ରତିଚକ୍ଷ୍ୟାନୃତା ପୁନର୍ଯତ ଉ ଆୟନ୍ତଦୁଦୀୟୁରାବିଶମ୍ ॥୬॥
ଋତାବାନଃ ପ୍ରତିଚକ୍ଷ୍ୟାନୃତା ପୁନରାତ ଆ ତସ୍ମୁଃ କବୟୋ ମହସ୍ତଥଃ ।
ତେ ବାହୁଭ୍ୟାଂ ଧମିତମଗ୍ନିମଶ୍ଵନି ନକିଃ ଷୋ ଅସ୍ତ୍ୟରଣୋ ଜହୁର୍ହି ତମ୍ ॥୭॥
ଋତଜ୍ୟୋନ କ୍ଷିପ୍ରେଶ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିର୍ଯତ୍ର ବକ୍ଷି ପ୍ର ତଦଶ୍ଵୋତି ଧନ୍ୱନା ।
ତସ୍ୟ ସ୍ରାଧ୍ଵୀରିଷବୋ ଯାଭିରସ୍ୟତି ନୃତକ୍ଷସୋ ଦୃଶୟେ କର୍ଣ୍ଣୟୋନୟଃ ॥୮॥
ସ ସଂନୟଃ ସ ବିନୟଃ ପୁରୋହିତଃ ସ ସୁଷ୍ଠୁତଃ ସ ଯୁଧି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ।
ଚାକ୍ଷୋ ଯଦ୍ଵାଜଂ ଭରତେ ମତୀ ଧନାଦିସ୍ତୃୟସ୍ତପତି ତପ୍ୟତୁର୍ବଥା ॥୯॥
ବିଭୁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଥମଂ ମେହନାବତୋ ବୃହସ୍ପତେଃ ସୁବିଦତ୍ରାଶି ରାଧ୍ୟା ।
ଇମା ସ୍ରାତାନି ବେନ୍ୟସ୍ୟ ବାଜିନୋ ଯୋନ ଜନା ଭଭୟେ ଭୁଞ୍ଜତେ ବିଶଃ ॥୧୦॥

ଘୋରରେ ବୃଜନେ ବିଶ୍ୱଥା ବିଭୂର୍ମହାମୁ ରଣ୍ଡଃ ଶବସା ବବକ୍ଷିଥ ।
 ସ ଦେବୋ ଦେବାନ୍ ପ୍ରତି ପପ୍ରଥେ ପୃଥୁ ବିଶ୍ୱେନ୍ଦୁ ତା ପରିଭୂର୍ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୧୧।।
 ବିଶ୍ୱଂ ସତ୍ୟଂ ମଘବାନା ଯୁବୋରିଦାପଶ୍ଚନ ପ୍ର ମିନନ୍ତି ବ୍ରତଂ ବାମ୍ ।
 ଅଛେନ୍ଦ୍ରାବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତୀ ହବିର୍ନୋଽନ୍ନଂ ଯୁଜେବ ବାଜିନା ଜିଗାତମ୍ ।।୧୨।।
 ଉତାଶିଷ୍ଟା ଅନୁ ଶୃଣ୍ଠନ୍ତି ବହ୍ନୟଃ ସଭେୟୋ ବିପ୍ରୋ ଭରତେ ମତୀ ଧନା ।
 ବୀଲୁଦ୍ୱେଷା ଅନୁ ବଶ ରଣମାଦଦିଃ ସ ହ ବାଜୀ ସମିଧେ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୧୩।।
 ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତେରଭବଦ୍ୟଥାବଶଂ ସତ୍ୟୋ ମନ୍ୟୁର୍ମହି କର୍ମା କରିଷ୍ୟତଃ ।
 ଯୋ ଗା ଉଦାଜସ୍ର ଦିବେ ବି ତାଭଜନ୍ତୁହୀବ ରୀତିଃ ଶବସାସରତ୍-ପୃଥକ୍ ।।୧୪।।
 ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତେ ସୁୟମସ୍ୟା ବିଶ୍ୱହା ରାୟଃ ସ୍ୟାମ ରଥୋଽା ବୟସ୍ତତଃ ।
 ବୀରେଷୁ ବୀରାଁ ଉପ ପୃଥ୍ଵି ନସ୍ତୁଂ ଯଦୀଶାନୋ ବ୍ରହ୍ମଣା ବେଷି ମେ ହବମ୍ ।।୧୫।।
 ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତେ ତୁମସ୍ୟା ଯଜ୍ଞା ସୁକ୍ତସ୍ୟା ବୋଧି ତନୟଂ ଚ ଜିନ୍ତୁ ।
 ବିଶ୍ୱଂ ତଦ୍-ଭଦ୍ରଂ ଯଦବନ୍ତି ଦେବା ବୃହଦ୍‌ଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ।।୧୬।।

(୨।୨୫) ରକ୍ଷିଃ - ଶୂସ୍ରମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ, ଦେବତା - ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ

ଇକ୍ଷାନୋ ଅଗ୍ନିଂ ବନବଦ୍‌ବନ୍ଧୁଷ୍ୟତଃ କୃତବ୍ରହ୍ମା ଶୁଶ୍ରୁବଦ୍ରାତହବ୍ୟ ଇତ୍ ।
 ଜାତେନ ଜାତମତି ସ ପ୍ର ସର୍ପୃତେ ଯଂୟଂ ଯୁଜଂ କୃଣୁତେ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୧।।
 ବୀରେଭିର୍ବୀରାନ୍ଧନବଦ୍‌ବନ୍ଧୁଷ୍ୟତୋ ଗୋଭୀ ରୟିଂ ପପ୍ରଥଦ୍ୱୋଧତି ତ୍ୱନା ।
 ତୋକଂ ଚ ତସ୍ୟା ତନୟଂ ଚ ବର୍ଧତେ ଯଂୟଂ ଯୁଜଂ କୃଣୁତେ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୨।।
 ସିନ୍ଧୁର୍ନ ଶୋଦଃ ଶିମୀବୀଂ ରଘାୟତୋ ବୃଷେବ ବର୍ଧୀରଭି ବଷ୍ଟୋଜସା ।
 ଅଶ୍ୱେରିବ ପ୍ରସିତିର୍ନାହ ବର୍ତ୍ତବେ ଯଂୟଂ ଯୁଜଂ କୃଣୁତେ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୩।।
 ତସ୍ମା ଅର୍ଷନ୍ତି ଦିବ୍ୟା ଅସଶ୍ଚତଃ ସ ସତ୍‌ଭିଃ ପ୍ରଥମୋ ଗୋଷୁ ଗଚ୍ଛତି ।
 ଅନିଭୃଷ୍ଟବିଷିର୍ହନ୍ତ୍ରୋଽଜସା ଯଂୟଂ ଯୁଜଂ କୃଣୁତେ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୪।।
 ତସ୍ମା ଇଦ୍‌ବିଶ୍ୱେ ଧୁନୟନ୍ତ ସିନ୍ଧବୋଽଛିଦ୍ରା ଶର୍ମ ଦଧିରେ ପୁରୁଶି ।
 ଦେବାନାଂ ସୁମ୍ନେ ସୁଭଗଃ ସ ଏଧତେ ଯଂୟଂ ଯୁଜଂ କୃଣୁତେ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ତତିଃ ।।୫।।

=====

(୨।୨୭) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ, ଦେବତା - ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ

=====

ଋତୁରିଚ୍ଛଂସୋ ବନବଦ୍ବନ୍ଧୁଷ୍ୟତୋ ଦେବୟନ୍ନିଦଦେବୟନ୍ତମଭ୍ୟସତ୍ ।
ସୁପ୍ରାବୀରିଦ୍ବନବତ୍-ପୃସ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟରଂ ଯଜ୍ଞେଦୟଜ୍ୟୋର୍ବି ଭଜାତି ଭୋଜନମ୍ ॥୧॥
ୟଜସ୍ବ ବୀର ପ୍ର ବିହି ମନାୟତୋ ଭଦ୍ରଂ ମନଃ କୃଶୁଷ୍ଠ ବୃତ୍ରତୃୟେ ।
ହବିଷ୍ଠଶୁଷ୍ଠ ସୁଭଗୋ ଯଥାସସି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତେରବ ଆ ବୃଣୀମହେ ॥୨॥
ସ ଇଜ୍ଞନେନ ସ ବିଶା ସ ଜନ୍ମନା ସ ପୁତ୍ରେର୍ବାଜଂ ଭରତେ ଧନା ନୃଭିଃ ।
ଦେବାନାଂ ଯଃ ପିତରମାବିବାସତି ଶ୍ରଦ୍ଧାମନା ହବିଷା ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିମ୍ ॥୩॥
ୟୋ ଅସ୍ତୈ ହବ୍ୟୈର୍ଯୁତବଦ୍-ଭିରବିଧତ୍-ପ୍ର ତଂ ପ୍ରାଚା ନୟତି ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ।
ଭରୁଷ୍ୟତୀମଂହସୋ ରକ୍ଷତୀ ରିଷୋଂଽହୋଷ୍ଠିଦସ୍ମା ଭରୁଚକ୍ରିରଦ୍-ଭୂତଃ ॥୪॥

=====

(୨।୨୭) ଋଷିଃ - କୂର୍ମଃ ଗାର୍ହମଦଃ, ଗୃହମଦଃ ବା, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଆଦିତ୍ୟାଃ

=====

ଇମା ଗିର ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟୋ ଯୂତସ୍ତଃ ସନାଦ୍ରାଜଭ୍ୟୋ ଜୁହ୍ବା ଜୁହୋମି ।
ଶୃଣୋତୁ ମିତ୍ରୋ ଅୟମା ଭଗୋ ନସ୍ତୁବିଜାତୋ ବରୁଣୋ ଦକ୍ଷୋ ଅଂଶଃ ॥୧॥
ଇମଂ ସ୍ତୋମଂ ସକ୍ରତବୋ ମେ ଅଦ୍ୟ ମିତ୍ରୋ ଅୟମା ବରୁଣୋ ଜୁଷନ୍ତ ।
ଆଦିତ୍ୟାସଃ ଶୁଚୟୋ ଧାରପୂତା ଅବୃଜିନା ଅନବଦ୍ୟା ଅରିଷ୍ଟାଃ ॥୨॥
ତ ଆଦିତ୍ୟାସ ଭରବୋ ଗଭୀରା ଅଦବ୍-ଧାସୋ ଦିୟନ୍ତୋ ଭୂର୍ଯ୍ୟାଃ ।
ଅନ୍ତଃ ପଶ୍ୟନ୍ତି ବୃଜିନୋତ ସାଧୁ ସର୍ବଂ ରାଜଭ୍ୟଃ ପରମା ଚିଦନ୍ତି ॥୩॥
ଧାରୟନ୍ତ ଆଦିତ୍ୟାସୋ ଜଗତ୍ସ୍ଥା ଦେବା ବିଶ୍ବସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ଗୋପାଃ ।
ଦୀର୍ଘାପିୟୋ ରକ୍ଷମାଶା ଅସୁର୍ଯ୍ୟମୃତାବାନଶ୍ଚୟମାନା ରଶାନି ॥୪॥
ବିଦ୍ୟାମାଦିତ୍ୟା ଅବସୋ ବୋ ଅସ୍ୟ ଯଦୟମନ୍ଭୟ ଆ ଚିନ୍ତୟୋଭୁ ।
ୟୁଷ୍ମାକଂ ମିତ୍ରାବରୁଣା ପ୍ରଣୀତୌ ପରି ଶୁଭ୍ରେବ ଦୁରିତାନି ବୃଜ୍ୟାମ୍ ॥୫॥

ସୁଗୋ ହି ବୋ ଅର୍ଯ୍ୟମନ୍ନିତ୍ର ପଦ୍ମା ଅନୁଷ୍ଠରୋ ବରୁଣ ସାଧୁରସ୍ତି ।
 ତେନାଦିତ୍ୟା ଅଧି ବୋଚତା ନୋ ଯୁକ୍ତତା ନୋ ଦୁଷ୍ଟରିହନ୍ତୁ ଶର୍ମ ॥୭॥
 ପିପର୍ତ୍ତୁ ନୋ ଅଦିତୀ ରାଜପୁତ୍ରାତି ଦୈଷାଂସ୍ୟର୍ଯ୍ୟମା ସୁଗେଭିଃ ।
 ବୃହନ୍ନିତ୍ରସ୍ୟ ବରୁଣସ୍ୟ ଶର୍ମୋପ ସ୍ୟାମ ପୁରୁବୀରା ଅରିଷ୍ଟାଃ ॥୮॥
 ତିସ୍ରୋ ଭୂମୀର୍ଧାରୟନ୍ ଡ୍ରୀରୁତ ଦ୍ୟୁନ୍ନୀଶି ବ୍ରତା ବିଦଧେ ଅନ୍ତରେଷାମ୍ ।
 ଋତେନାଦିତ୍ୟା ମହି ବୋ ମହିତ୍ୱଂ ତଦର୍ଯ୍ୟମନ୍ତରୁଣ ମିତ୍ର ଚାରୁ ॥୯॥
 ତ୍ରୀ ରୋଚନା ଦିବ୍ୟା ଧାରୟନ୍ତୁ ହିରଣ୍ୟୟାଃ ଶୁଚୟୋ ଧାରପୂତାଃ ।
 ଅସ୍ତପ୍ନଜୋ ଅନିମିଷା ଅଦବ୍-ଧା ଉରୁଶଂସା ଋଜବେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାୟ ॥୧୦॥
 ତ୍ୱଂ ବିଶ୍ୱେଷାଂ ବରୁଣାସି ରାଜା ଯେ ଚ ଦେବା ଅସୁର ଯେ ଚ ମର୍ତ୍ତାଃ ।
 ଶତଂ ନୋ ରାସ୍ତୁ ଶରଦୋ ବିଚକ୍ଷେଃଶ୍ୟାମାୟୁଷି ସୁପିତାନି ପୂର୍ବା ॥୧୧॥
 ନ ଦକ୍ଷିଣା ବି ଚିକିତେ ନ ସବ୍ୟା ନ ପ୍ରାଚୀନମାଦିତ୍ୟା ନୋତ ପଶ୍ଚା ।
 ପାକ୍ୟା ଚିଦ୍ୱସବୋ ଧୀର୍ଯ୍ୟା ଚିଦ୍ୟସ୍ଥାନୀତୋ ଅଭୟଂ ଜ୍ୟୋତିରଶ୍ୟାମ୍ ॥୧୨॥
 ଯୋ ରାଜତ୍ୟ ଋତନିଭ୍ୟୋ ଦଦାଶ ଯଂ ବର୍ଧୟନ୍ତି ପୁଷ୍ଟୟନ୍ତୁ ନିତ୍ୟାଃ ।
 ସ ରେବାନ୍ୟାତି ପ୍ରଥମୋ ରଥେନ ବସୁଦାବା ବିଦଧେଷୁ ପ୍ରଶସ୍ତାଃ ॥୧୩॥
 ଶୁଚିରପଃ ସୁୟବସା ଅଦବ୍-ଧ ଉପ କ୍ଷେତି ବୃଦ୍ଧବୟାଃ ସୁବୀରାଃ ।
 ନକିଷ୍ଠଂ ଘ୍ନନ୍ତ୍ୟନ୍ତିତୋ ନ ଦୁରାଦ୍ୟ ଆଦିତ୍ୟାନାଂ ଭବତି ପ୍ରଣୀତୌ ॥୧୪॥
 ଅଦିତେ ମିତ୍ର ବରୁଣୋତ ମୃଳ ଯଦ୍ୱୋ ବୟଂ ଚକୃମା କଳିଦାଶଃ ।
 ଉର୍ବଶ୍ୟାମଭୟଂ ଜ୍ୟୋତିରିନ୍ଦ୍ର ମା ନୋ ଦୀର୍ଘା ଅଭି ନଶନ୍ତମିସ୍ରାଃ ॥୧୫॥
 ଉଭେ ଅସ୍ତୈ ପୀପୟତଃ ସମୀଚୀ ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିଂ ସୁଭଗୋ ନାମ ପୁଷ୍ୟନ୍ ।
 ଉଭା କ୍ଷୟାବାଜୟନ୍ୟାତି ପୃସ୍ତୁଭାବଧୌ ଭବତଃ ସାଧୁ ଅସ୍ତୈ ॥୧୬॥
 ଯା ବୋ ମାୟା ଅଭିଦ୍ରୁହେ ଯଜନ୍ତ୍ରାଃ ପାଶା ଆଦିତ୍ୟା ରିପବେ ବିଚୃତ୍ତାଃ ।
 ଅଶ୍ୱୀବ ଡ୍ରୀ ଅତି ଯେଷଂ ରଥେନାରିଷ୍ଟା ଉରାବା ଶର୍ମନ୍ତ୍ରସ୍ୟାମ ॥୧୭॥
 ମାହଂ ମଘୋନୋ ବରୁଣ ପ୍ରିୟସ୍ୟ ଭୂରିଦାବୁ ଆ ବିଦଂ ଶୂନମାପେଃ ।
 ମା ରାୟୋ ରାଜନ୍ତୁସୁୟମାଦବ ସ୍ଥାଂ ବୃହଦ୍ୱଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୮॥

=====

(୨।୨୮) ଋଷିଃ - କୂର୍ମଃ ଗାର୍ହସ୍ଥମଦଃ, ଗୃହମଦଃ ବା,

ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍,

ଦେବତା - ବରୁଣଃ ୧-୯, ୧୧, ଦୁଃସ୍ବପ୍ନନାଶିନୀ ୧୦

=====

ଇଦଂ କବେରାଦିତ୍ୟସ୍ୟ ସ୍ବରାଜୋ ବିଶ୍ଵାନି ସାନ୍ତ୍ୟଭ୍ୟସ୍ତୁ ମହା ।
ଅତି ଯୋ ମନ୍ତ୍ରୋ ଯଜଥାୟ ଦେବଃ ସୁକୀର୍ତ୍ତିଂ ଭିକ୍ଷେ ବରୁଣସ୍ୟ ଭୂରେଃ ॥୧॥
ତବ ବ୍ରତେ ସୁଭଗାସଃ ସ୍ୟାମ ସ୍ଵାଧ୍ୟୋ ବରୁଣ ତୁଷ୍ଟିବାଂସଃ ।
ଉପାୟନ ଉଷସାଂ ଗୋମତୀନାମଗ୍ନୟୋ ନ ଜରମାଣା ଅନୁ ଦ୍ୟୁନ୍ ॥୨॥
ତବ ସ୍ୟାମ ପୁରୁବୀରସ୍ୟ ଶର୍ମନ୍ନୁରୁଶଂସସ୍ୟ ବରୁଣ ପ୍ରଣେତଃ ।
ୟଂ ନଃ ପୁତ୍ରା ଅଦିତେରଦବ୍-ଧା ଅଭି କ୍ଷମଧ୍ଵଂ ଯୁଜ୍ୟାୟ ଦେବାଃ ॥୩॥
ପ୍ର ସୀମାଦିତ୍ୟୋ ଅସୃଜଦ୍ଵିଧର୍ତ୍ତା ଋତଂ ସିନ୍ଧବୋ ବରୁଣସ୍ୟ ଯଜ୍ଞି ।
ନ ଶ୍ରୀମ୍ୟଜ୍ଞି ନ ବି ମୁତକ୍ତ୍ୟେତେ ବୟୋ ନ ପପୁ ରଘୁୟା ପରିଜ୍ଞନ୍ ॥୪॥
ବି ମଜ୍ଜଥାୟ ରଶନାମିବାଗ ଋଧ୍ୟାମ ତେ ବରୁଣ ଖାମୃତସ୍ୟ ।
ମା ତନ୍ତୁଶ୍ଚେଦି ବୟତୋ ପିୟଂ ମେ ମା ମାତ୍ରା ଶାର୍ଯ୍ୟପସଃ ପୁର ରତୋଃ ॥୫॥
ଅପୋ ସୁ ମ୍ୟକ୍ଷ ବରୁଣ ଭିୟସଂ ମସ୍ତ୍ରମ୍ରାକୃତାବୋଽନୁ ମା ଗୃଭାୟ ।
ଦାମେବ ବସ୍ରାଦ୍ଵି ମୁମୁର୍ୟଂହୋ ନହି ତ୍ୱଦାରେ ନିମିଷଶ୍ଚନେଶେ ॥୬॥
ମା ନୋ ବଧୈର୍ବରୁଣ ଯେ ତ ଇଷ୍ଟାବେନଃ କୃଶ୍ଣାକ୍ତମସ୍ତୁର ଭ୍ରୀଶକ୍ତି ।
ମା ଜ୍ୟୋତିଷଃ ପ୍ରବସଥାନି ଗନ୍ଧୁ ବି ଷୁ ମୃଧଃ ଶିଶ୍ରଥୋ ଜୀବସେ ନଃ ॥୭॥
ନମଃ ପୁରା ତେ ବରୁଣୋତ ନୁନମୁତାପରଂ ତୁବିଜାତ ବ୍ରବାମ ।
ତ୍ୱେ ହି କଂ ପର୍ବତେ ନ ଶ୍ରୀତାନ୍ୟପ୍ରତ୍ୟୁତାନି ଦୁଳଭ ବ୍ରତାନି ॥୮॥
ପର ଋଣା ସାବୀରଧ ମତ୍-କୃତାନି ମାହଂ ରାଜନ୍ନନ୍ୟକୃତେନ ଭୋଜମ୍ ।
ଅବ୍ୟୁଷ୍ଟା ଇନ୍ଦୁ ଭୂୟସୀରୁଷାସ ଆ ନୋ ଜୀବାନ୍ନୁରୁଣ ତାସୁ ଶାଧି ॥୯॥
ୟୋ ମେ ରାଜନ୍ୟଜ୍ୟୋ ବା ସଖା ବା ସ୍ଵପ୍ନେ ଭୟଂ ଭୀରବେ ମହ୍ୟମାହ ।
ସ୍ତେନୋ ବା ଯୋ ଦିୟତି ନୋ ବୃକୋ ବା ତ୍ଵଂ ତସ୍ମାଦ୍ବରୁଣ ପାହ୍ୟସ୍ଥାନ ॥୧୦॥
ମାହଂ ମଘୋନୋ ବରୁଣ ପ୍ରିୟସ୍ୟ ଭୂରିଦାବ୍ଵ ଆ ବିଦଂ ଶୂନମାପେଃ ।
ମା ରାୟୋ ରାଜନ୍ନୁସୁୟମାଦବ ସ୍ଥାଂ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୧॥

=====

(୨।୨୯) ଋଷିଃ - କୂର୍ମଃ ଗାର୍ଗ୍ୟମଦଃ, ଗୃହ୍ୟମଦଃ ବା, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ବିଶ୍ଵେ ଦେବାଃ

=====

ଧୃତବ୍ରତା ଆଦିତ୍ୟା ଇଷିରା ଆରେ ମତ୍-କର୍ତ୍ତ ରହସ୍ବରିବାଗଃ ।
ଶୃଣୁତୋ ବୋ ବରୁଣ ମିତ୍ର ଦେବା ଭଦ୍ରସ୍ୟ ବିଦ୍ଵା ଅବସେ ହୁବେ ବଃ ॥୧॥
ୟୁୟଂ ଦେବାଃ ପ୍ରମତିର୍ଯୁୟମୋଜୋ ଯୁୟଂ ଦ୍ଵେଷାଂସି ସନ୍ନତର୍ଯୁୟୋତ ।
ଅଭିଷତାରୋ ଅଭି ଚ କ୍ଷମଧୂମଦ୍ୟା ଚ ନୋ ମୃଳୟତାପରଂ ଚ ॥୨॥
କିମ୍ନୁ ବଃ କୃଣବାମାପରେଣ କିଂ ସନେନ ବସବ ଆପ୍ୟେନ ।
ୟୁୟଂ ନୋ ମିତ୍ରାବରୁଣାଦିତେ ଚ ସ୍ଵସ୍ତିମିନ୍ଦ୍ରାମରୁତୋ ଦଧାତ ॥୩॥
ହୟେ ଦେବା ଯୁୟମିଦାପୟଃ ସ୍ଥ ତେ ମୃଳତ ନାଧମାନାୟ ମହ୍ୟମ୍ ।
ମା ବୋ ରଥୋ ମଧ୍ୟମବାଳୁତେ ଭୁକ୍ତା ଯୁଷ୍ଟାବସ୍ତାପିଷ୍ଠ ଶ୍ରମିଷ୍ଠ ॥୪॥
ପ୍ର ବ ଏକୋ ମିମୟ ଭୂର୍ଯ୍ୟାଗୋ ଯନ୍ତା ପିତେବ କିତବଂ ଶଶାସ ।
ଆରେ ପାଶା ଆରେ ଅଘାନି ଦେବା ମା ମାଧି ପୁତ୍ରେ ବିମିବ ଗ୍ରଭୀଷ୍ଠ ॥୫॥
ଅର୍ବାଞ୍ଜୋ ଅଦ୍ୟା ଭବତା ଯଜତ୍ରା ଆ ବୋ ହାର୍ଦ୍ଦ ଭୟମାନୋ ବ୍ୟୟେୟମ୍ ।
ତ୍ରାଧୁଂ ନୋ ଦେବା ନିଜୁରୋ ବୃକସ୍ୟ ତ୍ରାଧୁଂ କର୍ତ୍ତାଦବପଦୋ ଯଜତ୍ରାଃ ॥୬॥
ମାହଂ ମଘୋନୋ ବରୁଣ ପ୍ରିୟସ୍ୟ ଭୂରିଦାବୁ ଆ ବିଦଂ ଶୂନମାପେଃ ।
ମା ରାୟୋ ରାଜନ୍ତୁସୁୟମାଦବ ସ୍ଥାଂ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୭॥

=====

(୨।୩୦) ଋଷିଃ - ଗୃହ୍ୟମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧-୧୦, ଜଗତୀ ୧୧,
ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ ୧-୫, ୭, ୧୦, ଇନ୍ଦ୍ରାସୋମୌ ୬, ସରସ୍ଵତୀନ୍ଦ୍ରୌ ୮, ବୃହସ୍ପତିଃ ୯, ମରୁତଃ ୧୧

=====

ଋତଂ ଦେବାୟ କୃଣୁତେ ସବିତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରାୟାହିଘ୍ନେ ନ ରମନ୍ତ ଆପଃ ।
ଅହରହର୍ଯ୍ୟତ୍ୟାକୁରପାଂ କିୟାତ୍ୟା ପ୍ରଥମଃ ସର୍ଗ ଆସାମ୍ ॥୧॥
ୟୋ ବୃତ୍ରାୟ ସିନମତ୍ରାଭରିଷ୍ୟତ୍-ପ୍ର ତଂ ଜନିତ୍ରୀ ବିଦୁଷ ଭବାତ ।
ପଥୋ ରଦନ୍ତୀରନୁ ଜୋଷମସ୍ତୈ ଦିବେଦିବେ ଧୁନୟୋ ଯନ୍ତ୍ୟର୍ଥମ୍ ॥୨॥

ଉର୍ଧ୍ୱା ହ୍ୟସ୍ତାଦଧ୍ୟାନ୍ତରିକ୍ଷେଧା ବୃତ୍ରାୟ ପ୍ର ବଧଂ ଜଭାର ।
 ମିତ୍ରଂ ବସାନ ଉପ ହୀମଦୁଦ୍ରୋଢିଗ୍ନାୟୁଧୋ ଅଜୟଞ୍ଚତୁମିନ୍ଦ୍ରଃ ॥୩॥
 ବୃହସ୍ପତେ ତପୁଷାଶ୍ନେବ ବିଧ୍ୟ ବୃକଦ୍ୱରସୋ ଅସୁରସ୍ୟ ବୀରାନ୍ ।
 ଯୁଥା ଜୟନ୍ତୁ ଧୃଷତା ପୁରା ଚିଦେବା ଜହି ଶତ୍ରୁମସ୍ତ୍ରାକମିନ୍ଦ୍ର ॥୪॥
 ଅବ କ୍ଷିପ ଦିବୋ ଅଶ୍ୱାନମୁଜା ଯେନ ଶତ୍ରୁଂ ମନ୍ଦସାନୋ ନିଜୁର୍ବାଃ ।
 ତୋକସ୍ୟ ସାତୌ ତନୟସ୍ୟ ଭୂରେରସ୍ତ୍ରା ଅଧଂ କୃଶୁତାଦିନ୍ଦ୍ର ଗୋନାମ୍ ॥୫॥
 ପ୍ର ହି କ୍ରତୁଂ ବୃହଥୋ ଯଂ ବନୁଥୋ ରପ୍ରସ୍ୟ ସ୍ତୋ ଯଜମାନସ୍ୟ ଚୋଦୌ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରାସୋମା ଯୁବମସ୍ତ୍ରା ଅବିଷ୍ଟମସ୍ତ୍ରିନ୍ଭୟସ୍ତେ କୃଶୁତମ୍ ଲୋକମ୍ ॥୬॥
 ନ ମା ତମନ୍ ଶ୍ରମନ୍ନୋତ ତନ୍ନନ୍ ବୋଚାମ ମା ସୁନୋତେତି ସୋମମ୍ ।
 ଯୋ ମେ ପୃଣାଦ୍ୟୋ ଦଦଦ୍ୟୋ ନିବୋଧାଦ୍ୟୋ ମା ସୁନ୍ଦ୍ରତମୁପ ଗୋଭିରାୟତ୍ ॥୭॥
 ସରସ୍ୱତି ତ୍ୱମସ୍ତ୍ରା ଅବିତ୍ତ ମରୁତ୍ୱତୀ ଧୃଷତୀ ଜେଷି ଶତ୍ରୁନ୍ ।
 ତ୍ୟଂ ଚିକ୍ଛର୍ଷନ୍ତଂ ତବିଷୀୟମାଶମିନ୍ଦ୍ରୋ ହୃଦ୍ଧି ବୃଷଭଂ ଶଶ୍ତିକାନାମ୍ ॥୮॥
 ଯୋ ନଃ ସନ୍ନତ୍ୟ ଉତ ବା ଜିଘତୁରଭିଶ୍ୟାୟତଂ ତିଗିତେନ ବିଧ୍ୟ ।
 ବୃହସ୍ପତ ଆୟୁଧୈର୍ଜେଷି ଶତ୍ରୁନ୍ନୁହେ ରୀଷନ୍ତଂ ପରି ଧେହି ରାଜନ୍ ॥୯॥
 ଅସ୍ତ୍ରାକେଭିଃ ସତ୍ୱଭିଃ ଶୂର ଶୂରେର୍ବୀର୍ଯ୍ୟା କୃପି ଯାନି ତେ କର୍ତ୍ତାନି ।
 ଜ୍ୟୋଗଭୁବନ୍ନୁଧୂପିତାସୋ ହୃତ୍ୱୀ ତେଷାମା ଭରା ନୋ ବସୁନି ॥୧୦॥
 ତଂ ବଃ ଶର୍ପଂ ମାରୁତଂ ସୁମ୍ନୟୁର୍ଗିରୋପ ବ୍ରୁବେ ନମସା ଦୈବ୍ୟଂ ଜନମ୍ ।
 ଯୁଥା ରୟିଂ ସର୍ବବୀରଂ ନଶାମହା ଅପତ୍ୟସାତଂ ଶୁତ୍ୟଂ ଦିବେଦିବେ ॥୧୧॥

(୨।୩୧) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୭, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୭,

ଦେବତା - ବିଶ୍ୱେ ଦେବାଃ

ଅସ୍ତ୍ରାକଂ ମିତ୍ରାବରୁଣାବତଂ ରଥମାଦିତ୍ୟୈ ରୁଦ୍ରେର୍ବସୁଭିଃ ସଚାଭୁବା ।
 ପ୍ର ଯଦ୍ୱୟୋ ନ ପପ୍ରନ୍ଦୁସ୍ତନୟୁରି ଶ୍ରବସ୍ୟାବୋ ହୃଷୀବନ୍ତୋ ବନର୍ଷଦଃ ॥୧॥
 ଅଧ ସ୍ତ୍ରା ନ ଉଦବତା ସଜୋଷସୋ ରଥଂ ଦେବାସୋ ଅଭି ବିଷୁ ବାଜୟନ୍ ।
 ଯଦାଶବଃ ପଦ୍ୟାଭିସ୍ତ୍ରୁତୋ ରଜଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ସାନୌ ଜଞ୍ଜନନ୍ତ ପାଣିଭିଃ ॥୨॥

ଉତ ସ୍ୟ ନ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବିଶ୍ୱଚର୍ଷଶିର୍ଦ୍ଧବଃ ଶର୍ପେନ ମାରୁତେନ ସୁକ୍ରତୁଃ ।
 ଅନୁ ନୁ ସ୍ଥାତ୍ୟବୃକାଭିରୁତିଭୀ ରଥଂ ମହେ ସନୟେ ବାଜସାତୟେ ॥୩॥
 ଉତ ସ୍ୟ ଦେବୋ ଭୁବନସ୍ୟ ସକ୍ଷଶିସ୍ତୁଷ୍ଟା ଗ୍ନାଭିଃ ସଜୋଷା ଜୁଜୁବଦ୍ରଥମ୍ ।
 ଇଳା ଭଗୋ ବୃହଦ୍ଭିବୋତ ରୋଦସୀ ପୁଷା ପୁରଂଧିରଶ୍ୱିନାବଧା ପତୀ ॥୪॥
 ଉତ ତେ୍ୟ ଦେବୀ ସୁଭଗେ ମିଥୁଦୃଶୋଷାସାନକ୍ତା ଜଗତାମପୀଜୁବା ।
 ସୁଷେ ଯଦ୍ଵାଂ ପୃଥିବି ନବ୍ୟସା ବଚଃ ସ୍ଥାତୁଷ୍ଟ ବୟସ୍ତ୍ରବୟା ଉପସ୍ତ୍ରରେ ॥୫॥
 ଉତ ବଃ ଶଂସମୁଶିଜାମିବ ଶୁସ୍ୟହିର୍ବୁଧ୍ୟୋଽଜ ଏକପାଦୁତ ।
 ତ୍ରିତ ଋଭୁକ୍ଷାଃ ସବିତା ଚନୋ ଦଧେଽପାଂ ନପାଦାଶୁହେମା ପିୟା ଶମି ॥୬॥
 ଏତା ବୋ ବଶ୍ମ୍ୟଦ୍ୟତା ଯଜତ୍ରା ଅତକ୍ଷନ୍ନାୟବୋ ନବ୍ୟସେ ସମ୍ ।
 ଶ୍ରବସ୍ୟବୋ ବାଜଂ ଚକାନାଃ ସପ୍ତିର୍ନ ରଥେ୍ୟା ଅହ ଧୀତିମଶ୍ୟାଃ ॥୭॥

(୨।୩୨) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୫, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୬-୮,
 ଦେବତା - ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ୧, ଇନ୍ଦ୍ରଃ ତ୍ୱଷ୍ଟା ଞ୍ମା ୨-୩, ରାକା ୪-୫, ସିନୀବାଲୀ ୬-୭, ଲିଙ୍ଗୋକ୍ତାଃ ୮

ଅସ୍ୟ ମେ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଋତାୟତୋ ଭୂତମବିତ୍ରୀ ବଚସଃ ସିଷାସତଃ ।
 ଯୟୋରାୟୁଃ ପ୍ରତରଂ ତେ ଇଦଂ ପୁର ଉପସ୍ତୁତେ ବସୁୟୁର୍ବାଂ ମହୋ ଦଧେ ॥୧॥
 ମା ନୋ ଗୁହ୍ୟା ରିପ ଆୟୋରହନ୍ତନ୍ତା ନ ଆଭ୍ୟୋ ରୀରଧୋ ଦୁକ୍ଷୁନାଭ୍ୟଃ ।
 ମା ନୋ ବି ଯୌଃ ସଖ୍ୟା ବିଜି ତସ୍ୟ ନଃ ସୁମ୍ନାୟତା ମନସା ତତ୍ତ୍ୱେମହେ ॥୨॥
 ଅହେଳତା ମନସା ଶୁଷ୍ଟିମା ବହ ଦୁହାନାଂ ଧେନୁଂ ପିପ୍ପ୍ୟଶୀମସଶ୍ଚତମ୍ ।
 ପଦ୍ୟାଭିରାଶୁଂ ବଚସା ଚ ବାଜିନଂ ତ୍ଵାଂ ହିନୋମି ପୁରୁହୂତ ବିଶ୍ୱହା ॥୩॥
 ରାକାମହଂ ସୁହବାଂ ସୁଷ୍ଟୁତୀ ଦୁବେ ଶୃଣୋତୁ ନଃ ସୁଭଗା ବୋଧତୁ ତ୍ୱନା ।
 ସୀବ୍ୟତ୍ପପଃ ସୂତ୍ୟାକ୍ତିଦ୍ୟମାନୟା ଦଦାତୁ ବୀରଂ ଶତଦାୟମୁକ୍ଥ୍ୟମ୍ ॥୪॥
 ଯାସ୍ତେ ରାକେ ସୁମତୟଃ ସୁପେଶସୋ ଯାଭିର୍ଦଦାସି ଦାଶୁଷେ ବସୁନି ।
 ତାଭିର୍ନୌ ଅଦ୍ୟ ସୁମନା ଉପାଗହି ସହସ୍ରପୋଷଂ ସୁଭଗେ ରରାଶା ॥୫॥
 ସିନୀବାଲି ପୃଥୁଷ୍ଟକେ ଯା ଦେବାନାମସି ସ୍ୱସା । ଭୁଷସ୍ୱ ହବ୍ୟମାଦୁତଂ ପ୍ରଜାଂ ଦେବି ଦିଦିଭ୍ଜି ନଃ ॥୬॥

ୟା ସୁବାହୁଃ ସ୍ବଜ୍ଞୁରିଃ ସୁଷୁମା ବହୁସୁବରୀ । ତସ୍ୟୈ ବିଶ୍ବଜ୍ଞୈଃ ହବିଃ ସିନୀବାଲ୍ୟୈଃ ଜୁହୋତନ ॥୭॥
ୟା ଗୁଞ୍ଜୁର୍ଯା ସିନୀବାଲୀ ଯା ରାକା ଯା ସରସ୍ବତୀ । ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀମହୁ ଉତୟେ ବରୁଣାନଂ ସ୍ବସ୍ତୟେ ॥୮॥

=====

(୨।୩୩) ରକ୍ଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ରୁଦ୍ରଃ

=====

ଆ ତେ ପିତର୍ମରୁତାଂ ସୁମ୍ନମେତୁ ମା ନଃ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ସଂଦୃଶୋ ଯୁୟୋଥାଃ ।
ଅଭି ନୋ ବୀରୋ ଅର୍ବତି କ୍ଷମେତ ପ୍ର ଜାୟେମହି ରୁଦ୍ର ପ୍ରଜାଭିଃ ॥୧॥
ତ୍ବାଦଞ୍ଜେଭୀ ରୁଦ୍ର ଶଂତମେଭିଃ ଶତଂ ହିମା ଅଶୀୟ ଭେଷଜେଭିଃ ।
ବ୍ୟସ୍ଥଜ୍ଞେଷୋ ବିତରଂ ବ୍ୟଂହୋ ବ୍ୟମୀବାଶ୍ଵାତୟସ୍ତା ବିଷୁତୀଃ ॥୨॥
ଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ଜାତସ୍ୟ ରୁଦ୍ର ଶ୍ରିୟାସି ତବସ୍ତମସ୍ତବସାଂ ବଜ୍ରବାହୋ ।
ପର୍ଷି ଶଃ ପାରମଂହସଃ ସ୍ବସ୍ତି ବିଶ୍ଵା ଅଭୀତୀ ରପସୋ ଯୁୟୋଧି ॥୩॥
ମା ତ୍ବା ରୁଦ୍ର ତୁକୁଧାମା ନମୋଭିର୍ମା ଦୁଷ୍ଠତୀ ବୃଷଭ ମା ସହୂତୀ ।
ଉନ୍ନୋ ବୀରାଁ ଅର୍ପୟ ଭେଷଜେଭିର୍ଭିଷକ୍ରମଂ ତ୍ବା ଭିଷଜାଂ ଶୃଣୋମି ॥୪॥
ହବୀମଭିର୍ହବତେ ଯୋ ହବିର୍ଭିରବ ସ୍ତୋମେଭୀ ରୁଦ୍ରଂ ଦିଷୀୟ ।
ରଦୁଦରଃ ସୁହବୋ ମା ନୋ ଅସ୍ୟୈ ବଭ୍ରୁଃ ସୁଶିପ୍ରୋ ରୀରଧନ୍ନନାୟୈ ॥୫॥
ଉନ୍ନା ମମନ୍ ବୃଷଭୋ ମରୁତ୍ବାହୁକ୍ଷୀୟସା ବୟସା ନାଧମାନମ୍ ।
ଘୃଣୀବ ଛାୟାମରପା ଅଶୀୟା ବିବାସେୟଂ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ସୁମ୍ନମ୍ ॥୬॥
କ୍ବ ସ୍ୟ ତେ ରୁଦ୍ର ମୃଳୟାକୁର୍ହସ୍ତୋ ଯୋ ଅସ୍ତି ଭେଷଜୋ ଜଲାଷଃ ।
ଅପଭର୍ତା ରପସୋ ଦୈବ୍ୟସ୍ୟାଭୀ ନୁ ମା ବୃଷଭ ଚକ୍ଷମୀଥାଃ ॥୭॥
ପ୍ର ବଭ୍ରୁବେ ବୃଷଭାୟ ଶ୍ଵିତୀତେ ମହୋ ମହୀଂ ସୁଷୁତିମୀରୟାମି ।
ନମସ୍ୟା କଳ୍ଲଲୀକିନଂ ନମୋଭିର୍ଗୁଣୀମସି ତ୍ବେଷଂ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ନାମ ॥୮॥
ସ୍ଥିରେଭିରଜୈଃ ପୁରୁରୂପ ଉଗ୍ରୋ ବଭ୍ରୁଃ ଶୁକ୍ରେଭିଃ ପିପିଶେ ହିରଣ୍ୟଃ ।
ଇଶାନାଦସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ଭୁରେନ୍ ବା ଉ ଯୋଷଦୁଦ୍ରାଦସୁର୍ଯ୍ୟମ୍ ॥୯॥
ଅର୍ହନ୍ନିଭର୍ଷି ସାୟକାନି ଧନ୍ବାର୍ହନ୍ନିଷ୍ଠଂ ଯଜତଂ ବିଶ୍ବରୂପମ୍ ।
ଅର୍ହନ୍ନିଦଂ ଦୟସେ ବିଶ୍ବମଭୁଂ ନ ବା ଓଜୀୟୋ ରୁଦ୍ର ତ୍ବଦସ୍ତି ॥୧୦॥

ସୁହି ଶୁତଂ ଗର୍ତ୍ତସଦଂ ଯୁବାନଂ ମୃଗଂ ନ ଭୀମମୁପହତୁମୁଗ୍ରମ୍ ।
 ମୃଳା ଜରିତ୍ରେ ରୁଦ୍ର ସ୍ତ୍ରବାନୋଽନ୍ୟଂ ତେ ଅସ୍ତନ୍ନି ବପନ୍ତୁ ସେନାଃ ॥୧୧॥
 କୁମାରଶ୍ଚିତ୍-ପିତରଂ ବନ୍ଦମାନଂ ପ୍ରତି ନାନାମ ରୁଦ୍ରୋପୟନ୍ତମ୍ ।
 ଭୁରେର୍ଦାତାରଂ ସତ୍-ପତିଂ ଗୃଣୀଷେ ସୁତସ୍ତୁଂ ଭେଷଜା ରାସ୍ୟସ୍ତେ ॥୧୨॥
 ଯା ବୋ ଭେଷଜା ମରୁତଃ ଶୁଚୀନି ଯା ଶଂତମା ବୃଷଣୋ ଯା ମୟୋଭୁ ।
 ଯାନି ମନୁରବୃଣୀତା ପିତା ନସ୍ତା ଶଂ ଚ ଯୋଶ୍ଚ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ବଶ୍ନି ॥୧୩॥
 ପରି ଶୋ ହେତୀ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ବୃଜ୍ୟାଃ ପରି ଦୈଷସ୍ୟ ଦୁର୍ମତିର୍ମହି ଗାତ୍ ।
 ଅବ ଛିରା ମଘବଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତନ୍ନୁଷ୍ଠ ମୀଢୁସ୍ତୋକାୟ ତନୟାୟ ମୃଳ ॥୧୪॥
 ଏବା ବଭ୍ରୋ ବୃଷଭ ଚେକିତାନ ଯଥା ଦେବ ନ ଦୃଣୀଷେ ନ ହଂସି ।
 ହବନଶୁନ୍ନୋ ରୁଦ୍ରେହ ବୋଧି ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୫॥

(୨।୩୪) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧-୧୪, ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍ ୧୫,
 ଦେବତା - ମରୁତଃ

ଧାରାବରା ମରୁତୋ ଧୃଷ୍ଣୋଜସୋ ମୃଗା ନ ଭୀମାସ୍ତବିଷୀଭିରର୍ଚିନଃ ।
 ଅଗ୍ନୟୋ ନ ଶୁଶୁଚାନା ଋଜୀଷିଣୋ ଭୃମିଂ ଧମନ୍ତୋ ଅପ ଗା ଅବୃଣୁତ ॥୧॥
 ଦ୍ୟାବୋ ନ ସ୍ତୃତିଶ୍ଚିତୟନ୍ତ ଖାଦିନୋ ବ୍ୟଭିୟା ନ ଦ୍ୟୁତୟନ୍ତ ବୃଷ୍ଟୟଃ ।
 ରୁଦ୍ରୋ ଯଦ୍ବୋ ମରୁତୋ ରୁକ୍ଳବନ୍ଧସୋ ବୃଷାଜନି ପୃଶ୍ୟାଃ ଶୁକ୍ର ଉଧନି ॥୨॥
 ଭକ୍ଷନ୍ତେ ଅଶ୍ନାଁ ଅତ୍ୟା ଇବାଜିଷ୍ଠ ନଦସ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣେସ୍ତୁରୟନ୍ତ ଆଶୁଭିଃ ।
 ହିରଣ୍ୟଶିପ୍ରା ମରୁତୋ ଦବିଧୂତଃ ପୃଷ୍ଠଂ ଯାଥ ପୃଷତୀଭିଃ ସମନ୍ୟବଃ ॥୩॥
 ପୃଷେ ତା ବିଶ୍ଵା ଭୁବନା ବବନ୍ଧିରେ ମିତ୍ରାୟ ବା ସଦମା ଜୀରଦାନବଃ ।
 ପୃଷଦଶ୍ଵାସୋ ଅନବଦ୍ରାଧସ ଋଜିପ୍ୟାସୋ ନ ବୟୁନେଷୁ ଧୂର୍ଷଦଃ ॥୪॥
 ଇନ୍ଦ୍ରଭିର୍ଧେନୁଭୀ ରପ୍ତଗଦୂଧଭିରପ୍ସୁସ୍ନଭିଃ ପଥିଭିର୍ଭ୍ରାଜଦୃଷ୍ଟୟଃ ।
 ଆ ହଂସାସୋ ନ ସ୍ଵସରାଶି ଗନ୍ତନ ମଧୋର୍ମଦାୟ ମରୁତଃ ସମନ୍ୟବଃ ॥୫॥

ଆ ନୋ ବ୍ରହ୍ମାଣି ମରୁତଃ ସମନ୍ୟବୋ ନରାଂ ନ ଶଂସଃ ସବନାନି ଗଚ୍ଛନ୍ ।
 ଅଶ୍ୱାମିବ ପିପ୍ୟାତ ଧେନୁମୁଧନି କର୍ତ୍ତା ପିୟଂ ଜରିତ୍ରେ ବାଜପେଶସମ୍ ॥୭॥
 ତଂ ନୋ ଦାତ ମରୁତୋ ବାଜିନଂ ରଥ ଆପାନଂ ବ୍ରହ୍ମ ଚିତୟନ୍ତିବେଦିବେ ।
 ଇଷଂ ସ୍ତ୍ରୋତୃଭ୍ୟୋ ବୃଜନେଷୁ କାରବେ ସନିଂ ମେଧାମରିଷ୍ଟଂ ଦୁଷ୍ଟରଂ ସହଃ ॥୮॥
 ଯଦୁଂଜିତେ ମରୁତୋ ରୁକ୍ଳବକ୍ଷସୋଽଶ୍ୱାନୁଧେଷୁ ଭଗ ଆ ସୁଦାନବଃ ।
 ଧେନୁର୍ନ ଶିଶ୍ୱେ ସ୍ୱସରେଷୁ ପିନ୍ଦୁତେ ଜନାୟ ରାତହବିଷେ ମହୀମିଷମ୍ ॥୯॥
 ଯ୍ଯୋ ନୋ ମରୁତୋ ବୃକତାତି ମର୍ତ୍ତ୍ୟୋ ରିପୁର୍ଦଧେ ବସବୋ ରକ୍ଷତା ରିଷଃ ।
 ବର୍ତୟତ ତପୁଷା ଚକ୍ରିୟାଭି ତମବ ରୁଦ୍ରା ଅଶସୋ ହଚ୍ଛନା ବଧଃ ॥୧୦॥
 ଚିତ୍ରଂ ତଦ୍ଭୋ ମରୁତୋ ଯାମ ତେକିତେ ପୃଶ୍ନାୟା ଯଦୁଧରପ୍ୟାପୟ୍ଯୋ ଦୁହୁଃ ।
 ଯଦ୍ଭା ନିଦେ ନବମାନସ୍ୟ ରୁଦ୍ରିୟାସ୍ତ୍ରିତଂ ଜରାୟ ଜୁରତାମଦାଭ୍ୟାଃ ॥୧୧॥
 ତାନ୍ନୋ ମହୋ ମରୁତ ଏବୟାନ୍ନୋ ବିଷ୍ଣୋରେଷସ୍ୟ ପ୍ରଭୃଥେ ହବାମହେ ।
 ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣାନ୍-କକୁହାନ୍ୟତସ୍ତୁରୋ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟନ୍ତଃ ଶଂସ୍ୟଂ ରାଧ ଇମହେ ॥୧୨॥
 ତେ ଦଶଗ୍ଧାଃ ପ୍ରଥମା ଯଜ୍ଞମୁହିରେ ତେ ନୋ ହିନ୍ଦୁହୁଷସୋ ବ୍ୟୁଷ୍ଟିଷୁ ।
 ଭଷା ନ ରାମୀରରୁଣୈରପୋର୍ଣ୍ଣୁତେ ମହୋ ଜ୍ୟୋତିଷା ଶୁଚତା ଗୋଅର୍ଣ୍ଣସା ॥୧୩॥
 ତେ କ୍ଷୋଣୀଭିରରୁଣେଭିର୍ନାଞ୍ଜିଭୀ ରୁଦ୍ରା ଋତସ୍ୟ ସଦନେଷୁ ବାବୃଧୁଃ ।
 ନିମେଘମାନା ଅତ୍ୟେନ ପାଜସା ସୁଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଂ ବର୍ଣ୍ଣଂ ଦଧିରେ ସୁପେଶସମ୍ ॥୧୪॥
 ତାଁ ଇୟାନୋ ମହି ବରୁଧମୃତୟ ଉପ ଘେଦେନା ନମସା ଗୁଣୀମସି ।
 ତ୍ରିତୋ ନ ଯାନ୍-ପଞ୍ଚି ହୋତୁନଭିଷ୍ଟୟ ଆବବର୍ତଦବରାଞ୍ଜିକ୍ରିୟାବସେ ॥୧୫॥
 ଯୟା ରପ୍ରଂ ପାରୟଥାତ୍ୟଂହୋ ଯୟା ନିଦୋ ମୁଞ୍ଚିଥ ବନ୍ଧିତାରମ୍ ।
 ଅର୍ବାଚୀ ସା ମରୁତୋ ଯା ବ ଭତିରୋ ଷୁ ବାଶ୍ରେବ ସୁମତିର୍ଜଗାତୁ ॥୧୬॥

(୭।୩୫) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଅପାଂନପାତ୍

ଉପେମସୃଷି ବାଜୟୁର୍ବତସ୍ୟାଂ ତନୋ ଦଧୀତ ନାଦ୍ୟୋ ଗିରୋ ମେ ।
 ଅପାଂ ନପାଦାଶୁହେମା କୁବିସ୍ର ସୁପେଶସୟୁରତି ଜୋଷିଷନ୍ତି ॥୧॥

ଇମଂ ସୁସ୍ତୈ ହୃଦ ଆ ସୁତଷ୍ଠଂ ମନ୍ତ୍ରଂ ବୋତେମ କୁବିଦସ୍ୟ ବେଦତ୍ ।
 ଅପାଂ ନପାଦସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ମହ୍ନା ବିଶ୍ୱାନ୍ୟୟୋ ଭୁବନା ଜଜାନ ॥୨॥
 ସମନ୍ୟା ଯନ୍ତ୍ୟାପ ଯନ୍ତ୍ୟାନ୍ୟାଃ ସମାନମୂର୍ବଂ ନଦ୍ୟାଃ ପୃଣନ୍ତି ।
 ତମୁ ଶୁଚିଂ ଶୁଚୟୋ ଦୀଦିବାଂସମପାଂ ନପାତଂ ପରି ତସ୍ମୁରାପଃ ॥୩॥
 ତମସ୍ମେରା ଯୁବତୟୋ ଯୁବାନଂ ମର୍ମୃଜ୍ୟମାନାଃ ପରି ଯନ୍ତ୍ୟାପଃ ।
 ସ ଶୁକ୍ରେଭିଃ ଶିକ୍ଷୁଭୀ ରେବଦସ୍ମେ ଦୀଦାୟାନିୟୋ ଘୃତନିର୍ଣ୍ଣଗଘୁ ॥୪॥
 ଅସ୍ତୈ ତିସ୍ତୋ ଅବ୍ୟଥାୟ ନାରୀର୍ଦେବାୟ ଦେବୀର୍ଦିଷତ୍ୟନ୍ନମ୍ ।
 କୃତା ଇବୋପ ହି ପ୍ରସସ୍ତ୍ରୈ ଅଘୁ ସ ପୀୟୂଷଂ ଧୟତି ପୂର୍ବସୁନାମ୍ ॥୫॥
 ଅଶ୍ୱସ୍ୟାତ୍ର ଜନିମାସ୍ୟ ଚ ସ୍ୱର୍ଦ୍ରୁହୋ ରିଷଃ ସଂପୃତଃ ପାହି ସୁରୀନ୍ ।
 ଆମାସୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ ପରୋ ଅପ୍ରମୃଷ୍ୟଂ ନାରାତୟୋ ବି ନଶନ୍ନାନୃତାନି ॥୬॥
 ସ୍ୱ ଆ ଦମେ ସୁଦୁଘା ଯସ୍ୟ ଧେନୁଃ ସ୍ୱଧାଂ ପୀପାୟ ସୁଭ୍ରନ୍ନମତି ।
 ସୋ ଅପାଂ ନପାଦୂର୍ଜୟନ୍ନୁଦ୍ଧୃତ୍ବସୁଦେୟାୟ ବିଧତେ ବି ଭାତି ॥୭॥
 ଯୋ ଅଘ୍ନା ଶୁଚିନା ଦୈବ୍ୟେନ ଋତାବାଜସ୍ର ଉର୍ବିୟା ବିଭାତି ।
 ବୟା ଇଦନ୍ୟା ଭୁବନାନ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ ବୀରୁଧଶ୍ଚ ପ୍ରଜାଭିଃ ॥୮॥
 ଅପାଂ ନପାଦା ହ୍ୟସ୍ଥାଦୁପସ୍ଥଂ ଜିହ୍ୱାନାମୁର୍ଧ୍ୱୋ ବିଦ୍ୟତଂ ବସାନଃ ।
 ତସ୍ୟ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଂ ମହିମାନଂ ବହନ୍ତୀହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣାଃ ପରି ଯନ୍ତି ଯଦ୍ୱୀଃ ॥୯॥
 ହିରଣ୍ୟରୂପଃ ସ ହିରଣ୍ୟସଂଦୃଗପାଂ ନପାସ୍ତେଦୁ ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣଃ ।
 ହିରଣ୍ୟୟାତ୍-ପରି ଯୋନେର୍ନିଷଦ୍ୟା ହିରଣ୍ୟଦା ଦଦତ୍ୟନ୍ନମସ୍ତୈ ॥୧୦॥
 ତଦସ୍ୟାନୀକମୁତ ତାରୁ ନାମାପୀତ୍ୟଂ ବଧତେ ନପୁରପାମ୍ ।
 ଯୁମିନ୍ନତେ ଯୁବତୟଃ ସମିତ୍-ଆ ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣଂ ଘୃତମନ୍ନମସ୍ୟ ॥୧୧॥
 ଅସ୍ତୈ ବହୁନାମବମାୟ ସଖ୍ୟେ ଯୁଜ୍ଞୈର୍ବିଧେମ ନମସା ହବିର୍ଭିଃ ।
 ସଂ ସାନୁ ମାର୍ଜ୍ଜି ଦିଧିଷାମି ବିଜ୍ଞୈର୍ଦଧାମ୍ୟନ୍ନୈଃ ପରି ବନ୍ଧ ରଗ୍ଭିଃ ॥୧୨॥
 ସ ଇଂ ବୃଷାଜନୟତ୍ରାସୁ ଗର୍ଭଂ ସ ଇଂ ଶିଶୁର୍ଧୟତି ତଂ ରିହନ୍ତି ।
 ସୋ ଅପାଂ ନପାଦନଭିମ୍ଳାତବର୍ଣ୍ଣୋଽନ୍ୟସ୍ୟେବେହ ତନ୍ନା ବିବେଷ ॥୧୩॥
 ଅସ୍ମିନ୍ପଦେ ପରମେ ତସ୍ମିବାଂସମଧୁସ୍ମଭିର୍ବିଶ୍ୱହା ଦୀଦିବାଂସମ୍ ।
 ଆପୋ ନସ୍ତେ ଘୃତମନ୍ନଂ ବହନ୍ତୀଃ ସ୍ୱୟମତ୍-କୈଃ ପରି ଦୀୟନ୍ତି ଯଦ୍ୱୀଃ ॥୧୪॥

ଅୟାଂସମଗ୍ନେ ସୁକ୍ଷିତିଂ ଜନାୟାୟାଂସମୁ ମଘବଦ୍-ଭ୍ୟଃ ସୁବୃକ୍ତିମ୍ ।
ବିଶ୍ଵଂ ତଦ୍-ଭଦ୍ରଂ ଯଦବକ୍ତି ଦେବା ବୃହଦ୍‌ଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୧୫॥

(୨।୩୭) ରକ୍ଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ,
ଦେବତା - ଇନ୍ଦ୍ରଃ ମଧୁଃ ଚ ୧, ମରୁତଃ ମାଧବଃ ଚ ୨, ଦୃଷ୍ଟା ଶୁକ୍ରଃ ଚ ୩, ଅଗ୍ନିଃ ଶୁଚିଃ ଚ ୪,
ଇନ୍ଦ୍ରଃ ନଭଃ ଚ ୫, ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ନଭସ୍ୟଃ ଚ ୬

ତୁଭ୍ୟଂ ହିନ୍ଦାନୋ ବସିଷ୍ଠ ଗା ଅପୋଃଧୂଷତ୍ସ୍ରୀମବିଭିରଦ୍ରିଭିର୍ନରଃ ।
ପିବେନ୍ଦ୍ର ସ୍ବାହା ପ୍ରହୃତଂ ବଷଟ୍‌କୃତଂ ହୋତ୍ରାଦା ସୋମଂ ପ୍ରଥମୋ ଯ ଇଶିଷେ ॥୧॥
ୟଞ୍ଜେଃ ସମ୍ନିଶ୍ଳାଃ ପୃଷତୀଭିରୁଷ୍ଟିଭିର୍ଯ୍ୟମଞ୍ଜୁତ୍ରାସୋ ଅଞ୍ଜିଷୁ ପ୍ରିୟା ଭତ ।
ଆସଦ୍ୟା ବର୍ହିର୍ଭରତସ୍ୟ ସୁନବଃ ପୋତ୍ରାଦା ସୋମଂ ପିବତା ଦିବୋ ନରଃ ॥୨॥
ଅମେବ ନଃ ସୁହବା ଆ ହି ଗନ୍ତନ ନି ବର୍ହିଷି ସଦତନା ରଶିଷ୍ଠନ ।
ଅଥା ମନ୍ଦସ୍ତୁ ଭୁଭୁଷାଣୋ ଅନ୍ଧସସ୍ତୁଷ୍ଠର୍ଦେବେଭିର୍ଜନିଭିଃ ସୁମଦ୍-ଗଣଃ ॥୩॥
ଆ ବକ୍ଷି ଦେବାଁ ଇହ ବିପ୍ର ଯୁକ୍ଷି ଚୋଗନ୍-ହୋତର୍ନି ଷଦା ଯୋନିଷୁ ତ୍ରିଷୁ ।
ପ୍ରତି ବୀହି ପ୍ରସ୍ଥିତଂ ସୋମ୍ୟଂ ମଧୁ ପିବାଗ୍ନୀଧ୍ରାଉବ ଭାଗସ୍ୟ ତୃପ୍ତଶୁହି ॥୪॥
ଏଷ ସ୍ୟ ତେ ତନ୍ନୋ ନୃମ୍ଣବର୍ଧନଃ ସହ ଓଜଃ ପ୍ରଦିବି ବାହ୍ନୋର୍ହିତଃ ।
ତୁଭ୍ୟଂ ସୁତୋ ମଘବନ୍ତୁଭ୍ୟମାତୃତସ୍ତୁମସ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣାଦା ତୃପଦ୍-ପିବ ॥୫॥
ଭୁଷେଥାଂ ଯଞ୍ଜଂ ବୋଧତଂ ହବସ୍ୟ ମେ ସତ୍ତୋ ହୋତା ନିବିଦଃ ପୂର୍ବ୍ୟା ଅନୁ ।
ଅଛା ରାଜାନା ନମ ଏତ୍ୟାବୃତଂ ପ୍ରଶାସ୍ତାଦା ପିବତଂ ସୋମ୍ୟଂ ମଧୁ ॥୬॥

॥ ଇତି ଦ୍ଵିତୀୟାଷ୍ଟକେ ସପ୍ତମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ॥

। ଅଥଃ ଦ୍ଵିତୀୟାଷ୍ଟକଃ । (ଅଷ୍ଟମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।। ବର୍ଗାଃ ୧-୨୭)

(୨।୩୭) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ,

ଦେବତା - ଦ୍ରବିଶୋଦାଃ ୧-୪, ଅଗ୍ନିନୌ ୫, ଅଗ୍ନିଃ ୬

ମନ୍ଦସ୍ତ୍ର ହୋତ୍ରାଦନୁ ଜୋଷମନ୍ନସୋଽଧ୍ୟୁର୍ଯ୍ୟବଃ ସ ପୂର୍ଣ୍ଣାଂ ବଷ୍ଟ୍ୟାସିଚମ୍ ।
ତସ୍ମା ଏତଂ ଭରତ ତଦ୍ଵଶୋ ଦଦିହୋତ୍ରାସ୍ରୋମଂ ଦ୍ରବିଶୋଦଃ ପିବ ଋତୁଭିଃ ।।୧।।
ୟମ୍ନୁ ପୂର୍ବମଦୁବେ ତମିଦଂ ଦୁବେ ସେଦୁ ହବ୍ୟୋ ଦଦିହ୍ୟୋ ନାମ ପତ୍ୟତେ ।
ଅଧ୍ୟୁର୍ଯ୍ୟୁଭିଃ ପ୍ରସ୍ଥିତଂ ସୋମ୍ୟଂ ମଧୁ ପୋତ୍ରାସ୍ରୋମଂ ଦ୍ରବିଶୋଦଃ ପିବ ଋତୁଭିଃ ।।୨।।
ମେଦ୍ୟନ୍ତୁ ତେ ବହ୍ନୟୋ ଯେଭିରୀୟସେଽରିଷଣ୍ୟନ୍ତ୍ରୀଳୟସ୍ତା ବନସ୍ତତେ ।
ଆୟୁୟା ଧୃଷ୍ଣୋ ଅଭିଗୂର୍ୟା ତ୍ଵଂ ନେଷ୍ଟାସ୍ରୋମଂ ଦ୍ରବିଶୋଦଃ ପିବ ଋତୁଭିଃ ।।୩।।
ଅପାଘୋତ୍ରାଦୁତ ପୋତ୍ରାଦମତ୍ତୋତ ନେଷ୍ଟାଦଦୁଷତ ପ୍ରୟୋ ହିତମ୍ ।
ତୁରୀୟଂ ପାତ୍ରମମୃକ୍ତମମର୍ତ୍ୟଂ ଦ୍ରବିଶୋଦାଃ ପିବତୁ ଦ୍ରାବିଶୋଦସଃ ।।୪।।
ଅର୍ବାଞ୍ଜିମଦ୍ୟ ଯୟାଂ ନୃବାହଣଂ ରଥଂ ଯୁଞ୍ଜାଥାମିହ ବାଂ ବିମୋଚନମ୍ ।
ପୃତ୍ଵଂ-କ୍ତଂ ହବୀଂଷି ମଧୁନା ହି କଂ ଗତମଥା ସୋମଂ ପିବତଂ ବାଜିନୀବସୁ ।।୫।।
ଜୋଷ୍ୟଗ୍ନେ ସମିଧଂ ଜୋଷ୍ୟାଦୁତିଂ ଜୋଷି ବ୍ରହ୍ମ ଜନ୍ୟଂ ଜୋଷି ସୁଷୁତିମ୍ ।
ବିଶ୍ଵେଭିର୍ବିଶ୍ଵାଂ ଋତୁନା ବସୋ ମହ ଉଶନ୍ଧେବାଂ ଉଶତଃ ପାୟୟା ହବିଃ ।।୬।।

(୨।୩୮) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍,

ଦେବତା - ସବିତା

ଉଦୁ ଷ୍ୟ ଦେବଃ ସବିତା ସବାୟ ଶଶ୍ଵତମଂ ତଦପା ବହ୍ନିରସ୍ତାତ୍ ।
ନୂନଂ ଦେବେଭ୍ୟୋ ବି ହି ଧାତି ରତ୍ନମଥାଭଜଦ୍ଵୀତିହୋତ୍ରଂ ସ୍ଵସ୍ତୌ ।।୧।।
ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ହି ଶୁଷ୍ଠୟେ ଦେବ ଉର୍ଧ୍ଵଃ ପ୍ର ବାହବା ପୃଥୁପାଣିଃ ସିସର୍ତ୍ତ ।
ଆପଶ୍ଚିଦସ୍ୟ ବ୍ରତ ଆ ନିମୃଗ୍ରା ଅୟଂ ତିଦ୍ଵାତୋ ରମତେ ପରିଜ୍ଞନ୍ ।।୨।।

ଆଶୁଭିଷ୍ଣୁଦ୍ୟାନ୍ତି ମୁଚାତି ନୂନମରୀରମଦତମାନଂ ଚିଦେତୋଃ ।
 ଅହ୍ୟର୍ଷଣାଂ ଚିନ୍ତ୍ୟୟାଁ ଅବିଷ୍ୟାମନ୍ନ ବ୍ରତଂ ସବିତୁର୍ମୌକ୍ୟାଗାତ୍ ॥୩॥
 ପୁନଃ ସମବ୍ୟଦ୍ଧିତତଂ ବୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟା କର୍ତ୍ତୋର୍ନ୍ୟଧାଞ୍ଜକୁ ଧୀରଃ ।
 ଉତ୍ରଂହାୟାସ୍ତାଦ୍ଧ୍ୟୁରତୁରଦର୍ପରରମତିଃ ସବିତା ଦେବ ଆଗାତ୍ ॥୪॥
 ନାନୌକାଂସି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋ ବିଶ୍ଵମାୟୁର୍ବି ତିଷ୍ଠତେ ପ୍ରଭବଃ ଶୋକୋ ଅଗ୍ନେଃ ।
 ଜ୍ୟେଷ୍ଠଂ ମାତା ସୁନବେ ଭାଗମାଧାଦନ୍ନସ୍ୟ କେତମିଷିତଂ ସବିତ୍ରା ॥୫॥
 ସମାବବର୍ତ୍ତି ବିଷ୍ଣୁତୋ ଜିଗୀଷୁର୍ବିଶ୍ଵେଷାଂ କାମଶ୍ଚରତାମମାଭୁତ୍ ।
 ଶଶ୍ଵାଁ ଅପୋ ବିକୃତଂ ହିତ୍ୟାଗାଦନ୍ନ ବ୍ରତଂ ସବିତୁର୍ଦୈବ୍ୟସ୍ୟ ॥୬॥
 ତ୍ଵୟା ହିତମପ୍ୟମୟୁ ଭାଗଂ ଧନ୍ନାନ୍ନା ମୃଗୟସୋ ବି ତସ୍ମୁଃ ।
 ବନାନି ବିଭ୍ୟୋ ନକିରସ୍ୟ ତାନି ବ୍ରତା ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁର୍ମିନନ୍ତି ॥୭॥
 ଯାଦ୍ରାଧ୍ୟଂ ବରୁଣୋ ଯୋନିମପ୍ୟମନିଶିତଂ ନିମିଷି ଜର୍ଭୁରାଶଃ ।
 ବିଶ୍ଵୋ ମାର୍ତ୍ତାଶ୍ଵୋ ବ୍ରଜମା ପଶୁର୍ଗାତ୍ସପ୍ତଶୋ ଜନ୍ମାନି ସବିତା ବ୍ୟାକଃ ॥୮॥
 ନ ଯସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରୋ ବରୁଣୋ ନ ମିତ୍ରୋ ବ୍ରତମର୍ଯ୍ୟମା ନ ମିନନ୍ତି ରୁଦ୍ରଃ ।
 ନାରାତୟସ୍ତମିଦଂ ସ୍ଵପ୍ତି ହୁବେ ଦେବଂ ସବିତାରଂ ନମୋଭିଃ ॥୯॥
 ଭଗଂ ଧିୟଂ ବାଜୟନ୍ତଃ ପୁରଂଧିଂ ନରାଶଂସୋ ଗ୍ଲାୟତିର୍ନୌ ଅବ୍ୟାଃ ।
 ଆୟେ ବାମସ୍ୟ ସଂଗଥେ ରୟାଶାଂ ପ୍ରିୟା ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁଃ ସ୍ୟାମ ॥୧୦॥
 ଅସ୍ତଭ୍ୟଂ ତଦିବୋ ଅଦ୍-ଭ୍ୟଃ ପୃଥିବ୍ୟାସ୍ତୟା ଦତ୍ତଂ କାମ୍ୟଂ ରାଧ ଆ ଗାତ୍ ।
 ଶଂ ଯଦ୍-ସ୍ତୋତୃଭ୍ୟ ଆପୟେ ଭବାତ୍ୟୁରୁଶଂସାୟ ସବିତର୍ଜରିତ୍ରେ ॥୧୧॥

(୨।୩୯) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍, ଦେବତା - ଅଶ୍ଵିନୌ

ଗ୍ରାବାଶେବ ତଦିଦର୍ଥଂ ଜରେଥେ ଗୃଧ୍ରେବ ବୃକ୍ଷଂ ନିଧିମନ୍ତମଞ୍ଜୁ ।
 ବ୍ରହ୍ମାଶେବ ବିଦଥ ଉକ୍ଥଶାସ୍ତ୍ରା ଦୂତେବ ହବ୍ୟା ଜନ୍ୟା ପୁରୁତ୍ରା ॥୧॥
 ପ୍ରାତର୍ଯ୍ୟବାଶା ରଥ୍ୟେବ ବୀରାଜେବ ଯମା ବରମା ସରେଥେ ।
 ମେନେ ଇବ ତନ୍ନା ଶୁମ୍ଭମାନେ ଦମ୍ପତୀବ କ୍ରତୁବିଦା ଜନେଷୁ ॥୨॥

ଶୃଙ୍ଗେବ ନଃ ପ୍ରଥମା ଗନ୍ତମର୍ବାକ୍ଷ୍ମଦାବିବ ଜର୍ଭୁରାଣା ତରୋଭିଃ ।
 ଚକ୍ରବାକେବ ପ୍ରତି ବସ୍ତୋରୁସ୍ରାର୍ବାଞ୍ଜା ଯାତଂ ରଥୋବ ଶକ୍ରା ॥୩॥
 ନାବେବ ନଃ ପାରୟତଂ ଯୁଗେବ ନଭ୍ୟୋବ ନ ଉପଧୀବ ପ୍ରଧୀବ ।
 ଶ୍ଵାନେବ ନୋ ଅରିଷଣ୍ୟା ତନୁନାଂ ଖୁଗଲେବ ବିସ୍ରସଃ ପାତମସ୍ଥାନ ॥୪॥
 ବାତେବାଜୁର୍ଯ୍ୟ ନଦ୍ୟୋବ ରୀତିରକ୍ଷୀ ଇବ ଚକ୍ଷୁଷା ଯାତମର୍ବାକ୍ ।
 ହସ୍ତାବିବ ତନ୍ନେ ଶଂଭବିଷ୍ଟା ପାଦେବ ନୋ ନୟତଂ ବସ୍ୟୋ ଅଛ ॥୫॥
 ଓଷ୍ଠାବିବ ମଧ୍ୟାସ୍ନେ ବଦନ୍ତା ସ୍ତନାବିବ ପିପ୍ୟାତଂ ଜୀବସେ ନଃ ।
 ନାସେବ ନସ୍ତନ୍ନୋ ରକ୍ଷିତାରା କର୍ଣ୍ଣାବିବ ସୁଶ୍ରୁତା ଭୂତମସ୍ନେ ॥୬॥
 ହସ୍ତେବ ଶକ୍ତିମଭି ସଂଦଦୀ ନଃ କ୍ଷାମେବ ନଃ ସମଜତଂ ରଜାଂସି ।
 ଇମା ଗିରୋ ଅଶ୍ଵିନା ଯୁଷ୍ମୟନ୍ତୀଃ କ୍ଷ-ଶୋତ୍ରେଶେବ ସ୍ଵପିତିଂ ସଂ ଶିଶୀତମ୍ ॥୭॥
 ଏତାନି ବାମଶ୍ଵିନା ବର୍ଧନାନି ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ତୋମଂ ଗୃହମଦାସୋ ଅକ୍ରନ୍ ।
 ତାନି ନରା ଭୁଭୁକ୍ଷାଶୋପ ଯାତଂ ବୃହଦ୍ଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୮॥

(୨।୪୦) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ,

ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍,

ଦେବତା - ସୋମାପୁଷଣୌ ୧-୫, ସୋମପୁଷାଦିତୟ ୬

ସୋମାପୁଷଣା ଜନନା ରୟୀଣାଂ ଜନନା ଦିବୋ ଜନନା ପୃଥିବ୍ୟାଃ ।
 ଜାତୌ ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ଗୋପୌ ଦେବା ଅକୃଶ୍ମନ୍ନମୃତସ୍ୟ ନାଭିମ୍ ॥୧॥
 ଇମୌ ଦେବୌ ଜାୟମାନୌ ଭୁଷନ୍ତେମୌ ତମାଂସି ଗୃହତାମଭୁଷ୍ଟା ।
 ଆଭ୍ୟାମିନ୍ତ୍ରଃ ପକ୍ୱମାମାସ୍ତ୍ରଃ ସୋମାପୁଷଭ୍ୟାଂ ଜନଦୁସ୍ତ୍ରିୟାସୁ ॥୨॥
 ସୋମାପୁଷଣା ରଜସୋ ବିମାନଂ ସପ୍ତଚକ୍ରଂ ରଥମବିଶ୍ଵମିନ୍ଦ୍ରମ୍ ।
 ବିଷୁବୃତଂ ମନସା ଯୁଜ୍ୟମାନଂ ତଂ ଜିନ୍ଦ୍ରଥୋ ବୃଷଣା ପଞ୍ଚରଶ୍ମିମ୍ ॥୩॥
 ଦିବ୍ୟନ୍ୟଃ ସଦନଂ ଚକ୍ର ଉଜ୍ଜା ପୃଥିବ୍ୟାମନେ୍ୟା ଅଧ୍ୟାନ୍ତରିକ୍ଷେ ।
 ତାବସ୍ଥଭ୍ୟାଂ ପୁରୁବାରଂ ପୁରୁଷ୍ଠଂ ରାୟସ୍ତୋଷଂ ବି ଷ୍ୟତାଂ ନାଭିମସ୍ନେ ॥୪॥

ବିଶ୍ୱାନ୍ୟନ୍ୟୋ ଭୁବନା ଜଜାନ ବିଶ୍ୱମନ୍ୟୋ ଅଭିରକ୍ଷାଣ ଏତି ।
 ସୋମାପୁଷ୍ପଶାବବତଂ ଧିୟଂ ମେ ଯୁବାଭ୍ୟାଂ ବିଶ୍ୱାଃ ପୃତନା ଜୟେମ ॥୫॥
 ଧିୟଂ ପୁଷା ଜିନ୍ଦ୍ରୁ ବିଶ୍ୱମିନ୍ଦ୍ରୋ ରୟିଂ ସୋମୋ ରୟିପତିର୍ଦଧାତୁ ।
 ଅବତୁ ଦେବ୍ୟଦିତିରନର୍ବା ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ॥୬॥

(୨।୪୧) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଗାୟତ୍ରୀ ୧-୫, ୧୯-୨୧,
 ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍ ୧୭-୧୭, ବୃହତୀ ୧୮,
 ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ୪-୭, ଅଶ୍ୱିନୌ ୭-୯, ଇନ୍ଦ୍ରଃ ୧୦-୧୨, ବିଶ୍ୱେ ଦେବାଃ ୧୩-୧୫, ସରସ୍ୱତୀ ୧୬-୧୮,
 ଦ୍ୟାବାପୃଥିବ୍ୟୌ ହବିର୍ଧାନଃ ଅଗ୍ନିଃ ଙ୍ ୧୯, ଦ୍ୟାବାପୃଥିବ୍ୟୌ ହବିର୍ଧାନଃ ଙ୍ ୨୦-୨୧

ବାୟୋ ଯେ ତେ ସହସ୍ରିଣୋ ରଥାସସ୍ତେଭିରା ଗହି ।	ନିୟୁତ୍ୱାହୁସୋମପୀତୟେ ॥୧॥
ନିୟୁତ୍ୱାନ୍ୟାୟବା ଗହ୍ୟୟଂ ଶୁକ୍ରୋ ଅୟାମି ତେ ।	ଗହ୍ମାସି ସୁନ୍ଦତୋ ଗୃହମ୍ ॥୨॥
ଶୁକ୍ରସ୍ୟାଦ୍ୟ ଗବାଶିର ଇନ୍ଦ୍ରବାୟୁ ନିୟୁତ୍ୱତଃ ।	ଆ ଯାତଂ ପିବତଂ ନରା ॥୩॥
ଅୟଂ ବାଂ ମିତ୍ରାବରୁଣା ସୁତଃ ସୋମ ଋତାବୃଧା ।	ମମେଦିହ ଶୁତଂ ହବମ୍ ॥୪॥
ରାଜାନାବନଭିଦୁହା ଧୁବେ ସଦସ୍ତ୍ୟଉମେ ।	ସହସ୍ରସ୍ତୁଣ ଆସାତେ ॥୫॥
ତା ସମ୍ରାଜା ଘୃତାସୁତୀ ଆଦିତ୍ୟା ଦାନୁନସ୍ତତୀ ।	ସଚେତେ ଅନବହୁରମ୍ ॥୬॥
ଗୋମଦୁ ଷ୍ଟୁ ନାସତ୍ୟାଶ୍ୱାବଦ୍ୟାତମଶ୍ୱିନା ।	ବର୍ତୀ ରୁଦ୍ରା ନୃପାୟାମ୍ ॥୭॥
ନ ଯତ୍-ପରୋ ନାନ୍ତର ଆଦଧର୍ଷଦୃଷଶ୍ଚୁ ।	ଦୁଃଶଂସୋ ମର୍ତ୍ୟୋ ରିପୁଃ ॥୮॥
ତା ନ ଆ ବୋଲ୍ହମଶ୍ୱିନା ରୟିଂ ପିଶଙ୍ଗସଂଦୃଶମ୍ ।	ଧିଷ୍ଟ୍ୟା ବରିବୋବିଦମ୍ ॥୯॥
ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଅଙ୍ଗ ମହଦ୍-ଭୟମଭୀ ଷଦପ ତୁଚ୍ୟବତ୍ ।	ସ ହି ହିରୋ ବିଚର୍ଷଣିଃ ॥୧୦॥
ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ମୃଲୟାତି ନୋ ନ ନଃ ପଶ୍ଚାଦଘଂ ନଶତ୍ ।	ଭଦ୍ରଂ ଭବାତି ନଃ ପୁରଃ ॥୧୧॥
ଇନ୍ଦ୍ର ଆଶାଭ୍ୟସ୍ତୁରି ସର୍ବାଭ୍ୟୋ ଅଭୟଂ କରତ୍ ।	ଜେତା ଶତ୍ରୁନ୍ନିଚର୍ଷଣିଃ ॥୧୨॥
ବିଶ୍ୱେ ଦେବାସ ଆ ଗତ ଶୃଣୁତା ମ ଇମଂ ହବମ୍ ।	ଏଦଂ ବର୍ହିର୍ନି ଷୀଦତ ॥୧୩॥
ତୀବ୍ରୋ ବୋ ମଧୁମାଁ ଅୟଂ ଶୁନହୋତ୍ରେଷୁ ମସ୍ତରଃ ।	ଏତଂ ପିବତ କାମ୍ୟମ୍ ॥୧୪॥
ଇନ୍ଦ୍ରଜ୍ୟେଷ୍ଠା ମରୁଦ୍-ଗଣା ଦେବାସଃ ପୁଷରାତୟଃ ।	ବିଶ୍ୱେ ମମ ଶୁତା ହବମ୍ ॥୧୫॥

ଅମ୍ବିତମେ ନଦୀତମେ ଦେବିତମେ ସରସ୍ବତି । ଅପ୍ରଶସ୍ତା ଇବ ସ୍ତୁତି ପ୍ରଶସ୍ତିମମ୍ବୁ ନସ୍ତୁଧି ॥୧୭॥
 ତ୍ବେ ବିଶ୍ୱା ସରସ୍ବତି ଶ୍ରୀତାୟାଂଷି ଦେବ୍ୟାମ୍ । ଶୁନହୋତ୍ରେଷୁ ମସ୍ତୁ ପ୍ରଜାଂ ଦେବି ଦିଦିତ୍ତି ନଃ ॥୧୭॥
 ଇମା ବ୍ରହ୍ମ ସରସ୍ବତି ଭୁଷସ୍ତୁ ବାଜିନୀବତି ।
 ଯା ତେ ମନ୍ତୁ ଗୃହମଦା ଋତାବରି ପ୍ରିୟା ଦେବେଷୁ ଭୁବୁତି ॥୧୮॥
 ପ୍ରେତାଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଶଂଭୁବା ଯୁବାମିଦା ବୃଣୀମହେ । ଅଗ୍ନିଂ ଚ ହବ୍ୟବାହନମ୍ ॥୧୯॥
 ଦ୍ୟାବା ନଃ ପୃଥିବୀ ଇମଂ ସିଧୁମଦ୍ୟ ଦିବିୟୁଶମ୍ । ଯଜ୍ଞଂ ଦେବେଷୁ ଯଜ୍ଞତାମ୍ ॥୨୦॥
 ଆ ବାମୁପସ୍ତମଦୁହା ଦେବାଃ ସୀଦନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞିୟାଃ । ଇହାଦ୍ୟ ସୋମପୀତୟେ ॥୨୧॥

(୨।୪୭) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ତ୍ରିଷ୍ତୁପ୍,
 ଦେବତା - କପିଞ୍ଜଲରୂପୀନ୍ଦ୍ରଃ (ଶକୁନ୍ତଳଃ)

କନିକ୍ରଦଞ୍ଜନୁଷଂ ପ୍ରବୁବାଶ ଇୟର୍ତ୍ତ ବାଚମରିତେବ ନାବମ୍ ।
 ସୁମଙ୍ଗଲଶ୍ଚ ଶକୁନେ ଭବାସି ମା ତ୍ୱା କା ଚିଦଭିଭା ବିଶ୍ୱା ବିଦତ୍ ॥୧॥
 ମା ତ୍ୱା ଶ୍ୟେନ ଭଦ୍ରଧୀନ୍ନା ସୁପର୍ଣ୍ଣୋ ମା ତ୍ୱା ବିଦଦିଷୁମାନ୍ନୀରୋ ଅସ୍ତ୍ରା ।
 ପିତ୍ର୍ୟାମନୁ ପ୍ରଦିଶଂ କନିକ୍ରଦସୁମଙ୍ଗଲୋ ଭଦ୍ରବାଦୀ ବଦେହ ॥୨॥
 ଅବ କ୍ରନ୍ଦ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଗୃହାଣାଂ ସୁମଙ୍ଗଲୋ ଭଦ୍ରବାଦୀ ଶକୁନ୍ତେ ।
 ମା ନଃ ସ୍ତେନ ଇଶତ ମାଘଶଂସୋ ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଥେ ସୁବୀରାଃ ॥୩॥

(୨।୪୩) ଋଷିଃ - ଗୃହମଦଃ ଭାର୍ଗବଃ ଶୌନକଃ, ଛନ୍ଦଃ - ଜଗତୀ ୧, ୩, ଅତିଶକ୍ତୁରୀ, ଆଷ୍ଟିଃ ଙ୍ ୨,
 ଦେବତା - କପିଞ୍ଜଲରୂପୀନ୍ଦ୍ରଃ (ଶକୁନ୍ତଳଃ)

ପ୍ରଦକ୍ଷିଣିଦତି ଗୃଣନ୍ତି କାରବୋ ବୟୋ ବଦନ୍ତ ଋତୁଥା ଶକୁନ୍ତୟଃ ।
 ଭଭେ ବାଚୌ ବଦତି ସାମଗା ଇବ ଗାୟତ୍ରଂ ଚ ତ୍ରେଷୁଭଂ ଚାନୁ ରାଜତି ॥୧॥

ଉଦ୍-ଗାତେବ ଶକୁନେ ସାମ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ଇବ ସବନେଷୁ ଶଂସସି ।
ବୃଷେବ ବାଜୀ ଶିଶୁମତୀରପୀତ୍ୟା ସର୍ବତୋ ନଃ ଶକୁନେ ଭଦ୍ରମା ବଦ
ବିଶ୍ୱତୋ ନଃ ଶକୁନେ ପୁଣ୍ୟମା ବଦ ।।୨।।
ଆବଦ୍ଧଂ ଶକୁନେ ଭଦ୍ରମା ବଦ ତୁଷ୍ଟୀମାସୀନଃ ସୁମତିଂ ଚିକିଞ୍ଚି ନଃ ।
ୟଦୁଦ୍-ପତନ୍ନଦସି କର୍କରିୟା ବୃହଦ୍ବଦେମ ବିଦଧେ ସୁବୀରାଃ ।।୩।।

।। ଦ୍ୱିତୀୟାଷ୍ଟକେ ଅଷ୍ଟମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ତୃତୀୟା ମଣ୍ଡଳେ କ୍ରମଶଃ... ।।

।। ଇତି ଦ୍ୱିତୀୟଂ ମଣ୍ଡଳଂ ସମାପ୍ତମ୍ ।।

This Sacred Book

Supported By

Scholar Shoppe Private Limited

No-39, B-12, 4th Main Road,
Gandhi Nagar, Adyar,
Chennai – 600020
Tamil Nadu

www.scholarshoppe.com

&

Fashion Brand

www.egearz.com